

၁၃၂၅

ပဒေသာ

၀၂၉

သုတေသန

၆၅. မျက်နှာဖုံးပုံ

ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား များစွာကုန်
သော နတ်တို့သည်၎င်း၊ လူတို့သည်၎င်း၊ စင်ကြယ်
စွာသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လိုချင် တောင့်တကုန်
သည်ဖြစ်၍ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို တဆယ်
နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး ကြံကြကုန်၏။ ကြံကြကုန်
သော်လည်း မသိနိုင်ကုန်၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်
မြတ်ကို အရှင်ဘုရားသည် ဟောတော်မူပါလော့။

၁၉၇၇-ခု၊ စက်တင်ဘာလ

ပထမအကြိမ်

အုပ်ချုပ် (၁၀၀၀)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်

စာအမှတ် (၁၀၂၁၂)

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်တင်ညွန့် (မြဲ-၀၂၀၃၆)

ရွှေမန်းသမာဓိပုံနှိပ်တိုက်၊

အမှတ် ၁၇၉၊ ၃၂-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးတင်လွန်း (၀၇၃၀)

သမာဓိစာပေ ထုတ်ဝေရေး

အမှတ် ၁၇၉၊ ၃၂-လမ်း၊

ရန်ကုန်မြို့။

အဖုံးရိုက်

ရွှေမန်းသမာဓိပုံနှိပ်တိုက်၊

ဘုရားဖြစ်တော်မူကာနီး ၌

မာရ်နတ်လာ၍ ဖျက်ဆီးနေပုံ။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် သုဇာတာ၏ ယနာ နို့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီး၍ နေရဉှာရာမြစ်ကမ်း၏ အေးချမ်း သာယာသော အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ နေအဖို့တွင် သန့်စင် နေထိုင်တော်မူကာ ညနေချမ်းမ ဇောဓိပင်သို့ အကြွတွင် မြက်ရိတ်ပုဏ္ဏားထံမှ မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို အလှူခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုမြက်ပေါ်မှာပင် “ဘုရားမဖြစ်ထမ့ ဤပုလ္လင်ကို မဖျက် တော့အံ့” ဟု ခိဋ္ဌာန်လျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူရာ ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ နတ်အများသည် ထံပါးသို့ ရောက်လာ ကြလေသည်။

ထို ထိုင်နေပုံကိုမြင်ရ၍ ကေနံမုချ ဗုဒ္ဓဖြစ်တော့မည်ကို သိသော မာရ်နတ်မင်းသည် ထန်ပြင်းသော ဒေါသဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွား၍ စစ်သည်တပ်သား စုဆောင်းကာ မိမိ ကိုယ်ထိုင်ကလည်း လက်နက်မျိုးစုံကိုင်လျက် “တက်ကြလော့ ဇမ်းကြလော့” ဟု ဆော်အောခြင်းဒုချာက်လေရာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ လောင်းလျှာသည် ရက်စက်ကြမ်းပြုတ်နေသော သားအပေါ် တွင် မိခင်၏မေတ္တာကဲ့သို့ ဘဝများစွာ အထုံပါသော မေတ္တာတော်အစွမ်းဖြင့် အေးချမ်းကြည်ဖြူ အောင်တော်မူ လေသည်။

ဓာရိနတ်လာ၍ ဖျက်ခေတ်။

အာဠာဝက နတ်ဘီလူးအား

မေတ္တာဖြင့်ဆုံးမ၍ တရားပြတော်မူပုံ

အာဠာဝက၏ အနီး ကဂါဝုတ်ခန့်ဝေးသော အရပ်၌
ညောင်ပင်ကြီး တပင်ရှိ၏။ ထိုညောင်ပင်၌ အာဠာဝက
နတ်ဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်ရှိ၏။ တည၌ အာဠာဝကသည်
ဟိမဝန္တာ နတ်အစည်းအဝေးသို့ သွား၏။ ထိုအချိန်မှာပင်
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အာဠာဝက နတ်ကြမ်းကို ဆုံးမဘို့ရာ
ဗိမာန်တွင်းသို့ ဝင်တော်မူလေရာ ဘုရားကို ကြည်ညိုနေ
သော တံခါးစောင့်နတ်သည် “အာဠာဝကထံ တိုင်ပါရစေ” ဟု
ခွင့်ပန်ကာ အစည်းအဝေးသို့ သွား၍ တိုင်ကြားလေသည်။

ထိုအချိန်က ဒေါသကို ချုပ်တည်းထားရသော
အာဠာဝကသည် အခြားနတ်မင်းတို့ထံမှ မိမိဗိမာန်၌ ဗုဒ္ဓ
ရောက်နေကြောင်းကို ကြားရပြန်သဖြင့် ချက်ခြင်း အစည်း
အဝေးမှထွက်၍ ကေလာသ တောင်ထွဋ်သို့ ခုန်တက်ကာ
“ငါဟု အာဠာဝကတံ” ဟု ကျုံးဝါးလေသည်။ ထို့နောက်
တညလုံး လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် ပစ်ခတ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏
မေတ္တာကြောင့် မထိနိုင်မှ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသော
အာဠာဝကအား တရားပြ၍ မြေစွာ ဆုံးမတော် မူလေသည်။

အာဠာဝကတိလူးကို ချွတ်တော်မူ၍

အင်္ဂလိမာလ တောပုန်းခါးမြကို

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ချစ်ခင်မူပုံ

အင်္ဂလိမာလ ဆိုသူကား သာဝတ္ထိပြည် ပုရောဟိတ် အမတ်၏သား တက္ကသိုလ်ပညာတော်သင် လုလင်တယောက် ဖြစ်၏။ သူသည် ဉာဏ်ထက်၍ ဝတ်ကျေသူဖြစ်သောကြောင့် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာကတော်ပါ လွန်စွာ အချစ်ခံရ သူတည်း။ သို့သော် တခြားကျောင်းသားတို့က ဆရာကြီး အား တိုက်ကြသောကြောင့် ဆရာကတော်နှင့် အထင်မှား ခံရရှာလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူများသတ်၍ သေစေလို သော ဆရာကြီးသည် “လူတတောင်သတ်နိုင်မှ ပညာ၊ အကျိုးရမည်” ဟု ပြောဆိုစေခိုင်းလေသည်။

သူသည် သာဝတ္ထိပြည်နယ်မှာ တောပုန်းခါးမြလှိုင်၍ တောသို့လာသူ လူများကို သတ်ကာ လူတယောက်သတ် လက်တချောင်းကျဖြတ်၍ ပန်းလို ကုံးထားသောကြောင့် “အင်္ဂလိ + မာလ” ဟု ထင်ရှား၏။ တထောင်ပြည့်ဘွဲ့ တယောက်သာ လိုသောနေ့၌ သားကိုတောင်းပန်ရန် ထွက် လာသော မိခင်ကိုပင် သတ်စရာမြင်သောကြောင့် တင်ကြို၍ ကြွတော်မူလာသော ဗုဒ္ဓကိုလည်း သတ်ဘို့လိုက်လေသော် တန်ခိုးကြောင့် မမီနိုင်ဘဲ နောက်ဆုံး၌ တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုရှာလေသည်။

အင်္ဂုလိမာလကို ချတ်ခတ်။

ဘုရားနင်းဘို့ရန် လွတ်လိုက်သော နာဠာဂီရိဆင်ကို

ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူပုံ။

ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားကျောင်းဒကာ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၊ ကွယ်လွန်ပြီး၍ ဘုရားကို သတ်ဘို့ရန် အမျိုးမျိုး ကြံပါသော်လည်း အထမမြောက်နိုင်ဘဲ ရှိလေရာ တနေ့သော အခါဝယ် ဆင်ထိန်းတို့ အထံသို့သွား၍ “မင်းအသိအမှတ်ပြုသော ဆရာတော်များဆိုတာ ရာထူးနိမ့်နေသူကို ရာထူးတိုးမြှင့်အောင် တတ်နိုင်ကြတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ငါစေခိုင်းတာကိုလုပ်ကြ ရှင်ဂေါတမ ဒီလမ်းလာတဲ့အခါ နာဠာဂီရိဆင်ပြောင်ကို လွတ်လိုက်ကြ”ဟု စေခိုင်းလေသည်။

နာဠာဂီရိ ဆင်ကြီးကား အလွန်ကြမ်း၍ လူကို ဆိုးသတ်လေ့ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်လာသောအခါ ရာထူးတိုးလိုသော ဆင်ထိန်းတို့သည် ဆင်ကြီးကို ဘုရားဆီသို့ လွတ်ပေးကြလေသည်။ ဘုရားရှင်လည်း နင်းမည်ဟု ပြေးလာသော ဆင်ကြီးအပေါ်မှာ မေတ္တာဖြန့်လျက် တန့်ရပ်တော်မူနေလေသော် ဆင်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်စွာ ရပ်ကာ အဆုံးအမကို နားစိုက်နေလေသည်။

နာဠာဂီရိဆင်ကို ဆုံးမတော်မူပုံ။

စိန္တမာဏဝိကာ မရှိခြင်းကလေး

ဘုရားကို စွပ်စွဲနေပုံ။

သာဝတ္ထိမြို့၌ စိန္တမာဏဝိကာ မည်သော ဝရီဗိုဉ်မသည် နတ်သမီးလေးပမာ လွန်စွာလှ၏။ တိတ္ထိတို့သည် လာတ်မရသဖြင့် လာဘ်ပေါသော ဗုဒ္ဓကို ချိုးနှိမ်ဘို့ရာ ဓိဉ္ဇာကို စွပ်စွဲ ဖျက်ဆီးခိုင်းကြလေသည်။ ဓိဉ္ဇာသည် ကြက်သွေးရောင် ခြုံထည်ကလေးကိုခြုံကာ နေဝင်ခါနီးမှာ ဇေတဝန်ကျောင်းကို သွားဟန်ဆောင်၍ တိတ္ထိတို့ကျောင်းမှ အိပ်ပြီးလျှင် နံနက်စောစော မြို့သို့ဝင်ကာ ဇေတဝန်ကျောင်းမှ ပြန်လာဟန် ဆောင်လေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ညနေ တရားနာ၍ ပြန်လာသူ နံနက်စောစော ဘုရားဖူးသွားသူတို့အား အထင်မှားစေပြီးလျှင် ၉ လလောက်ကြာသော် သစ်သားဗုကို ဗိုက်မှာ ကပ်၍ အဝတ်ဖြင့်ပတ်ကာ ကိုယ်ဝန်ရှိဟန်ဆောင်လျက် ပရိသတ်အလယ်တွင် တရားဟောတော်မူနေသော ဘုရားအား “မီးနေဆောင် မပြင်ကောင်းလား” ဟု ဆဲဆို စွပ်စွဲလာသည်ကို နတ်သားတို့ ကြွက်ဟန်ဆောင်လျက် ကိုက်ဖြတ်ချမှ ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

စိဉ္ဇမာဏဝိကာ ဘုရားကိုစုတ်စွဲနေပုံ။

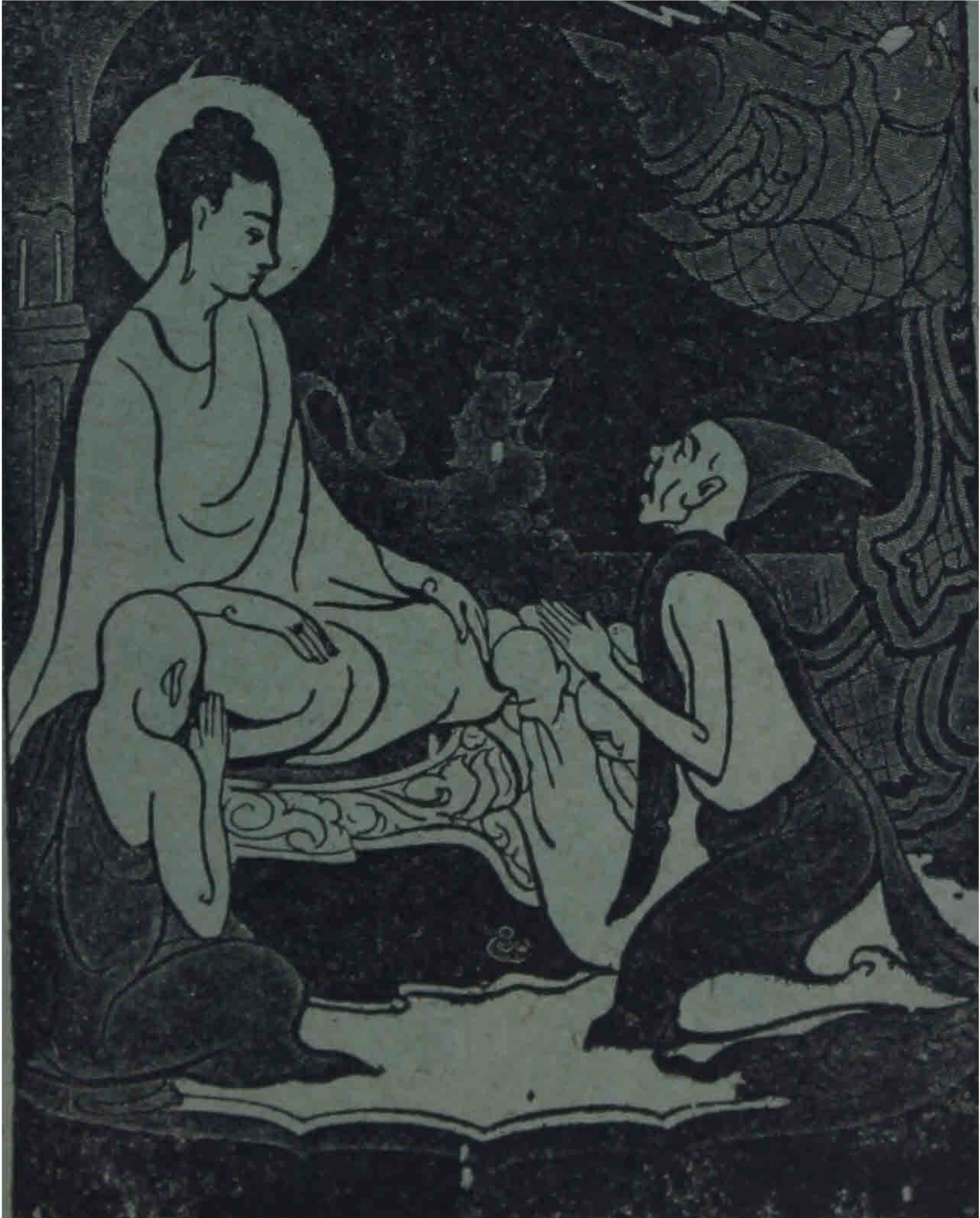
အယူဝါဒ ပြိုင်လာသော သစ္စကပရိဗ္ဗိဇ်ကို

ဘုရားရှင် ချွတ်တော်မူပုံ ။

ဝေသာလီပြည်၌ သစ္စက မည်သော ပရိဗ္ဗိဇ်သည် အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးကို နားလည်၍ မင်းသားတို့အား အတတ်သင် ပေးနေသော ဆရာကြီးတည်း။ သူသည် တိတ္ထိဆရာ အမျိုးမျိုးကို နှိမ်ချိုးခဲ့ပေါင်း များလှပြီဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓကိုလည်း နှိမ်ချိုးမည်ဟု ကြံစိနေ၏။ တနေ့သ၌ အရှင် ဒဿဇိ ထေရ်နှင့် တွေ့ရာမှ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒကို သိရသဖြင့် ဗုဒ္ဓနှင့် ဝါဒပြိုင်ဘို့ ထွက်လာလေရာ အရှုံးအနိုင် သိလိုသော လူအပေါင်းများစွာလည်း ပါလာလေသည်။

ဝါဒ စမ်းရာ၌ ရုပ်ခန္ဓာသည် အနတ္တ (စိမ့်နိုင်သော အတ္တမရှိ) ဟူသော ဗုဒ္ဓစကားကို “အတ္တ”ဟု ငြင်း၏။ “အတ္တရှိလျှင် ရုပ်ခန္ဓာကို လှအောင် စိမ့်ပါစေလား”ဟု မိန့်တော်မူရာ မလှုပ်နိုင်၍ ငုတ်တုတ် ပေနေလေသည်။ ၂- ကြိမ်မေးလည်းမလှုပ်ချေ။ ထိုအချိန်မှာ သိကြားမင်းက ဘိလူးကြီးယောင်ဆောင်၍ ဝရဇိန် လက်နက်ဖြင့် ခြိမ်းချောက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် တတိယအကြိမ်၌ “ရုပ်ခန္ဓာသည် အနတ္တဟု ဝန်ခံရလေတော့သည်။”

သစ္စကပရိဗ္ဗာန်ကို ချစ်တော်မူပုံ။

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ဆုံးမတော်မူပုံ

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းသည် နတ်မင်းအလား ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှစွာသော စည်းစိမ်ဖြင့် မြင့်မိုရ်တောင်၌ နေ၏။ လွန်စွာလည်း ဒေါသကြီး၏။ တနေသ၌ ကခြေသည် နဂါးမအပေါင်း ခြံရံကာ စည်းစိမ်ခံစားနေစဉ် ဘုရားရှင် သည် တန်ခိုးကြီး ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ နဂါးမင်း၏ အထက်ကောင်းကင်မှ တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူလ သော် နဂါးမင်းသည် ပြင်းထန်စွာ ဒေါသဖြစ်၍ မြင့်မိုရ် တောင်နှင့် တာဝတိံသာကို ရစ်ပတ် အုပ်ဖုံးထားလေသည်။

လမ်းခုလပ်သို့ ရောက်သောအခါ တာဝတိံသာကို မမြင်ရသဖြင့် နဂါးမင်း ဖုံးအုပ်ထားကြောင်းကို သိကြသော ရဟန်းတော်တို့သည် နဂါးကို ဆုံးမရန် ခွင့်တောင်းကြ သော်လည်း ခွင့်မရဘဲ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တောင်းမှ ခွင့်ရ လေသည်။ အရှင် မောဂ္ဂလ္လာန်သည် နဂါးထက်ကြီးသော ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ နဂါးအထက်က ရစ်ပတ် ဖုံးအုပ်ကာ ဖိ၍ညှပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် နှံ့နာအောင် ဆုံးမပြီးမှ ဘုရားထံ ခေါ်လာ၍ ရတနာ ၃ - ပါးကို ကိုးကွယ် စေလေသည်။

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကိုချစ်ခင်၏။

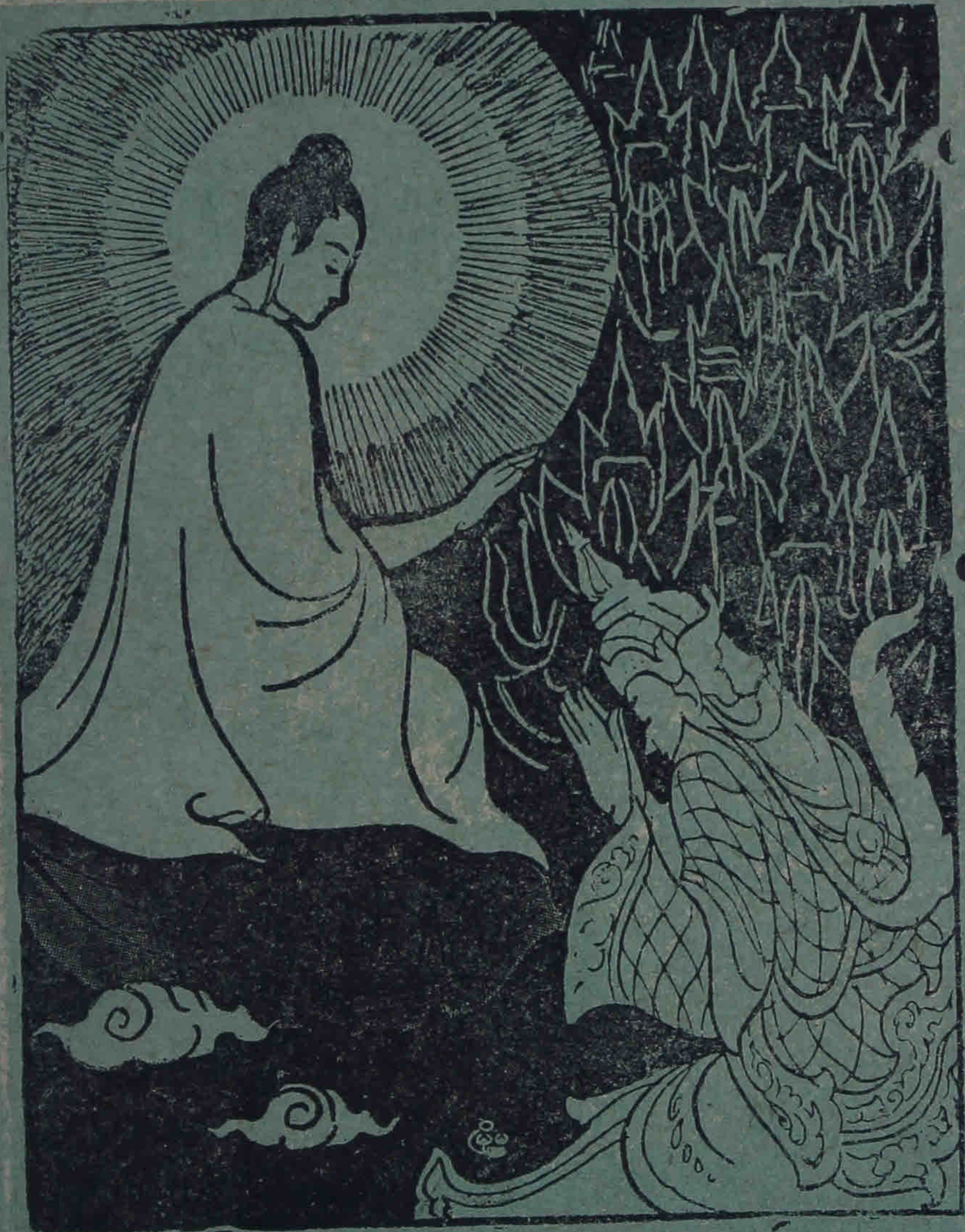
မိစ္ဆာအယူရှိနေသော ဗကဗြဟ္မာမင်းကို

ဘုရားရှင် ချွတ်တော်မူပုံ ။

ဗကမည်သော ဗြဟ္မာကြီးသည် ပဌမဈာန်ဘုံ၌ ဗြဟ္မာမင်းဖြစ်သူတည်း။ သူသည် အထက်၌ ဗြဟ္မာဘုံများ ရှိသေးကြောင်း မသိ၍ သူ့ဘုံကိုပင် ထိပ်ဆုံးဟု မှတ်ထင်ကာ သူနှင့်တကွ ဘုံဌာနကိုလည်း “နိစ္စ အမြဲတည်၏”ဟု အယူရှိနေ၏။ ဗုဒ္ဓသည် ဗြဟ္မာပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ ဗြဟ္မာ ပရိသတ်အလယ်၌ သူ့အား ဤဘုံဌာနထက် သာလွန်သော အထက်ဘုံတွေ ရှိသေးကြောင်း၊ ဤဘုံနှင့် ဗြဟ္မာတွေပါ မမြဲကြောင်းကို မိန့်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ဗကဗြဟ္မာကိုပင် “သင်၏ ဖြစ်ပုံ သင်၏ တန်ခိုးကြီးပုံကို ငါသိသည်။ သင့်ထက် တန်ခိုးကြီးသော အထက်ဗြဟ္မာမင်းများရှိသေးသည်”ဟု မိန့်တော်မူရာ သူယူထားသမျှ အမှားချည်း ဖြစ်နေသောကြောင့် တန်ခိုးပြသည့် အနေဖြင့် “ကိုယ်ဖျောက်ပြမည်”ဟု ပြော၍ ကိုယ် ဖျောက်လေလျှင် မပျောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဘုရားက ကိုယ်ဖျောက်ပြပြန်ရာ ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်သွား၍ ဘုရားဟောတော်မူသည်။

ဗကဗြဟ္မာမင်းကို ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူပုံ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - မင်္ဂလသုတ် ပါဠိတော်

- ၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သ-ဒေဝကာ။
သောတ္တာနံ နန္ဒဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဣဏာမ ဟေ။
- ၃။ ဧဝံ မေ သုတံ ကေ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အ-နာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ
အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ
ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ
ဩဘာသေတွာ။
- ၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ ဥပသင်္ကမိတွာ
ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊
ကေမန္တံ ဌိတာခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ
ဂါထာယ အဗျဘာသိ။
- ၅။ ဗဟူဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယျံ။
အာကင်္ခမာနာ သေတ္တာနံ၊ ဗြဟ္မိမင်္ဂလမုတ္တမံ။

- ၆။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏှိတာနဉ္စ သေဝနာ၊
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ၊
အတ္တသမာ ပဏိဓိစ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈။ ဗာဟုဿစွဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနာယာစ သုသိက္ခိတော၊
သုဘာသိဟာစ ယာဝါမာ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော၊
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော၊
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မနိ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁။ အာရဟိ ဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇေပါနာစ သံယမော၊
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ တေမင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ၊
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၃။ ခန္တိစ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ၊
ကာလေန ဓမ္မသာကန္တာ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယာသစ္စာန ဒဿနံ၊
နိဗ္ဗာန သန္တိကိရိယာစ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ၊
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၆။ ကောဒိသာနိ ကတုာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပ္ပရာဇိတာ၊
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ်အနက်

၁။ သ-ဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ မင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံ သု၊ ကြံကြံ ကုန်၏။ သောတ္တာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတိံ သဉ္စ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ န အဓိဂစ္ဆန္တိ ဝေ၊ မသိနိုင်ကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလျှင်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ပေတတ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တဏှာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမဟာမင်္ဂလသုတ်တော်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပ၊ ခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓါရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဣ-နာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေး၏။ အာရာမေ၊

ဒုလုံးဗွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနော၊
 ဇေတဝန် ကျောင်းကော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။
 အထခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊
 အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊
 နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။
 ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်
 နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊
 အလုံးစုံသော။ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကို။
 ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်း
 စေဦး၍။

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်
 မူရာ အရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊
 ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ကေ
 မန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊
 ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊
 ဤသို့ နားတော်လျောက်ပေ၏။

၅။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဆုန်းထော်ကြီးသော မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း။
 သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။
 အာကင်္ခမာနာ၊ လိုချင် တောင့်တ ကုန်သည် ဖြစ်၍။

မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်
နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယံ၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တ
ယန္တာပိ၊ ကြံကြကုန်သော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်
တံ၊ ထို မင်္ဂလာတရားတော်မြတ်ကို။ တု၊ အရှင်ဘုရား
သည်၊ မြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။

၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်
တို့ကို။ ယာ အသေဝနာစ၊ အကြင် မမှီဝဲ မဆည်းကပ်
ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူ
တို့ကို။ ယာသေဝနာစ၊ အကြင် မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ ပူဇေနယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူ
တို့ကို။ ယာပူဇာစ၊ အကြင် ပူဇော်ရခြင်း သည်လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤသုံးပါးသော တရား
သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏
ဟူ၍။ တု၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ပတိရူပဒေသဝါ
သောစ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတာပုညတာစ၊
မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်
လည်းကောင်း။ အတ္တသမာပဏိဓိစ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်း
စွာ ဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တေံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ
သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တု၊ သင်နတ်သား
သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

ပဒေသာ
ဆယ်စောင်တွဲ

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား၊ ဗာဟုဿဒ္ဒ၊
အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊
သိပ္ပန္န၊ လက်မှုပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသောအတတ်
တို့ကို တတ်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သုသိက္ခိတော၊
ကောင်းစွာသင်အပ်သော။ ဝိနယောဝ၊ ဝိနည်းတရားသည်
လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတော၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊
ယာဝါစာစ၊ အကြင်စကားသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်
နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား၊ မာတာပိတု၊
အမိအဘတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သား မယားတို့ အား ။
သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
အနာကုလာ၊ အနှောင့်အယှက်မရှိကုန်သော။ ကမ္မန္တာစ၊
အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊
ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊
ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူ
ပေးရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သော
အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဥာတကာနံ၊
အဆွေအမျိုးတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနုဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော
ကမ္မနိစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ တေံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ။ အာရတီစ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိရတီစ၊ အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်း ကောင်း။ မဇ္ဇပပါနာ၊ သေရည်သေရက်တို့ကိုသောက်ခြင်းမှ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။ အပ္ပမာဒေ၊ စ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဂါရဝေ၊ ရှိသ ထိုက်သောသူတို့အား ရိုသေရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ နိဝါတောစ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဆန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကတ ညတစ၊ သူပြုခဲ့ဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေ လော့။

၁၃။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သောဝစဿတာစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်သောစကားကို နာလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့် တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ တပေါစ၊ မြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ သစ္စိကိရိယာစ၊ မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့လသော။ ဗဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မဘုန်မလှုပ်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ။ ဝိရဇံ၊

ရမက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ။ ခေမ၊ အေးလည်းမရှိ။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား၊ တောဒိသာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိံသ မင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ် ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ကတွာန၊ ပြုကျင့် ရသောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ အ-ပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိအား မအောင်အပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ သောတ္တိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆယ် ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက် ပြီး၏။

.....O.....

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ် ရှစ်ပါး သရုပ်

“အသေဝနာစ ဗာလာနံ” ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ပညာရှိသောသူ တို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကိုပူဇော်ရခြင်းလည်းတပါး။

.....O.....

“ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ” ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

- ၁။ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

.....၀.....

“ဗာဟုဿစူဠ သိပ္ပဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။
- ၂။ အပြစ်မရှိသောအတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ပိနည်းတရားလည်းတပါး။
- ၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်းတပါး။

.....၀.....

“မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ” ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

- ၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အနှောက်အယှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

.....၀.....

“ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ အလှူပေးရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

.....၀.....

“အာရတိ ဝိရတိ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး။

.....၀.....

“ဂါရဝေ ဝေ နိဝါတောစ” ဟူသောပုဒ်၌ (၅)ပါး

- ၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ သူ့ ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး။
- ၅။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နှစ်ခြင်းလည်း တပါး။

.....၀.....

“ခန္တီဝ သောဝဇ္ဇယတ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖူးမျှော်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။

..... — ၀

“တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ မြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အရိယသမ္မာကမ္မရာဇ်တို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို ပျော်ရွှင်စရာပြုရခြင်းလည်း တပါး။

..... — ၀

“မုဋ္ဌဿ လောကဓပေဟိ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်လည်း တပါး။
- ၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်းတပါး။
- ၃။ ရမက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းသည်လည်း တပါး။
- ၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်းတပါး။

- မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
- ဖြေ။ မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ မင်္ဂလသုတ်၌ အပြားအဘယ်မျှ ရှိသနည်း။
- ဖြေ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်ပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသနည်း။
- ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုံး အဆုံးဖြစ်သော တောဒိသာနိ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလာနိ ဟူသော ပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။
- ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာပါနည်း။
- ဖြေ။ အသေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ-လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုဿစူဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု-လည်း တဂါထာ၊ ခါနဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ အာရတိ-လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ခန္တိစ-လည်း တဂါထာ၊ တပေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿ-လည်း တဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။
- ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။
- မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။
(ဆိုသနည်းဟုလည်းမေး)

ဖြေ။ သဗ္ဗဓန မေတ္တာ အတ္တိတိ - ဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော် မူသနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာ အတိခင်းပြီးလျှင် မြေတိုပေး၍ ဆောက်သော ကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ အနာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒေ၍တိတိ အနာထပိဏ္ဏိကော- ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသော သူတို့ကို ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့်၊ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော - ဝေဿလော၊ အရှေ့၊ အနောက် တောင်၊ မြောက် စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ် မှာနည်း။

ဖြေ။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဒ္ဓုရေ ဓနုပဉ္စ သတမတ္ထေ ဒက္ခိဏပဿ-ဟူသောသာဓက ပါဠိရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏တောင်အရပ် ဖြစ်သော ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာအရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော စံပယ်ရုံသော၊ ဦးပြည်လော။

ဖြေ။ တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋ်ဆု-ဟူသော သာဓကပါဠိ ရှိသောကြောင့် စုလစ်မွန်ချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာ တန်းဆာဆင်အပ်၍ ဘုံသုံးဆင့် ရှိသော ဇေတဝန် ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည်မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်း ပန်၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ အထခေါ် အညတရာ ဒေဝတာ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

၁၆

ဆယ်စောင်တဲ

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ အဘိက္ကန္တဿ ရတ္တိယာ - ဟူသော စာ၌ကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းထော်၌ ညဉ့်ဦးယာမ်ကား စတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်ပူဇော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်းခေါင်ယာမ် အခါ၌ တာဝတိံသာ နတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယာမ်ကား ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလ သုံးပါးတို့တွင် သန်းခေါင်ယာမ် အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ သိကြား တောင်းပန်ကြောင်း အဘယ်သူ ကြားသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရပါသနည်း။

ဖြေ။ အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ-ဟူသောစာ၌ကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ကဿက ကမ္မာဒီသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတာနု ပဗ္ဗဇနတောတိ ကဿပေါ - ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်ပါဠိနှင့် အညီ လယ်လုပ်ခြင်းအစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကိုရ၍ ရဟန်း ပြုသောကြောင့် ကဿပ ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သားကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသောကြောင့် ဝိပုလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ဆိုသော် အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ၊ ပ။ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ပတိဂ္ဂပ၊ ဝ။ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ဗာဟုဿစူဉ္ဇ၊ ပ။ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ မာတာပိတု၊ ပ။ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး။ ဒါနဉ္စ၊ ပ။ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ အာရတိ၊ ပ။ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဆဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ဂါရဝေါစ၊ ပ။ တေံ

မင်္ဂလာ မုတ္တမံ ဟူသော သတ္တမဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာငါးပါး။ ခန္တီစ၊ ပ။ တေမင်္ဂလာ ဓမ္မတ္တမံ
 ဟူသော အဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
 တပေါစ၊ ပ။ တေမင်္ဂလာ မုတ္တမံ ဟူသော နဝမ
 ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ပ။
 တေမင်္ဂလာ မုတ္တမံ ဟူသော သမဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာလေးပါး။ ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာသုံးဆယ်
 ရှစ်ပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း
 မင်္ဂလာတပါး။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်း
 ကပ် နှိုးနှောရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။
 ဘုရားအစရှိသော ရတနာ သုံးပါးတို့အား အရို
 အသေ အလေး အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း
 မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့် အသေဝနာစ အစ
 ရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး
 ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ပတိရူပ ဒေသဝါ
 သောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာ သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း
 သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ရှေးက ပြုခဲ့ဘူးသော
 ကောင်းမှုရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ မိမိ

ကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရ
ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့်
ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်
ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊
ဗာဟုဿစွဉ် အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်
တွင် မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်
တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များရခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး။ အပြစ်ခပ်သိမ်းတင်းသော
နှုတ်မှု အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။ ကောင်းစွာသိအပ်သော ဝိနည်း
တရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး။ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို
ပြောဆိုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့
အားဖြင့် ဗာဟုဿစွဉ် အစရှိသော တတိယ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည်
ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုဿစွဉ်-အစရှိသောတတိယဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ မာတာပိတု
အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

၂၀

ဆယ်စောင်တွဲ

ဖြေ။ အမိအဘတို့ကိုလုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပေါင်း၊ သားမယားတို့အား သိရှိဟိ ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပေါင်း၊ အနှောက်အယှက်မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန် သွယ်ခြင်း၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပေါင်း၊ ဤသို့အားဖြင့် မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဒါနဲ့ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပေါင်း၊ တရား မြတ်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပေါင်း၊ အဆွေအမျိုးတို့အား သိရှိဟိ ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပေါင်း၊ အပြစ်မရှိသော အကြွင်း အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပေါင်း၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဲ့ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဒါနဲ့ အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ၊ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမှု၌ ပေးစွာ ကြင်ရှောင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပေါင်း၊ ကံယဇ် အသက်ကို

ဇွဲကွက်ခြင်း ကင်းသောစိတ်ဖြင့် ငါသည်
မကောင်းမှုကို မပြုပြီ၊ ငါ၏ အသက်သေသော်
လည်း သေပါစေ၊ သူ၏အသက်ကို မသတ်မှု၌
သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြု
ပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြွပ်ချောင်ခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုရာငါးပါးဆိုသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ပိဋသုရာ-မုံ့ညက်ဖြင့်ပြုသော သေ၊ ပူဝသုရာ-
မုံ့ဖြင့်ပြုသော သေ၊ ဩဒနသုရာ - ထမင်းဖြင့်
ပြုသော သေ၊ ကိဏ္ဍပကိစ္ဆသုရာ-တဆေးထည်၌
ပြုသော သေ၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-များစွာသော
အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော သေ၊ ဤသည်
ကား သေငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မေရယငါးပါးဆိုသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖာသဝေ-အပွင့်အရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊
ဇလာသဝေ-သစ်မည်စည်ဆီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်
ပြုသော အရက်၊ မမ္မိသဝေ-မုဒရက်သီး အစ
ရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဂုဠာသဝေ ကျံရည်
တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-များ
စွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊
ဤသည်တို့ကား - မေရယငါးပါး ဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။ ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုး ငါးပါးကို
သောက်စားခြင်းမှ စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာ
ယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပုတ္တိဒါန ပတ္တာနုပောဓန

ဓမ္မဿဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ-တည်းဟူသော
ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့ အားဖြင့်
အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဂါရဝေါစ
အစရှိသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား ငါးပါး ဟူသော်ကာ၊ အဘယ်သည်
တို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်၊ ဂုဏ်ရှိသောသူတို့အား အရိုအသေ အလေး
အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ မိမိ
ကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
ရရသမျှသော ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်တို့ဖြင့်
ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။
သူတပါးကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး။ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို
နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အား
ဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါး
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌
မင်္ဂလာတရားငါးပါးကို သိရပါပြီ၊ ခန္တီစ အစရှိ
သော အဋ္ဌမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာ တရား
လေးပါး ဟူသော်ကာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ့်အောက်ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော တရား စကားကို နှိုးနှောပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရ ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာ တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ၊ တပေါ်စ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယသစ္စာ တရားမှန် တို့ကို သိမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါ်စ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါ်စ၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဖဋ္ဌဿ အစရှိသော

ဒဿမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး၊
ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော
နိဇ္ဈာ၊ ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ တည်း။ ဟူသော
လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်တွေ့သော ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော
အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ထိုလောကဓံ
တရား ရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်း
မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာရမက်
ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်သော
အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်
ခြင်း ကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး
ဤသို့အားဖြင့် ဒဿမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်
သည် အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား ပြောသည်
ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စကြဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့
သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု
ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊
အရှေ့-အနောက်-တောင်-မြောက် စသော အရပ်
တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ နာဇဉ္ဇိဟံပြည်မြို့ပြင် မြောက်ဘက်အရပ်ဝေဘာရ
တောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူ
လိုက်ဝ၌ နတ်တို့ ဘုံဆောင်ဗိမာန်နှင့် တူသော
ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော
ချောမောပြေပြစ် အနီးကြယ်လှစွာသော ရတနာ
သဘင် မဏ္ဍပ်မှ ဣန္ဒနီလာ၊ မဿရဂလီ၊ မနော
မယ အစရှိသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော
တော့တော့ဒီးဒီး ရွှေချောင်းစီးသကဲ့သို့ လျှံညှီး
ကောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုးအတိုင်းမသိ
ထိုက်သော ခင်းနှီး နေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီ
သော ယပ်ကို ကိုင်လျက် အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာ
ပြု၍ နေတော်မူပြီးလျှင် ပဌမသင်္ဂါယနာကို အမှူး
ပြုခါ ဆောင်ရွက်တော် မူသော အရှင်မဟာ
ကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင်
အာနန္ဒာက ဖြေလျှောက်ပါသည်ဘုရား၊ နတ်သား
တောင်းပန်၍ ဟောတော် မူသော အခါ ကုဋေ
ရှစ်သန်းမျှလောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည်
ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏ဟု ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊
သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ဖြစ်သူ အနန္တဟု ဆိုပါ
သည် ဘုရား။

မင်္ဂလသုတ် အမေး - အဖြေ ပြီး၏။

.....O.....

မင်္ဂလာသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ်

မင်္ဂလာသုတ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့။

ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား...
နီးလွန်းသော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာ
ဖြစ်သောအရပ်၊ မြင့်သော အရပ်၊ ရွှေတူရူဖြစ်သော အရပ်
နောက်တူရူဖြစ်သော အရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော
အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိဂ္ဂူပ ဒေသဝါသောစ - ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား... ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌ နေရ
ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမာ ပဏိဓိစ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား...
ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား... ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သုဘာသိတ
စကား၊ ဖရုဿဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊
သမ္ပပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ
ကြဉ်၍ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား... သရဏကို ဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီကို ထိန်းစောင့်၍
ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြု၍ တရားတော်နှင့် အညီ သား
မယား များရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ - ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... ဆမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့သာပြောင်း၊ နံ့သာအိပ်ရာ နေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါနဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤဆယ်တပါးကို ဒါနဉ္စပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနုဝဇ္ဇာနိကဗ္ဗာနိ ဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတီဝိရတီ-ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတီမည်၏။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် ဝိရတီမည်၏။

မဇ္ဇပါနာ - ဝါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိစ - ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းဆုံးစေခြင်းငှါ လောဘအာရုံသို့ မလိုက်စူး၍ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ - ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာဝိတက် မစင်လာသော အခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သောအခါ မည်၏။

သောဝစဿတာ - ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... သားတော် ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့

သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံး : မ စ က ခ : ကို ငါ့ခွန်းထည်းဖြင့်
နားထောင် နာယူလွယ်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
သီလဝန္တပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်
ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား...ဝိရိယကို
ဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်း
ရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား...မေထုန်
(၇)ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယ သစ္စာန ဒဿနံ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား.... သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလို
သည်။

နိဗ္ဗာန သဗ္ဗိကိရိယာစ - ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား.... အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို
ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေပိ - ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံ
မရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲ
ခြင်း၊ ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ် ပြီး၏။

မင်္ဂလာသံပေါက်

- ၁။ ကောဠာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿ၊
- ၂။ သက္ကသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထားဒေသနာ
- ၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခွါ၊
- ၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမီဝဲရာ၊
- ၅။ ပူဇနိယံ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ၊
- ၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ၊
- ၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ၊
- ၈။ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗူတာ
- ၉။ အကြားအမြင်၊ များမြောက်ပင်၊ ကြည်လင် အားထုတ်ပါ။
- ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ၊
- ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေဖြာ၊
- ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ၊
- ၁၃။ မာတာပိတ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
- ၁၄။ မယားသားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ၊
- ၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ၊
- ၁၆။ အလှူဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ၊
- ၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မနုဿတော်စွာ၊
- ၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မစသင်္ဂြိုဟ်ပါ။
- ၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ၊
- ၂၀။ အာရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြဉ်ကုန်ပါ။
- ၂၁။ ဝိရတိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြဉ်ကြမှုပါဝါ၊
- ၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလူတကာ၊
- ၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ညမမေ့ရာ၊
- ၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရံတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ၊

၂၅။ နီဝါတောစ၊ ကိုယ်နိမ့်ချ၊ မာယာထောင်ရာ။
၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
၂၇။ သု၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
၂၈။ လျှောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရွှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်
မေတ္တာ။

၃၁။ မကောင်မှု အား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလား ကြည့်
ကုန်ပါ။

၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ်မရှိရာ။

၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ညဆွေးနွေးရာ။

၃၄။ မြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။

၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။

၃၆။ အရိယသစ္စ၊ အဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။

၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်
မင်္ဂလာ။

၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။

၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။

၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွား။

၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။

၄၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။

၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။

၄၄။ ကြက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာပေါက် ပြီး၏။

၂-အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်

နမောတဿ ဓာဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗာဟုသဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဇန္တ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတသောရံ သသေ န မာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၂။ မာရာ တိရေက မဘိယုန္နိတ သဗ္ဗရတ္တိ၊
သောရံ ပနာဠဝက မက္ခထ ထဒ္ဒ ယက္ခံ။
ခန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၃။ နာဠာဂိရိ ဂဇ ဝရံ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္ကမသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တဗျူ သေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
ခါဝံ တိယောဇန ပထင်္ဂုလိမာလ ဝန္တံ။
ဣဒ္ဓိ ဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၅။ ကတုာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂစ္ဆိနိယံ၊
စိဉ္ဇာယ ဒုဋ္ဌ ဝစနံ ဇန ကာယ မဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၆။ သစ္စဝိဟာယ အတိ သစ္စက ဝါသကေတု၊
 ဝါဒါ ဘိရေပိတ မနံ အတိ အနန္တ ဘူတံ၊
 ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မဂ်လဂ္ဂံ။

၇။ နန္ဒောပနန္တ ဘုဇကံ ဝိဝိဓ မဟိဒ္ဓိံ၊
 ပုတ္တေန ထေရ ဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော၊
 ဣဒ္ဓံ ပဒေသ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မဂ်လဂ္ဂံ။

၈။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သု ဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
 ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓါနံ၊
 ဉာဏာ ဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မဂ်လဂ္ဂံ။

.....၀.....

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိ
 မေခလံ၊ ဂိရိမေခလာအမည်ရှိသောဆင်ကို၊ ဥဒိတံ၊ တက်စီး
 ထွက်သော၊ အဘိနိမ္မိတသာဝဂုဇန္တံ၊ အလွန်ဖန်ဆင်းအပ်သော
 လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ဗာဟု သဟဿံ၊ တထောင်
 သော လက်ရုံးရှိသော၊ ယောရံ၊ ကြမ်းထန်းစွာထသော၊
 သသေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို၊
 ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ၊ ဒါနပါရမီအစရှိသော တရားတော်မြတ်

အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မှုလေပြီ။ တ
တေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မှုသော ထို
မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
သည်။ အဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဗာရာတိရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက် အလွန် သဗ္ဗရတ္တိ၊
ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင်
ထသော။ သောရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော။ အက္ခမံ၊
သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့လှသော။ ထဉ္စ၊ ကြမ်းတန်း
ခက်မာစွာထသော။ အာဠဝကံ၊ အာဠဝက အမည်ရှိသော။
ယက္ခံပန၊ ဘီလူးကိုကား။ ခန္တိသုဒန္တဝိမိနာ၊ သည်းခံတော်
မှုခြင်း ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်းတည်း။
ဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မှုလေပြီ။
တံတေဇသာ၊ အာဠဝကဘီလူးကို အောင်တော်မှုသော
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
သည်။ အဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိ
စက္ကမသနီဝ၊ တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ၊
အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊ အလွန်
မုန်ယစ်စွာထသော။ နာဠာဂိရိ၊ နာဠာဂိရိအမည်ရှိသော။
ဂဇဝရံ၊ မြတ်သောမင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တဗျူသေကဉ်ဇနာ၊

မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်း။ ဟူသော အစီအရင်
ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံတေဇသော၊ နာဠာ
ဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်
သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥက္ခိတ္တ
ဂ္ဂေမတိဟတ္ထသုခါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သောသန်လျက် လက်၌
ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော၊ တိယောဇန
ပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို။ ဓါဝံ၊ တဟုန်တည်း
ပြေးစွမ်းနိုင်ထသော၊ အဂ္ဂံလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုးတည်း
ဟူသော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော၊
တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံတေဇ
သော၊ အဂ္ဂံလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်
မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌံ၊
သစ်သားကို၊ ဂတ္တိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော၊ ဥဒရံဣဝ၊
ဝမ်းကွဲသို့၊ ကတူာန၊ ပြုလတ်၍၊ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာ
ပရိသတ်ဖြစ်သော လူ၊ ရဟန်း အပေါင်းတို့ အလယ်၌၊
စိဉ္ဇာယ၊ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။
ဒုဠဝစနံ၊ စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို။

သန္ဓေန၊ ငြိမ်သက်စွာသော၊ သောမဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော
 အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ
 တေဇသာ၊ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏
 စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို အောင်တော်
 မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊
 မှန်သောစကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အဘိသစ္စကဝါဒ
 ကေတု၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟုဆိုအပ်သော ဝါဒတည်း။
 ဟူသော မှန်ကင်းရှိသော။ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိ
 ဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့အား နှိပ်နင်းလိုသောစိတ်ရှိသော။
 အတိအဓိဘူတံ၊ အလွန် မိုက်လှစွာသော ကုဋ္ဌဒန္တ အမည်
 ရှိသော သစ္စကပရိပိုဇ်ကို။ ပညာပဒိပ ဇယမင်္ဂလာ၊ ပညာ
 တော် တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်
 မူသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇ
 သာ၊ ကုဋ္ဌဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိပိုဇ်ကို အောင်
 တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်
 ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊
 ဓာထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသော တန်ခိုး
 ရှိသော။ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇင်္ဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော
 နဂါးမင်းကို။ ထေရဘူဇဂေန၊ ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်း။

ဖြစ်တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်
 ကို။ ဓနာပယန္တော၊ အခိုးအလုံတို့ကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓ၊
 ပဒေသဝိဓိနာ၊ တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်
 ဥပဒေကိုပေးသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်
 မူလေပြီ။ တံ တေဇသ၊ နန္ဒောပနန္ဒအမည်ရှိသော နဂါး
 မင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
 တော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊
 ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။

ဂ။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဂ္ဂါဟ
 ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာတည်းဟူသော
 မြွေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သော လက်ရှိ
 ထသော။ သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊
 တောက်ပသော ကြီးသောတန်ခိုး ရှိထသော။ ဗကာဘိ
 ဓါနံ၊ ဗက အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဥာဏ
 ဂဒေန၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်
 တတ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊
 ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသ၊ ဗက အမည်
 ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
 ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှ ကောသမ္ဘိ၊ သတ္တေ တဏှာဇလာယုဇေ။
တမ္ဘာဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၂။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇေန။
ပညာစက္ခု လဘာပေသိ၊ ဉာဏာ လောကေန
သောဇိနော။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ
ဇယ မင်္ဂလံ။

၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဥစ္စု ကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရ နာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂ ဝရိနာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၄။ စတုယောဃေဟိ ဝုယုန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဉာဏာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္ထယေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဥဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ။ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဝီရော၊ နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

- ၇။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသစောရ ပိဋိတံ။
 ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္တဝါဟောဝိနာယကော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနံ၊ ဌတှာ လောကံ သဒေဝကံ။
 ပိဝယိတှာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သဿာဝကော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

..... ၀

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှကောသမ္ဘိ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော
 ဥဒ္ဓံတွင်း၌။ တဏှာဇလာဗုဇေ၊ တဏှာ တည်းဟူသော
 သားအိမ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာ
 ဉာဏတေဇသာ၊ ဒေသနာဉာဏ်တည်းဟူသော တန်ခိုး
 ဖြင့်။ တမ္ဘာဌာနာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဥဒ္ဓံ၊ တဏှာသားအိမ်အရပ်မှ။
 နိက္ခာမေသိ၊ ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန
 သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာ
 လောကေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသောအလင်းရောင်ဖြင့်။
 မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အနိက်တိုက်တည်း
 ဟူသော မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ်
 ကုန်သော။ မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါ
 ဘို့ကို။ ပညာစက္ခု၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာ
 ပေသိ၊ ရစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော

သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂအစရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ဥခုကာယံ၊ ပူလောင်သောကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါရိနာ၊ မဂ္ဂင်္ဂါရိနာတည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ စတုရောဃေဟိ၊ လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယန္တေ၊ မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်းဟူသော လှေဖြင့်။ ဥက္ကာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ ယောဇီနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရစာရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိစာစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပိဋိတ၊ နှိပ်စက်အပ်

ထသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္တယေန၊ ယာဉ်
သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။
ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့
သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ
မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

၆။ မဟာဓီရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာ ရှိတော်မူထ
သော။ တိလောက ဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါး၏ ဆေးသမား
သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခအစရှိသော မြွေ
လေးစင်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိ
သော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊
ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော။
ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်
မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋိတံ၊
ကိလေသာတည်းဟူသောခိုးသူတို့သည်နှိပ်စက်အပ်သော
သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာ
ဆင်းရဲတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိရာ
နိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်
တော် မူစေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ

၈။ ဆော၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းဟဲ့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စတာလီသ
ဝဿာနီ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတော၊ တည်တော်
မူ၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောက၊
လူအပေါင်းကို၊ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသော အမြှိုက်
အရသာကို၊ ပိဝယိတော၊ သောက်စေတော်မူပြီး၍၊
သသာဝကော၊ တပည့်သား သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်
တကွ၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေပြီ။ တေတေ
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်ပြီး၏။

..... ၀

၄- ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဇယာသနာ ဂတာ ဗုဒ္ဓါဇိတော မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ယေ ပိဝိဏှ နရာသဘာ။

၂။ တဏှက်ရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယျံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။

၃။ သိသေ ပတိဋ္ဌိတော နော သိ၊
ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယျံ၊ ဥရေသဗ္ဗဂုဏာကရာ။

- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏေ၊
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာ ဘာဂသ္မိံ၊
မောဂ္ဂလာနောစ ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝ္ဇဏေ မယှံ၊ အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊
ကဿပေါစ မဟာနာမော၊
ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။
- ၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သုရိယောဝ ပဘံကရော၊
နိသိန္ဓော သိရိသမ္ဗန္ဓော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံပေါ၊
- ၇။ ကုမာရကဿပေါနာမ၊ မဟေသိ စိတြဝါစကော၊
သော မယှံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏကရော၊
- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီငလိ၊
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရော၊ နုလာဠေ တိကလာဝိယ၊
- ၉။ တေဟိသေသာ မဟာထေရာ၊ ငိတဝန္တော ဇိနော
ရသာဝလန္တာသီလတေဇေန၊ အင်္ဂမင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ၊
ဇေဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ၊
- ၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဠာနာဠိယ သုတ္တကံ၊
အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊
သေသာ ပါကာရလက်တာ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လက်တေ၊
ဝသတော မေ ဒုက္ခိဏေ၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္စရေ၊
- ၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရုဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ၊
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တိ၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။

- ၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ၊ ဝိဟရန္တံ၊ မဟိတလေ။
သဒါပါလေန္တု၊ မံသဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာသဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္စေဝ မေ ကန္တ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
ဟတာရိ သံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏကရဿ။

.....O.....

ရတနာရွှေချိုင့် အနက်

၁။ ဇယာ သနာဂတာ၊ အောင်နေခွင် အပရာဇိတ
ပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်သော။ နရာသဘာ၊ လူနတ်
ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်သော။
ယေဗုဒ္ဓ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်
မူကုန်၏။ တေဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊
စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွဖြစ်သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို
ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည့်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာ
မတရသံ၊ သစ္စာလေးဖြောမြှောက်ရသာကို။ ပိဝိသု၊
သောက်တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရသေ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကိုအစိုးရတော်
မူကုန်သော။ နာယကာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်း
တို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်
သော။ အဋ္ဌဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ တဏှက်ရာ
ဒယော၊ တဏှက်ရာဘုရား အစရှိကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓ၊
အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။
ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သံသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတော်သည်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သံသော၊ မဂ္ဂဌာန်လေးယောက် ဖလဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သင်္ခါတော်တို့သည်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာသည်လည်း၊ မေ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညအရှင်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ နောက်အဘို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနောစ၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒရာဟုလ၊ အရှင်အာနန္ဒာ အရှင်ရာဟုလ တို့သည်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ၊ လက်ျာ နား၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူ ကုန် သည်။ အာသု၊

ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကဿပေါစ၊ ကဿပ အရှင်သည်၎င်း။ မဟာ
နာမောစ၊ မဟာနာမ် အရှင်သည်၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါး
သော အရှင်တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကေ၊
လက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသု၊
ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘံကရော၊ အရောင်ကို
ပြုတတ်သော။ သိရိသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော။ မုနိပုဂံဝေါ၊ ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်
သော။ သောဘိတော၊ သောဘိတ အရှင်သည်။ မယှံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္တေ၊ ဆံ၏ အဆုံး ဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိ
ဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်းအဘို့၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ
သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသီ၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ စသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို
ရှင်မြူးဝမ်းသာရှာတော်မူလေ့ရှိသော။ စိတြဝါစကော၊
ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သ
သော။ ဂုဏကရော၊ ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာ
ဖြစ်တော်မူသော။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ ကုမာရ
ကဿပ မည်တော်မူသော။ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်
သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏောစ၊ အရှင် ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၎င်း။ အဂုံလိ
မာလောစ၊ အရှင် အဂုံလိမာလမထေရ်သည်၎င်း။ ဥပါလိ
နန္တ သီဝလိစ၊ အရှင် ဥပါလိထေရ် အရှင် နန္ဒထေရ် အရှင်

သီဝလိထေရ်၎င်း။ ဣမေပဉ္စ မဟာထေရော၊ ဤငါးပါး
သော မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နာဠာတေ၊
နဖူးပြင်၌။ တိလကာဝိယ၊ မှန်ကူသကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတာ၊
တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစ
ရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတ
ဝန္တော၊ အောင်အပ်ပြီးသော ရမ္မက်ရှိကုန်သော။ ဇိနော
ရသ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။
သီလတေဇေန၊ သီလတန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်း
တောက်ပကုန်သော။ မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်တို့သည်။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အင်္ဂမင်္ဂေသု၊ မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌၊
သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊
ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်ကား။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။
အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓဇ္ဇံ၊ ဓဇ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။
အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်
တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊
တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ် မောရသုတ် ပရိတ်
တော်သည်၎င်း။ အာဠာနာဠိယသုတ္တကံ၊ အာဠာနာဠိယ
သုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။

ဆဒနံဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလင်္ကာတာဝိယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊ ဓမ္မပေါကာရလင်္ကာတေ၊ တရားတော်တည်းဟူသော မြှိတ်တိုင်းဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌၊ အကိစ္ဆေန၊ မငြိုငြင်သဖြင့်၊ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ လေ သည်းခြေ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဗျတ္တိ၊ ပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂဏတေဇသာ၊ အ ဆုံးမရှိ သော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တု၊ ပါပေန္တု၊ နောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဗျမ္ဘိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်အလယ်၌။ ဝိဟရန္တု၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟိတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ မဟာပုရိသာ၊ ထိုယောက်ျားမြတ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝ ဣတိဝေံ ယထာ ဝုတ္တ ပကာရေန၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ-မယာ၊
 ငါသည်။ ကေန္တ ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊
 ကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီး၊
 ဇိနာနုဘာဝေ- ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနု
 ဘော်ဇော်အားဖြင့်။ ဟတာရိသဿော၊ သတ်အပ်ပြီး
 သော ဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။
 ဂုဏာကရဿ၊ သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူး
 အပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထသမာ
 တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏
 ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက် ပြီး၏။

.....၀.....

၅ - နမက္ကာရ ပါဠိ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၀။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
 အ-မတံ အ-မတံ သန္တံ၊ အ-သမံ အ-သမံ ဒဒံ၊
 သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကရံ။
 အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊ နာယယံ နာယကံ နမေ။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယဂံ၊ မဓုရဝရ သရောပေတံ။
 အမိတ ဂုဏ ဂဏာခါရံ၊ ဓဿလ-မတုလံ ဝန္တေ။

နမက္ကာရပါဌ်

- ၃၁။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ခိတိမာည ဓါရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္ဓေ နရဒေဝ မင်္ဂလံ။
- ၃၂။ ဗာတ္ထိံသတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊
ဒေဟာဇုတိနိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာဓိတိံ သီလဂုဏော သဝိန္ဓံ၊
ဝန္ဓေ ဗုဒ္ဓိမန္တိမ ဇာတိယုတ္တံ။
- ၃၃။ ပါတောဒယံ ဗာလဒိဝါကရံ၊
မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိရိဟိ။
ပုဏ္ဏိန္ဒြ၊ သင်္ကာသ မုခံ အနောဇံ၊
ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒံ။
- ၃၄။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိမူလေ၊
သသေနမာရံ သုဂတော ဇိနိတုာ။
အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရ ဇိနံ အတက်။
- ၃၅။ ရာဂါဒိ ဆောမလ ဥာဏစင်္ဂံ၊
သတိသမညာဇလကာဘိဂါဟံ။
သီလောသင်္ကာရဝိညုသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာ ဝရမိဒ္ဓုပေတံ။

ဆယ်စောင်တို့

၈။ ဒယာလယ် သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံကရံ၊
တဝဏ္ဏဝါတိက္ကမ မဂ္ဂတံ ဂတံ၊
တိသောက နာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တစက္ခု ပဏမာမိတံ မိတိ။

၉။ ကဟိံ တဟိံ ပါရမိ သဗ္ဗယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိသုခပ္ပဒံ ပဒံ၊
နရာနရာနံ သုခသမ္ဘဝံ ဘဝ၊
နမာဒမာနံ ဇိနပုဂံ ဂဝံ။

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ မုနိဒက္ခ နာဝိကော၊
ဤဟာ ဖိယံ ဥာဏကရေန ဂါဟကော၊
ဇာရုယ ယော တာယ ဗဟု ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမသပ္ပဟံ နမေ။

၁၁။ သမတိံ သဟိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
ဝရဗောဓီဒုမေ စက္ခုသဋ္ဌ ဒသံ၊
ဝရမိဒ္ဓိ ဂတံ နုရေဒဝ ဟိတံ၊
တိဘဂ္ဂပသမံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

၁၂။ သတ ပုညဇလက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
ဂဂန္တပမဓိံ ဇိတိ မေရု သမံ၊
ဇလဇ္ဇဝမ သိတလ သီလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

၁၃။ ယောဗုဒ္ဓေါ သုမဏိ ဒိဝေဒိဝါကရော၊
သောဘန္တောရုတိ ဇနုဒေ သိလာသနုမ္ဘိ၊

ဏာသိန္ဓော သိဝ သုခဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

၁၄။ ယောပါဒပုဂ္ဂံဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တိဟိ ကဝိလေဟိ နိရာ ကုလေဟိ။
သမ္မာပုဏေ နိရုပမေယျ တမေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗလောက မဟိတံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ သမောသရဏံ ဓိတတ္ထံ၊
ပညာ ပဒီပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
အတ္တာဘိကာမ နရဒေဝ ဟိတာဝဟန္တံ၊
ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂမနန္တ ဉာဏံ။

၁၆။ အခိလ ဂုဏနိဓါနော ယောမုနိဇ္ဇေ . ဗဂန္ဓာ၊
ဝနမိသိပတနာဝံ သညတာနံ နိဇ္ဈေတံ။
တဟိ မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထော၊
တမတုလမဘိကန္တံ ဝန္တနေယျံ နမာမိ။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိဝိသယာလယံ ဂုပိတမိန္ဒြိယေ ဟုပေတံ။
ရဝိသတိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
သုရနရ ပူဇိတံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါ ဠုမ္ပေန မုဟပဋိဃာသာဒိ ကုလ္လောလဝီစိ၊
သံသာရောဗံ တရိတ မဘယံ ပါရပတ္တံ ဝဇာနံ။
တာဏံ လောကံ အသမသရဏံ ကေတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညဇေတ္ထံ ပရမသုခဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ ပရဟိတကရော၊
 ယောမုနိန္ဒော နိသိန္ဒော။
 အစ္ဆေရံ သိဃံ နယနသုဘကံ အာကုလဏ္ဏင်္ဂိဇာလံ၊
 ဥဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဠိဟေရံ အကာသိ၊
 ဝန္နေ တံ သေဌံ ပရမရတိဇာံ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟု ပေထံ။

၂၀။ မုနိန္ဒက္ခော ယေ ကောဇယုဒယ၊
 ရုဏော ဥာဏဝိတ္ထိဏ္ဏဝိဓမ္မော။
 ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ ကမလကထိတံ
 ဓမ္မရံသီဝရေဟိ၊
 သုဗောဓေသိသုဒ္ဓေတံဘဝကုဟရေ
 ဓျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ။
 တိလောကေ ကစ္စက္ခံ၊ ဒုခမ၊
 သဟနံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၁။ ယောဇိနော အနေန ဇာတိယံ၊
 သပုတ္တဒါရ မင်္ဂဇိဝိတမ္ပိ၊
 ဗောဓိပေမတော အလဂ္ဂမာနသော၊
 အဒါသိယေဝ အတ္ထိကဿ။
 ခါနပါရမိံ တတောပရံ အပ္ပရိ သီလပါရမာဒိကဗ္ဗိ၊
 တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ မုဉ္ဇတံ၊
 တ မေက ဒိပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိဒေဝံ နိဓေနဓု ရံ မာရဏံ
 အဘင်္ဂံ၊
 ဒိပံဒိပံပဇာနံ ဇယဝရသယနေ ဗောဓိပတ္တံဝိပတ္တံ၊
 ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ ဝရဂိရုဏထိပံ ပါပဟိနံပဏိနံ။

လောကာ လောကာဘိရာမံ၊
သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒ မုနိန္ဒ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဂြောဓိဗ္ဗော မုဒုကရစရဏော၊
ဗြဟ္မာသောသေ နိဇဇယော။
ကောသစ္ဆာဒင်္ဂဇာတော ဝုနရပိ၊
သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ၊
မုဒေါ ဒါတုဏ္ဏလောမော အထမပိ၊
သုဂတော ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊
နိလက္ခိ ဒိဃပဏ္ဍိ သုခမ-မလ၊
ဆဝိ ထောဓျ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊

၂၄။ စတ္တာလိသဂ္ဂ-ဒန္တော သမက၊
လပနဇော အန္တရံသပ္ပပိဏော၊
စက္ကေနက်တပါဒေါ အဝိရဠ၊
ဒသနော မာရဇုဿဒံပါဒေါ၊
တိဋ္ဌန္တော နောနမန္တောဘယ၊
ကရမုဒုနာ ဇဏ္ဍုကာနာ မသန္တော၊
ဝနုက္ကဏ္ဍော ဇိနော ပေါတရုဏ၊
ဝရုမကော သိဟ ပုဗ္ဗု ကာယော။

၂၅။ သတ္တပ္ပိဏောစ ဒိဃင်္ဂုလိမထ သုဂတော၊
လောမ ကုပေက လောမော၊
သမ္ပန္တော ဒါတ ဒါဌော ကနက၊
သမတဇော နိလမုဒုဂ္ဂ လောမော။

သမ္ပုဒ္ဓေါ ထူလ ဇိဌေါ အထ သိဟ၊
 ဟနကော ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္တော၊
 နာထော ဥဏှိသ သိသော ဣတိ၊
 ဂုဏ သဟိတံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိသောသော အတိဒုလ္လဘ၊
 တရော ကာကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ။
 လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝိ ဝိဝိဓ၊
 ဟိတသုခံ သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ။
 ဣဋ္ဌိ အတ္ထံ ဝဟန္တိ သုရ နရ၊
 မဟိတံ နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိဏေယျ။
 လောကာနံ နန္ဒိ ဝဗ္ဗံ ဒသ ဗလ၊
 မသမံ တံ နမဿန္တိ နိစ္စံ။

၂၇။ ပုညေနတေန သောဟံ နိပုဏ၊
 မတိ သတော သမ္ပရာယေစ တိတ္ထော၊
 ဒက္ခော ဒိဋ္ဌဇ္ဇု ပညော အဝိကလ၊
 ဝိရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂိ။
 တိက္ခော သူရော ဓိတတ္ထော သ ပရ၊
 ဟိတ စရော ဒိဃ ဇီဝိ အရောဂေါ၊
 ဓညော ဝဏ္ဏော ယဿဿိ အတိဗလဝ၊
 ဓရော ကိတ္တိမာ ဓန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတင်္ဂပေတော ပရမ၊
 သိရိ ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္ထော၊
 လဇ္ဇိ ကလျာဏ မိတ္တော အဘိရတ၊

ကုသလော ပဉ္စသီလာဘိ ရက္ခော၊
 အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပ ကောဓေါ အတိဇ္ဇဇု၊
 ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
 ပါသံသော ပေမ ဝါစော သုဇန ဂုဏ ဝိဒ္ဓ၊
 မာမကော သော ဘဝေယျံ။

၂၉။ ဣတ္ထ အ-သင်္ခယေ နာထ၊
 ဂုဏေ လက္ခဏဒီပိတေ။
 ဂါထာသု သုစကောသ္မေက၊
 ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓေါ။

၃၀။ စတုရာပါယ မုတ္တော သော၊ သာဓကတ္ထဒ္ဓယဿစ။
 ဟတ္တောပဒ္ဒဝ ဇာလော စ၊
 လာအိဟိတ သုခဿ စ။

၃၁။ အဓိပေါ နရ ဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိသရောပိဝါ၊
 ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊
 ဓါရညံ သေက ဆတ္တကံ။

၃၂။ ဘာဝနာ ယာနမာရယျ၊ သမမေဿတိ သုဗ္ဗတော။
 ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊
 အ ရောဂေါ ဒိဿဇီဝိကော။

၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗ လောကေဟိ၊
 ဘာဝနာဘိရတိ မနော။
 ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊
 ကာကထာ ခိယ ဓါရဏေ။

နမက္ကာရ အနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူ
 တတ်ထသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း
 ကြွသွားတော် မူတတ်ထသော။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့်
 ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူထသော။ ကုသလံ - ကုသလံ၊
 ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော။
 အမတံ၊ သေခြင်းလည်း ကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊
 အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူ ပြီး ထ သော ၊
 သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော။ အသမံ၊ အတုလည်း မရှိထ
 သော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒံ၊
 ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း
 ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ လောကကို။ သရဏံ၊
 သိတော်မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာတည်း ၊
 ဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ အရဏံ၊
 ကိလေသာမြူ၏ ကင်းခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထ
 သော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ အဘယံ၊ ဘေး
 မရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ နာယကံ၊ ပို့ ဆောင်တော်
 မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏၊ အမှု၊ ဖြစ်တော်
 မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျင့်ရှိသည်။ နမေ၊
 နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယနသုဘဂကာယဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာ
 ထော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော။
 မဇ္ဈရဝရသရောပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သော အသံ
 တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အဓိတဂုဏဂဏာ

ခါရံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အတုလံ၊ သီလ အစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သော သူနှင့် တူတော်မမူထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ အညဓါရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အခိုပြု၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ် ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝမင်္ဂလံ၊ လူ့နတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္တိံသတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇုတိ နိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော။ ပညာဓိတိ သီလဂုဏောသဝိန္ဒံ၊ ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇောတိ ယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူပြီး

ထသော။ မုနီ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝန္ဓေ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော။ ဗာလ
ဒိဝကရံဝ၊ တက်သစ်စ နေလုလင်ကဲ့သို့။ ယတိနံ၊ ရဟန်း
တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိရီဟံ၊ ကြက်သရေတို့ဖြင့်။
လလိတံ၊ တင့်တယ်တော်မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒ၊ သင်္ကာသမုခံ၊
လပြည်ဝန်းနှင့်တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူထ
သော။ အနေဇံ၊ တဏှာလည်းကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။
သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော ဂေါတမီတရား ငါးပါးကိုလည်း
သိတော်မူပြီးထသော။ မုနီ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း
ရှိတော်မူသော။ ယော သုဂတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။
သသေနမာရံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်
သားကို။ ဇိနိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမ္ပိ၊
နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဗောဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီး။ မာရဇိနံ၊
မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော။ အဘဂံ၊ မာရ်
စစ်သည်တို့သည် မချက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံသုဂတံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုး
ပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂ အစရှိသော
ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်း

သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထ
သော။ သတိသမညာဇလကာဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်
ရှိသော ကာကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော။
သီလောဃာလင်္ကာရဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်း တည်းဟူ
သော ချပ်တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်တော်မူပြီးထ
သော။ အဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော
တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုး
ပါ၏။

ဂ။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူ
ထသော။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။
ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသော
အမှုကို၊ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊
ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်
တော်မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊
ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါး
တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။ သုဿမာ
ဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်
မူထသော။ ဟိတံ၊ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီး
အပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တာ
စက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
လည်း ရှိတော်မူထသော။ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော
ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံတဟိံဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ပါရမိသဉ္ဇယံ၊ ပါရမိအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူး တော်မူတတ်သော။ သတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်အပ်သော။ သုခပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးသော။ နရာနရာနံ၊ လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေ တော်မူတတ်သော။ အနုမာနံ၊ မရှိညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုဂ္ဂံ၊ အောင်တော်မူတတ် သော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဖိယံ၊ ဝီရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။ ဥာဏကရေန၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောမုနိဒက္ခဏာဝိကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်း ဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ၊ မဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါးတည်း ဟူသော သင်္ဘောလှေထက်သို့။ အာရုဿ၊ တက်စီးတော် မူပြီး၍။ တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘော လှေဖြင့်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝဆုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော် မူလေပြီ။ အဃပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိတော်မူတတ်သော။ တံ မုနိဒက္ခဏာဝိဇာ၊

ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော သင်္ဘောလှေမှူးကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိ သတိ ပါရမီသမ္ဘရဏံ၊ အမျှသုံးဆယ်သော
ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒူမေ၊ မြတ်
သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေးပါးကို
သိမြင်တော်မူပြီးထသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သော တန်ခိုး
သို့လည်း ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊ လူ
နတ်တို့၏။ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထ
သော။ တိဘဝုပသမံ၊ ဘဝသုံးပါးမှလည်း ငြိမ်းတော်မူပြီး
ထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ၊ များစွာသောတုန်းကြောင့်
ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူပြီးထသော။
ဝိရုဇံ၊ ရာဂဟူသောမြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။
ဂဂနုပမဓိံ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း
ရှိတော်မူထသော။ ဓိတိမေရုသမံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့်
တူသော အကုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထ
သော။ ဇလဇူပမသီတလ သီလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသော
ချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထသော။ ပထဝီ
သဟနံ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်
လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်
မူသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝေ၊

ပဒေသာ
ဆယ်စောင်တွဲ

နေ၌။ ဒီဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊
တင့်တယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတီဇနနော၊ မွေ့လျော်
ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သိလာသနမှီ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ
ကျောက်နေရာ၌။ အာသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝ
သုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊
အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူ
လေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘင်္ဂလည်း ကင်းတော်မူသော။
တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိဇ္ဇံ၊
အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။
အဝိကလေဟိ၊ ချို့တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နှောက်
ယှက်ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ပါဒပင်္ကဇမုဒုတ္တလရာဇိကေဟိ၊
ပြေတော်တည်းဟူသော ကြာ၏နူးညံ့သောအပြင်၌ တရား
ရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော်တည်းဟူသော အရေးတို့
ဖြင့်။ တိဟိလောကေဟိ၊ သုံးဘုံသို့တို့နှင့်။ နိရူပမေယျတံ၊
မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမ္မာပုဏ္ဏေဝေ၊ ကောင်း
စွာ ရောက်တော်မူသည် သာ လျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောက
မဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကသည် ပူဇော်အပ်သော။
အသမံ၊ အတုမရှိသော။ တံနာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာ
ဖြစ်တော်မူသော။ ဓိတတ္ထံ၊ တည်ကြည်သောစိတ်တော်
လည်း ရှိတော်မူသော။ ပညာပဒီပဇုတိယာ၊ ပညာတော်

တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်၊ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဈေးကံ
အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်လည်း ရှိတော်
မူထသော။ အတ္တာဘိကာမံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို
အလွန် အလိုရှိတော်မူထသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူ
နတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရှက်ဆောင်တော်မူတတ်
ထသော။ ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်
နှင့် ယှဉ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံး
မရှိသော ဥဏ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလဂုဏ နိဓါနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ
လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။
ယောဓုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊
ကိုယ်နှုတ်နှလုံးစောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊
ကိန်းအောင်းမှု၊ လျော်ရာ အစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိပတနဝံ၊
ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန် တောသို့။
ဥပဂန္တာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌။
အကုသလဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊
ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို။ ပဝံတ္တော၊ ဟောတော်မူလေပြီ။
အတုလံ၊ အတုမရှိထသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်လို
ဘွယ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ ဝဋ္ဋနေယျံ၊ ရှိခိုး
ခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံ၊
လည်း ရှိတော်မူထသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟံ၊ ပြုံးပြုံးပြက်

နှစ်သက်ဘွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော
 ကိုယ်တော်လည်း ရှိထသော။ သိရိဝိသယာလယံ၊ ဘုန်း
 ပညာကြက်သရေအပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်
 မူထသော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော
 စက္ခု အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူ
 သော။ ရဝိသသိမဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊ နေဝန်း
 လဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ
 ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော။ သုရနုရပူဇိတံ၊ နတ်လူ
 တို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ သာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယောဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်းဘုရားသည်။
 မုဟပဋိဿာသာဒိ ကုလ္လောလဝီစိံ၊ မောဟ၊ ပဋိဿာတ်
 လောဘအစရှိသောလောကလက်လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာ
 သော လှိုင်းတံပိုးဖြင့်ပြွမ်းထသော၊ သံသာရောသံ၊ သံသရာ
 တည်းဟူသော ဗင်လယ်ရေအယာဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုမ္ပေဒု၊
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖေါင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူး
 ကော်မှုလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ပရိပတ္တံ၊
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီး
 ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လေဏံ၊ ဝုန်းအောင်းရာ
 သည်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အသမသရဏံ၊ အတုမရှိ
 လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ကေတိတ္ထံ၊
 နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခတ် မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ်
 ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊ မှီခိုရာကျွန်းနှင့်လည်း တူတော်

ဓူထသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏
စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဘာဝ ဖြစ်တော်မူထသော၊
ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ခေးတော်
မူတတ်ထသော၊ တံဓမ္မရာဇံ၊ ထိုတရားမင်းဘုရားကို၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း
ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော
ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌။
နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။
နယနသုဘဂံ၊ လူနတ်တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာ
ထသော။ အာကုလဏ္ဏဂိုဏ်းလံ၊ ရောယှက်သောရေအယာဉ်
မီး အလျှံ ရှိ ထ သော ။ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံ၊ မိစ္ဆာတည်းဟူသော
ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အလေ့ ရှိသော သော။
မုနိတံ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဇယိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။
ပါဠိဟေရံ၊ ရေမီးအစုံအစုအစရှိသော တန်ခိုးပြာဋ်ဟာကို။
သိဃံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဌံ၊
ထထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမရတိဇံ၊
မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိ
ဓမ္မေဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူပြီး
ထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ဒယုဒယာရုဏော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ် တည်း
ဟူသော တက်လတ်သော နေအရုဏ်လည်း ရှိထသော။

ဥာဏဝိတ္တိဏ္ဏဗိဓမ္မော၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသော ကျယ်စွာ
သော အဝန်းလည်းရှိတော်မူသော။ ကော၊ တုဘက်
ကင်းမြောက် တယောက်ထည်းသာ ဖြစ်တော်မူသော။
ယောမုနိန္ဒကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော
နေမင်းသည်။ ကမလကထိတံ၊ ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
ဝိနေယျပ္ပါဏောသံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းကို။
ဓမ္မရံသိဝရေဟိ၊ မြတ်သော တရားတည်းဟူသော ရောင်
ခြည် တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော
အားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူစေပြီ။ သုဒ္ဓေါစင်ကြယ်
စွာသော။ တိဘဝကုဟာရေ၊ လောကသုံးပါး အတွင်း၌။
ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ၊ အဆုံးမရှိ နှ့်သော ကျော်စောခြင်း
ရှိတော်မူသော။ တိလောကေကစ္စက္ခံ၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏
အထွတ်အမြတ် ဖြစ်သော မျက်စိ ဖြစ်တော်မူသော။
ဒုခမသဟနံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့သောအမှုကို
သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူသော။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓာ
စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော်မူပြီး
ယသော၊ တံမုနိန္ဒကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော
နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇိနော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိ
ပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်
အလဂ္ဂမာနသော၊ ငြိတွယ်ခြင်းကင် သောစိတ် ရှိသည်
ပြစ်၍၊ အနေကဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော်၏
အပြစ်၌။ သပုတ္တရာရံ၊ သမာဓိယောဂနှင့် တကွသော။ အင်္ဂ
ဇိဝိတဗ္ဗိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္ထိ

ကဿ၊ အလိုရှိသောသူအား။ အဒါသိယေဝ ပေးလှူတော်
မူသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပါရမီကို၎င်း။
တတေ၊ ထိုဒါနပါရမီမှ၊ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလ
ပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလပါရမီစသော ကိုးပါးသော ပါရမီကို
၎င်း။ အပ္ပရိ၊ ဖြည့်တော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါး
သော ပါရမီတော်တို့၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။
အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော်
မူပြီးထသော။ ဧကဒိပကံ၊ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ
မြတ်သောကိုင်းကျွန်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။
တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်ဥပပတ္တိနတ်
တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော။
နိဓနဝပုဓရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်
တော်မူထသော။ မာရဘဂ်၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်
မူထသော။ အဘဂ်၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်း
ငှါ မတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာ
တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင်
တောက်အောင် ထွန်းညှိတော် မူပြီးထသော။ ဇယဝရ
သယနေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍ မြတ်သော
ဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်
တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော်မူ
ထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ၊ ဆည်းကပ်ရောက်လာ
ကုန်သော ဗြဟ္မာလူနတ် ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂီရကထိတံ၊

မြတ်သော တရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်သော။
 ပါပဟိန် ပဟိန်၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို ပယ်ခွါ
 တော် မူပြီးသော။ လောကာလောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်
 ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။
 မုနိန္ဒ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူသော။ တံမုနိန္ဒ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊
 မချွတ်။ အဘိနမေ အဘိနမာမိ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ နိဂြောဓဓိဓမ္မော၊
 အရပ်နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့
 ဝန်းသောကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒုကရစရဏော၊
 အကြိမ်တရာဖတ်အပ်သော ဝါဂ္ဂမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော
 လက်ဘဝါးတော် ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 ဗြဟ္မဃောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ
 သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဧကိဇဃော၊ ဧကိမည်သော သား၏
 မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ ကောသတ္ထာဒဂ်ဇာတော၊ ရွှေဓုမ္မာ ကြာချပ်
 နှင့် တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်
 လှစွာသော ယောက်ျားမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်
 မူ၏။ ပုနရပိ၊ တဘန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရွှေခြေနင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်
 စွာ တည်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒေါ၊
 ဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့
 ဖြစ်သော ဥဏ္ဏလုံမွေးရှင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

အထမပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းသော
 နိဗ္ဗာန်သို့ကြွသွားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဗြဟ္မ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်
 သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နိလက္ခိ၊ ညိုသော
 မျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒိဃပဏှိ၊ ရှည်သော
 ဖနောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခမ မလဆဝီ၊ သိမ်မွေ့
 လှစွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော
 အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သောမ္ပရသဂ္ဂသက္ခိ၊
 အနည်းငယ်သော အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်း
 ငှါ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ်သော
 အကြွေတော်တို့၏အဖျားလည်း စုဝေးလျက်ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီ
 သဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ်စုံထဲ မှန်မြတ်လှသော သွားတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမကလပန၊ ဇာ၊ လှည့်ဖြတ်သကဲ့သို့
 ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံ
 သပ္ပပိဏော၊ ရေစီးကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုးစင်သော
 ကျောက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနကံတပါး၊
 စက်ဖြင့်မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠ ဘသနော၊ မကျဲသော သွားတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်
 မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဿင်္ဂပါဒေါ၊ မြူမတင်
 လင့် မြင့်သော ဖမျက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော၊
 ရပ်တော်မူလျက်။ နောနမန္တော၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ။ ဥဘယ
 ကရမုဒုနာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသော လက်တော်နှစ်ဘက်။

ပြင်း၊ ဇဏ္ဍကနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော် နှစ်ဘက်တို့တို့။ အာမ
သန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဋ္ဋကဏ္ဍော၊ ရွှေမုရိုး
စည်ငယ်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးဝောလည်တော်လည်းရှိတော်
မူ၏။ ဂေါတရုဏပခုမကော၊ ထိုခဏစွာသော နွားငယ်၏
မျက်မှူးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့နုပျို ညိုသော မျက်မှူးတော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ သိဟပုဗ္ဗခုကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏
ရွှေထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော
ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကား၊ ဆိုတော်မူတတ်
သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တပ္ပိဏောစ၊ ခုနစ်ပါးသော
အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသောအသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
ဒီဃဂုံလိ၊ ရှည်သောလက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ လောမက္ကပေကလောမော၊
တခုတခုသော မွေးတိုင်းတော်၌ တချောင်းတချောင်းစီ
သာ ရောက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုးဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနကသမတစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင်
ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလမုဒ္ဒဂ္ဂ
လောမော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့
တက်သော လက်ျာရစ်လည်၍တည်သော အလွန်ညိုသော
မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ထူလစိဌေါ၊ ကြီးပြန့်သော လျှာတော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သိဟဟနုကော၊ ခြင်္သေ့
မင်း၏ မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း

ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထောစ၊ လေသွန်တံခါး၌
 လက်သမား တတ်စီထားအပ်သော ရွှေဝှတ်တိုင်ကဲ့သို့
 တင့်တယ်စွာ ရှည်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဥဏှိသ
 သီသော၊ နဖူးသင်းကျစ်ခြယ်လွယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော
 ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဣတိဂုဏ သဟိတံ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသော။ တံမဟေသိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ၊ လူ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော၊ ဘုရားဘုရားဟူသော အသံကိုမျှ
 လည်း။ အတိဒုလ္လဘတရော၊ အလွန်ကြားရခဲသေးတုံ၏ရှင်။
 ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာကထာ၊
 အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဝိဘာဝိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားသောစီးပွားချမ်းသာကို၊ ပတ္တယန္တာ၊ တောင့်တ
 ကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဋ္ဌံ၊
 အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊
 ရှက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော၊ သုရနရမဟိတံ၊ နတ်လူ
 တို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း
 မရှိထသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်
 မူထိုက်ထသော။ လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒီရဗုံ၊
 နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါး
 သော အားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အသမံ၊ တုဘက်

လည်း ကင်းပြီးထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို
နိဗ္ဗာန်၊ အမြဲ၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဘောနုပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး
ရခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သော
အဟံ၊ ထိုငါသည်။ သမ္မရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နိပုဏမတိစ၊
သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်၎င်း။ သတောစ၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသည်၎င်း။ တိတ္ထောစ၊ ရောင့်ရဲသည်၎င်း။ ခက္ခောစ၊
လိမ္မာသည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌဇ္ဈပညောစ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူ
ပညာရှိသည်၎င်း။ အဝိကလဝီရိယောစ၊ မချိုးတဲသော
လုံ့လရှိသည်၎င်း။ ဘောဂဝါစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်၎င်း။
သဝိဘာဂီစ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်တတ်သည်၎င်း။ တိက္ခောစ၊
ထက်မြက်သည်၎င်း။ သူရောစ၊ ရဲရင့်သည်၎င်း။ ဓိတတ္ထောစ၊
တည်ကြည်သောစိတ် ရှိသည်၎င်း။ သပရ ဟိတစရောစ၊
မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားတို့ကို
ကျင့်ဆောင်ကတ်သည်၎င်း။ ဒီဃဇီဝိစ၊ ရှည်သောအသက်
ရှိသည်၎င်း။ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ဓညောစ၊
ဘုန်းရှိသည်၎င်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းလှသည်၎င်း။
ယဿသီစ၊ များသော အခြံအရံရှိသည်၎င်း။ အတိဗလဝ
ဓရောစ၊ အလွန်သောအားကို ဆောင်နိုင်သည်၎င်း။
ကိတ္တိမာစ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း ရှိသည်၎င်း။
ဓန္တုပေတောစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊
ငြိမ်ရပါလို၏။

၂၈။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်၎င်း။

ဒါတင်္ဂုပေတောစ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့်၊ ပြည့်စုံ
သည်၎င်း။ ပရမသိရီစ၊ မြတ်သော ဘုန်းကြွက်သရေ
ရှိသည်၎င်း။ ဒယောစ၊ သူတပါးကို သနားခြင်း ရှိသည်
၎င်း။ ဝိရတ္တောစ၊ တပ်ခြင်း ကင်း သည်၎င်း။ လန္တီစ၊
မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်၎င်း။ ကလျာဏမိတ္တောစ၊
ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိ သည်၎င်း။ အဘိရတ
ကုသလောစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန် မွေ့လျော်
တတ်သည်၎င်း။ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခောစ၊ ငါးပါးသော
သီလကို အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း။ အပ္ပိစ္ဆောစ၊
နည်းသော အလိုရှိသည်၎င်း။ အပ္ပကောဓေါစ၊ နည်းသော
အမျက်ရှိသည်၎င်း။ အဘိစုဇဟဒယောစ၊ အလွန်ဖြောင့်
မတ်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ
သည်၎င်း။ အပ္ပမေယျောစ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်
ရှိသည်၎င်း။ ပါသံသောစ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်၎င်း။ ပေမ
ဝါစောစ၊ ချစ်ဇွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်၎င်း။
သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓူစ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
သိတတ်သည်၎င်း။ မာမကောစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို
မြတ်နိုးတတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၉။ ဣတ္ထံ ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့အပ်ခဲ့
ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ အသင်္ခယေ၊ ဤမျှဤရှိ ရှိ၏ဟု
မရေမတွက်နိုင်ကုန်သော။ လက္ခဏဒီပိတေ၊ အစိတ်
ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော။
နာထဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို
သူစကား၊ ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့
တွင်၊ ဧကဂါထမ္ပိ၊ တဂါထာကိုမျှသော်လည်း။ ဗုဓော၊

ပညာရှိသော။ ယော ကုလပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်း
သားသည်။ သာရတေ၊ အောက်မေ့ ရာ၏။

၇၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။
စတုယာပါယမုတ္တောစ၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၏
၎င်း။ အတ္တဒ္ဓယဿစ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုးစီးပွား
နှစ်ပါးကို။ သာဓကောစ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်
သည်၎င်း။ ဟတောပဒ္ဒဝဇာလောစ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော
ဘေးရန်တည်းဟူသော။ ကွန်ရက်ရှိ သည်၎င်း။ ဟိတ
သုခဿ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ လာဘီစ၊ ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အမိပေါစ၊ အစိုး
ရသော နတ်မင်းအဖြစ်သည်၎င်း။ စတုဒိပိဿရောပိဝ၊
လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော။ စကြဝဟေးမင်း၏ အဖြစ်
သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေဒေဟေ၊ အဆုံးစွန်
သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်
ရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာတည်း
ဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရုဗျ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သေတဆတ္တကံ၊ မြတ်သော
သီးဖြူကို။ ဓာရံဓာရန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ ခပ်သိမ်း
ဘို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ သေတိ၊ ရောက်လတ်
သတည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။
အရောဂေါစ၊ အနာမရှိ သည်၎င်း။ ဒီသဇီဝိကောစ၊
ချည်သောအသက် ရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်။
 စူဇိတောစ၊ ပူဇော်အပ်သည် ၎င်း။ ဘာဝနာဘိရတိ
 မနောစ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်မေ့လျော့သော နှလုံးရှိသည်
 ၎င်း။ ဇနပ္ပိယောစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်
 ၎င်း။ မနာပေါစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ်
 သည် ၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အခိလဓါရဏေ၊ အလုံး
 စုံသော ဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ်
 ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

.....O.....

၆ - လောကနိတိပါဌ

နမောတဿ ဘဂဝတော အာရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

၁။ လောကနိတိံ ပဝက္ခာမိ၊

နာနာသတ္တ-သမုဒ္ဓဋ္ဌံ။

မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊

ဝန္တိတော ရတနတ္ထယံ။

၂။ နိတိလောကေ ပုရိသဿ သာဓော၊

မာတာ-ဖိတာ အာစရိယောစ မိတ္တော၊

တဿွာဟိ နိတိံ ပုရိသော ဝိဇ္ဇညာ၊

ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတောစ။

၃။ အ-လသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊

အ-သိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။

အ-ဓနဿ ကုတောမိတ္တံ၊

အ-မိတ္တဿ ကုတော သုခံ။

အ-သုခဿ ကုတော ပုညံ၊

အပုညဿ ကုတော ဝရံ။

၄။ သိပ္ပံ သမံဓနံ နတ္ထိ၊

သိပ္ပံ စောရာ နဂဏ္ဌိန္ဒိ။

ဣဇ-လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊

ဝရ လောကေ သုခါဝဟံ။

၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုတံ နိဓါပယေ။
ဝမ္ဗိကောဒက ဗိန္ဒူဝ၊
စိရေ ပရိပူရတိ။

၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊
ဝိဇ္ဇံဝါ သိပ္ပမထဝါ။
ကေမ္မိ ပရိယောဒါတိ၊
ဇီဝိတ ကပ္ပကာရဏံ။

၇။ သေလေ သေလေ နမာဏိက္ကံ၊
ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊
ဌာနေ ဌာနေ န ပဏ္ဍိတံ။

၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ-သမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္ထိတံ စေသုတော။
မဟုသာဟေန တံဌာနံ၊
ဂန္တဗ္ဗံ သုတေသိနာ။

၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ၊
သိနေ ပဗ္ဗတမာရုဟံ။
သိနေ ကာမဿ ကောဇော၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။

၁၀။ သုတိသမ္မုတိ သင်္ချာစ၊
ယောဂါနိတိ ဝိစေသကာ။
ဂန္တဗ္ဗာ ဂဏိကာစေဝ၊
ဓနုပေဒါစ ပူရဏာ။

ဆယ်စောင်တို့

- ၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိ ဟာသာစ၊
ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ၊
ကေတု မန္တာစ သဒ္ဓါစ၊
သိပ္ပ ဌာရသကာ ဣမေ။
- ၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊
ပဋုဇ္ဇော ဟောတိ ပုဏ္ဍိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
ဗဟံပိ ဘဏတေ သဒါ။
- ၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊
ပရ ဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ။
ယထာကိစ္စေ သမပ္ပန္နေ၊
န တံသိပ္ပံ န တံဓနံ။
- ၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဋ္ဌမာလံ၊
ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယော ပမာဏံ။
ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတ ဝါကျံ၊
ပထဝိ ပမာဏံ တိဏမိလာတံ။
- ၁၅။ အပ္ပဿတော သုတံ အပ္ပံ၊
ဗဟု မညတိ မာနဝါ။
သိန္နုဒက မပဿန္တော၊
ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။
- ၁၆။ ပဌမံ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
ဒုတိယံ န ပရာဇိတော ဓနံ။
တတိယံ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ၊
စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။

လောကနိပါတ် ၀၁၆

- ၁၇။ ဗျတ္တော ပုတြာ ကိမာလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရ ဟာရိကော၊
ဗျတ္တကော ပူဇတော လောကော၊
ဗျတ္တော ပုတြ ဒိနေ ဒိနေ။
- ၁၈။ မာတာ သတြ၊ ပိတာ ဝေရီ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော၊
သဘာ မဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
ဟံသ မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။
- ၁၉။ ကဏ္ဍကာဂိရိ ကော တိက္ခတိ၊
ကောအဉ္ဇနံ မိဂက္ခိယံ၊
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ပဝတ္တတိ သမတိဘာဝေါ။
- ၂၀။ န ဓဿံ အ ကောတဗ္ဗလံ၊
အ-ဓနဿာ လင်္ကတဗ္ဗိ၊
အ-လောဏကန္တ ဗျဉ္ဇနံ၊
ဗျာကရဏံ အ-သိပ္ပဿ။
- ၂၁။ သုဏ္ဍသာ သုတသဗ္ဗန္ဓော၊
သုတ ပညာယ ဝစုတိ၊
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ဉာတော သုခေါဝဟော။
- ၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ၊
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟိနော ဂေါဏ သမော ဘဝေ။

ပဒေသာ
ဆယ်စောင်တွဲ

- ၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ မိတ္တံ၊
နစ ဗျာဓိ-သမော ရိပ္ပံ၊
နစ အတ္တ-သမံ မေမံ၊
နစ ကမ္မ-သမံ ဗလံ။
- ၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေန ကာကာနံ၊
သီဟော ဂုဏ် န သောဘတေ၊
ဂဠုတ မဇ္ဈေ တုရင်္ဂီ၊
ဗာလ မဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊
ဒဗ္ဗိ သူပ ရသံ ယထာ။
- ၂၆။ မုဟုက္ခ မပိ စေ ဝိည၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊
ဇိဝှါ သူပ-ရသံ ထယာ။
- ၂၇။ ဝိနာ သတ္တ န ဂစ္ဆေယျ၊
သူရော သင်္ဂါမ-ဘူမိယံ၊
ပုဏ္ဏိတုဒ္ဓဂ္ဂ ဝါဏိဇော၊
ဝိဒေသ ဂမနော တထာ။
- ၂၈။ ဓန နာသံ မနော တာပံ၊
သရေ ဒုစ္စရိတာနိစ၊
ဝဉ္ဇနဉ္စ အဝမာနံ၊
ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ

လောကနီတိ ပါဠိ

၅၉။ ပတ္တာ နုရူပကံ ဝါက္ခ၊
သဘာဝ ရူပကံ ပိယံ၊
အတ္တာ နုရူပကံ ကောဓ၊
ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။

၆၀။ အ-ဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊
အ-ဗလဿ ဟတာနရာ။
အ-ပညဿ ဝါကျကထာ။
ဥမ္မတ္တက သမာ ဣမေ။

၆၁။ အနတ္တိယံ ဂမယန္တော၊
အ-ပုစ္ဆာ ဗဟု ဘာသကော၊
အတ္တ ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
တိဝိမံ ဟိနလက္ခဏံ။

၆၂။ အပ္ပ ရူပေါ ဗဟုံဘာသော၊
အပ္ပ ပညော ပကာသကော။
အပ္ပ ပုရော ဃဋ္ဌော ခေါဘေ၊
အပ္ပ ခီရာ ဂါဝိ စလေ။

၆၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊
ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
အ-ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတ္တာ၊
ခီရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၆၄။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊
သုကရေပိ ဥဟေ ဝိပေ။

ပေးသော
ဆယ်စောင်တို့

ဝိဇ္ဇာရေပိ သဒ္ဓိသေ ဗျဇ္ဈော၊
သဗ္ဗဓီရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ နတိတ္ထိ ရာဇာ ဓနမ္ပိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယဒဿနေ၊
ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

၃၆။ ရှုယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊
ဝိသုဒ္ဓိကုလ သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂဇ္ဇာ ဣဝ ကိသုကာ။

၃၇။ ဟိန ပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊
ဗာလ ပုတ္တောစ ပဏ္ဍိတော။
အ-ဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညထ။

၃၈။ ယောသိဿော သိပ္ပလောဘေန၊
ဗဟု ဂဏှတိ ကံသိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊
ကထေတုမ္ပိ န ဥဿာဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ ဃဋ္ဌတိ။
န ခိပေတုံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုနိကာရဏာ။

၄၀။ တက္ကရဉ္စ ပလာသေန၊
ယောနဏေ ဥပနယုတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိ ဝါယန္တိ၊
ဧဝံ ဓီရဝသေဝနာ။

ဝဏ္ဏိတကဏ္ဍ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၂-သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သတ္တိဓရေဝ သမာသေထ၊
သတ္တိ ကုဗ္ဗေထ သန္တံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

၄၂။ စဇ ဒုဇန သံသဂ္ဂံ၊
ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊
သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒ္ဓမ္မရ ဝက္ကာ၊
ဗဟိ ရတ္တကမေဝစ။
အန္တော ကိမိလ သပ္ပုဏ္ဏာ၊
ဧဝံ ဒုဇန ဟာယာ။

၄၄။ ယထာပိ ဝနသာပက္ကာ၊
ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝစ။
အန္တော အမထ သပ္ပုဏ္ဏာ၊
ဧဝံ ထုဇန ဟဒ္ဓရာ။

ပဒေသာ
ဆယ်စောင်တွဲ

၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒန တရု န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရ မုခေ န ဇဟာတိ လိဋ္ဌံ၊
သန္တာဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ ဇနော နဇဟာတိ ဓမ္မံ။

၄၆။ သီဟော နာမ ဇိဃတ္ထာပိ၊
ပဏ္ဏာဒီနိ န ခါဒတိ။
သီဟောနာမ ကိသောစာပိ၊
နာဂမံသံ န ခါဒတိ။

၄၇။ ကုလ ဇာတော ကုလ ပုတ္တော၊
ကုလ ဝံသ သုရက္ခတော။
အတ္တနာ ဒုက္ခ ပတ္တောပိ၊
ဟိနကမ္မံ န ကာရယေ။

၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊
တတော စန္ဒဝ သီတလံ။
စန္ဒနံ စန္ဒ သီတဗျာ၊
သာဓုဝါက္ခံ သုဘာသိတံ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ဝဇ္ဇိမေ၊
မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
ဝဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ န ဝိပရိတံ၊
သာဓုဝါစာ ကုဒါနံ။

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဓာယာဝ၊
 တတော ဉာတိ မာတာပိတု၊
 တတော အာစရိယော ရညော၊
 တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓါ။

၅၁။ ဘမယာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊
 ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ၊
 မက္ခိကာ ပုတိ မိစ္ဆန္တိ၊
 ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။

၅၂။ မာတာဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
 ပိတာ ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ၊
 ဉဘော မာတာ ပိတာ ဟိနာ၊
 ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုက္ခိရိယာ။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
 ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ၊
 ဉဘော မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ၊
 သုဘာသာစ သုကိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သုရ မိစ္ဆန္တိ၊
 မန္တသုခံ ကုတုဟလေ၊
 ပိယဉ္စ အနုပါနေသု၊
 အတ္ထ ကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသ္မာ၊
 ဒန္တံ ဒဿန္တိ ဟိသိတုံ၊
 ဒုဇ္ဇနော သုဇ္ဇနံ ဒိသ္မာ၊
 နရာဿယံ ဟိသ မိစ္ဆတိ။

မသေသ

ဆယ်စောင်ပုံ

- ၅၆။ မာစ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
ကရောသိ ကာရာပေသိဝါ၊
ဆဟသာ ကာရိတံ ကမ္ပ၊
မနေ ဗန္ဓော နုတပ္ပတိ။
- ၅၇။ ကေ ခံ ဝိဟိတော ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခဟာနံ ဣဿရော ဝဏ္ဏယန္တိ၊
သဗ္ဗေသံ ဇရုဿဝါစံ ခမထ၊
တေ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။
- ၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ၊
တတော အရိတ္တိ အပ္ပယေ၊
တတောပိ အကတညနာ။
- ၅၉။ ဩဝေယျာ နုသာသေယျ၊
အသမ္မာစ နိဝါရယေ၊
သတ ဟိ သောပိယော ဟောတိ၊
အ သတံ ဟောတိ အပ္ပယော။
- ၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊
သုရံ ဘေဒေန နိဇယေ၊
နိစံ အပ္ပက ဒါနေန၊
ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။
- ၆၁။ န ဝိသ ဂိသ မိစ္စာဟု၊
ဓန သဿာ ဥစ္စယော။

ဝီသံ ကေဝ ဟနတိ၊
သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။

၆၂။ အဝေန ဘန္တိ အာနန္တိ၊
ဗလိဗဒ္ဓဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ခေန အာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆၃။ ခန မပ္ပဗ္ဗိ သာဓုနံ၊
ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟံအပိ အသာဓုနံ၊
နစ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နောနဇ္ဇာ၊
ရက္ခာ ခါဒန္တိ နောဇလံ။
ဝဿန္တိ ကုစိ နော မေဃာ၊
ပရတ္တာယ သတံ ခနံ။

၆၅။ အပ္ပထေယျံ န ပတ္ထေယျ၊
အစိန္တေယျံ န စိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောဃံ န ဣဇ္ဈယေ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ ဘဝတိ၊
စိန္တတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
နဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။

ပဒေသာ
ဆယ်စောင်ဟဲ့

၆၇။ အသန္တဿ ပိယောဟောတိ၊
သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ၊
အ သတံ မွေ ချောစတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ၊

သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ၊

—.....၀.....—

၃ - ဗာလဒုဋ္ဌနကဏ္ဍ

၆၈။ အဘိပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတု ဟလံ ကရော၊
သိရဿ ဝဟမာနောပိ၊
အစုပ္ပရာ ဃဋ္ဌော ယထာ၊

၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော၊
မန္တော သဒေဟိ သော သပ္ပေါ၊
ခလော ကေခုပသမ္ဘတိ၊

၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ ဟေနသော၊
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊
သဝေ ဗာလော တိပုစ္ဆတိ၊

၇၁။ မဇ္ဇော မညတိ ဗာလော၊
ယာဝ ဝါပိ န ပစ္ဆတိ၊
ယာဝံ ပစ္ဆတိ ဝါပိ၊
ထာဝ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ၊

၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလေ-
သာဟသာ ဝိနွတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။

၇၃။ သရေ ဒုဋ္ဌော မုသိကောစ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနယော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌောစ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌောစ ပြာဟုဏော။

၇၄။ ဒိဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒိဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒိဃော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓမ္မံ အံ-ဝိဇာနတံ။

၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒ္ဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သ-ဒေါသံ၊
ခလ ဇာတော န ပဿတိ။

၇၆။ နတ္ထ ဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊
ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယေ ကုမ္ဘာဝ အင်္ဂါနိ၊
ပရ ဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။

၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊
ဝဏ္ဏိယောဝ သုဝဏ္ဏိတံ။

ဆယ်စောင်တံ

၇၈။ လှံ၌ အထွေ့၌ ဂဏ္ဍာယျ၊
 ထ၌ အလံ ကမ္မာနာ။
 ဆန္ဒာ နုတ်တိယာ မဇ္ဈိ၊
 ယထာ ဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇ္ဈနကဏ္ဍံ နိဗ္ဗိတံ။

.....၀.....

၄ - ပိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ ကာရော ပရော ဝန္တု၊
 ဝန္တုပိ အ-ဟိတော ပရော။
 အ-ဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊
 ဟိတံ အရည မောသမံ။

၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏ် ဟန္တာရံ၊
 ပစ္စက္ခေ ပိယ ဝါဒိနံ။
 ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
 ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ မဇ္ဈိ။

၈၁။ ဓန ဟိဓေန စဇေ မိတ္တော၊
 ပုတ္တ ဒါရာ သဟော ဒရာ။
 ဓနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
 ဓနံ လောကေ မဟာ-သခါ။

၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘတ္ထံ၊
 ဗန္ဓဝါပိ ဘယာ ဂတေ။
 အပ္ပကာသု တထာမိတ္တံ၊
 သါရုဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။

လောကနိတိ ပါဠိ

၈၃။ သော ဗန္ဓု ဇယာ ယိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဇောတိ ဝေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိသာသော၊
ဿာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အ-မိတ္တဿ၊
မိတ္တဉ္ဇာပိ န ဝိဿသေ။
ကင်္ဂါစိ ကုပ္ပိတေ မိတ္တေ၊
သဗ္ဗဗေဿံ ဝကောသတိ။

၈၅။ သကိံ ဒုဠဟိ လော မိတ္တာ
ပုန သန္နိတု မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စံ ဥပဂဏှာတိ၊
ဂဗ္ဘော ဇာဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝဟေ အ-နိတ္တံ ခန္ဓေန၊
ယာဝ ကာသံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဓေ သဋ္ဌံ ဣဝ။

၈၇။ ဣဏ သေသော အဂ္ဂိ သေသော၊
ရောဂ သေသော တထေဝစ။
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊
တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံ မုခံ ယဿ၊
ဝါစာ စန္ဒန သိတလာ။
တာဒိသံ နော ပသေဝေယျ၊
ဟဒယေတု ဟလာဟဿံ။

၈၉။ န သေဝေ ဇရသံ သာမိံ၊
 နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
 တတော အ-ပဂ္ဂဏ္ဍံ သာမိံ၊
 နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိဂီ ပညာသ ဟတ္ထေန၊
 သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
 ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟဿေန၊
 ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
 ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
 ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
 ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုဇရစ ဒုဋ္ဌိက္ခေ၊
 ဗျသနေစ သတြု ဂဟေ။
 ရာဇ ဒွါရေ သုသာနေစ၊
 သခါ တိဋ္ဌာ သုမိတ္တကာ။

၉၃။ သီတ ဝါစော ဗဟု မိတ္တော၊
 ဇရဿော အပ္ပမိတ္တကော။
 ဥပမံ ဧတ္ထ ဥာတဗ္ဗံ၊
 သူရိယ စန္ဒ ရာဇနံ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၅ - ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓံ ရူပံ၊
နာရိ ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊
ခမာ ရူပံ တပဿီနံ။

၉၅။ ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခုနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။

၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
ဣတ္ထိ သောဘာဝ သာမိကာ။

၉၇။ ပဉ္စရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
သတ္တရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
ကေမာသာ သုဘရိယာ၊
အခုမာသာ သိဿာ မလာ။

၉၈။ ဟိ ရမတိ ပင်၊
ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထိ ရမတိ ပု၊
ရု ရမတိ ခံ။

ဆယ်စောင်တွဲ

- ၉၉။ ဇိဏ္ဏမနံ ပသံသေယျ၊
ခါရဉ္စ ဂတ ယောဗ္ဗနံ။
ရဏ ပုဏာ ဂတာ သူရံ၊
သာယဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။
- ၁၀၀။ ခွိ-တြိ-ပတိ နာရီစ၊
ဝိဟာရ ခွိ-တြိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ခွိ-တြိ ပတိ ပါသဉ္စ၊
ကတ မာယာ ဗဟူတရံ။
- ၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အဘာဏိကာ။
ဣတ္ထိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂိနံ အပ္ပ ဘောဇနံ။
- ၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊
ဝိစိဝိနာစ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေါက္ခရဏိ၊
ပတိ ဝိနာ ကညာ သောဘော
- ၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္ထိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဟိ ပဓါနော၊
ဣတ္ထိ သူစိ သုတ္တံ ယံထာ။
- ၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝကံ နဒီ၊
သဗ္ဗေ ကဠမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊
လဘမာနေ နိဝါတကော။

၁၀၅။ ဝိဝါဒ သီလံ ဥဿယ၊
ဘာဏိနိ ပဿတဏှံ ဗဟူပါကတ္တနိ၊
အဂ္ဂန္တုတ္တိ ပရဂေဟဝါသိ၊
နာရိ စတ္တာ ပုတ္တသတံပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မန္တေသု ဇနိ ကန္တိနိ၊
ဂုယေသု ဌာနေသု ဘဂိနိဝ ဟိရိ၊
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရိ ဒါသိနိ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမ္မတိ။
ရူပိသု သိက္ခိ သုပ္ပနေသု၊
ခမနိ သာနာရိ သေဋ္ဌိတိ။
ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ ကာယဿ၊
ဘေဒါစ ဒီဝေ ဘဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တန မဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရု သုကေသိ သမပန္တိ ဒန္တိ။
ဂမ္ဘီရနာဘိ ယုဝတိ သုသိလိ၊
ဟိန ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊
ဘရိယာနံ ရူပဝတိ။
ဇေဋ္ဌပဓါနံ ပုတ္တာနံ၊
ဒိသာနံ ဥဣပ္ပဓါနံ။

၁၀၉။ ယာ ဣဇ္ဈေ ပုရိသံ နာရိ၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊
ဣန္ဒြိယံ ပါရိစာရိကာ။

၁၁၀။ ယော ဣစ္ဆေ ပုရိသံ ပေါသော၊
 ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
 ပရ ခါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
 ခေါတ ပါဒေါ ဣဒ္ဓမံ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊
 အာနေတိ တိဗ္ဗရတ္တနိံ။
 တဿာ ဣဿာ န သဒ္ဓဟတိ၊
 တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

.....၀.....

၆ - ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ကော ယာမံ သယေ ရာဇာ၊
 ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
 သရာဝါသော တိယာမောဝ၊
 စတုယာမော တု ယာစကော။

၁၁၃။ ဓနဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
 နဒိ ဝဇ္ဇော တထာ ဣမေ။
 မဉ္ဇ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနေ၊
 န ပေမံ နစ ဗဒ္ဓဝါ။
 နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊
 န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅။ အပုတ္တကံ စာရံ သုညံ၊
ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အ-သိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
သဗ္ဗ သုညံ ဒလိဒ္ဓကံ။

၁၁၆။ နေမိစ္ဆေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊
ဝိန္ဒိမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊
ရာဇာမစ္စံ ဣစ္ဆာဂဇာ။

၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊
မဟိပတိစ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဋ္ဌာစ ဂဏိကာ၊
နိလဋ္ဌာစ ကုလခိတာ။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊
မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊
ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာကရိယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၁၂၀။ သင်္ကီ' ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊
 သင်္ကီ' သဏေ ဗြဟ္မဏာ။
 သင်္ကီ' သပ္ပုရိသာ လောကေ၊
 သေဓမ္မော သနန္တနော။

၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဂီ န သာဓု၊
 အ-သညာတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
 ရာဇာ အ-နိသမ္မကာရိ န သာဓု၊
 ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာဓု။

၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
 သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
 သဗ္ဗေ မဟတ္တမိစ္ဆန္တိ၊
 တေသံ ကမ္ပံ ဝိနယတိ။

(၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ၊
 ကတာကတံ သယံ ဇညာ။
 နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
 ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။

၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောက္ကံ နိသေဝေယျ၊
 ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
 သာမိကံ သဗ္ဗ ဘာဂေန၊
 ပရလောကံ အ မောဟံဝ။

၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မုဠော
 သပ္ပေါ ရာဇ ကုလာနိဓ။
 အပယန္တေန ဝန္တဉ္ဇော၊
 အစေက ပါဏဟရနိ။

၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော၊
ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကော။
သ-သပ္ပေစ ဃရေ ဝါသော၊
စေတု ဝေ န သံသယော။

၁၂၇။ သမ္မုဋ္ဌ သိသော ပဒေသေန၊
ကုနာရီ ဘရဏေန။
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောယျ ဝသိဒတိ။

၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တ ကရံ ပါပံ၊
သိဿာ ပါပံ ဂုရူ တထာ။
ရာဇာ ယဿ ကရံ ပါပံ၊
ရာဇ ပါပံ ပုရောဟိတော။

၁၂၉။ အ-ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊
အ-သာဓုံ သာဓုနာဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယ ဒါနေန၊
သစ္စေနာဠိက ဝါဒိနံ။

၁၃၀။ အဒန္တ ဒမန ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓက။
ဒါနေန ပိယ ဝါဇာယ၊
ဥဒ္ဓမန္တိ နမန္တိ။

၁၃၁။ ဒါနံသိနေဟ ဘေသန္တံ၊
မစ္ဆေရ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါန ယဿသိ ဘေသန္တံ၊
မစ္ဆေရ ကပဏောသဓံ။

ပဒေသာ
ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁၃၂။ ဗဟုနမပ္ပသာရာနံ၊
သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဋ္ဋဓတ ယောတ္တံ၊
ဓတန နာဂေါပိ ဗဒ္ဓတိ။
- ၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝုပသမ္ပတိ။
- ၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊
ကာမဘောဂံ ကုဗ္ဗါစနံ။
အာကပ္ပံ ရသ ဘုတ္တိံ ဝါ၊
မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
ဝတ္တံ သဗ္ဗမလင်္ကာရံ၊
န ရညာ သဒိသံ ကဓရ။
- ၁၃၅။ နဗ္ဗ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
သော သာမိကော မယျန္တိ၊
စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဌာပယေ။
- ၁၃၆။ နာတိဥရေ ဘဇေ ရညော၊
နာစွာ သန္ဓော ပဝါတဓက။
ဥဇုကေနာတိ နိဇ္ဇေ၊
န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇေ သေဝကော၊
ကဂ္ဂိစ သံကတော တိဋ္ဌေ။

၁၃၇။ ကုဏော သဗ္ဗညုတုလျောပိ၊
နသောဘတံ အနိဿယော။
အနုဋ္ဌမပိ မဏိနာ၊
ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍ နိဋ္ဌိတံ။

-----၀-----

၇ - ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိ မိဿော ကုတော သီလံ၊
မံသ ဘက္ခော ကုတော ဒယာ။
သုရာ ပါနော ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘော ကုတော လဇ္ဇာ။
မဟာတန္ဒော ကုတော သိပ္ပံ၊
မတာကောဓေါ ကုတောဓနံ။

၁၃၉။ သုရာ ယောဂေါ ဝိကာလောစ၊
သမဇ္ဇ ဓရဏဂံတော။
စိန္တော မုတ္တော ပါပမိတ္တော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊
ရတ္တော နာဝစနေနာ။
သဉ္ဇရတိ ဘယာ ဘိတော၊
ဝနေ ဝနစရိ ဘယာ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။

ဆယ်စောင်တွဲ

ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မုဋ္ဌော၊
ဣဏဝါ နိဿု သေ ဝကော။

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိဿွ၊
ဒုရတော ပနိပဋ္ဌပေါ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိဿွ၊
အဘိတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။

၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါစ၊
သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣစ္ဆန္နော ကမ္မာရာမောစ၊
သတ္တေ တေ သတ္တ ဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေ လာဿ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္န၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဒါနံ။

၁၄၅။ နဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တဿွာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝသေသေန ကာရယေ။

၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
ကတော စပလ ဇာတိကော။
တတော ဝုစ္ဆ မနောဝါဒေါ၊
ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

၁၄၇။ ပါသာဏ ဆတ္တံ ဂရုကာ၊
 တတော ဒေဝါန စိက္ခဏ။
 တတော ဝုဇ္ဈာနမောဝါဒေါ၊
 တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝါစန။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏေ ဟတ္ထော၊
 ဒါသော ဧတ္ထ ဂဏိဋ္ဌကော။
 ကဏ္ဍဿာနာန မက္ခိနံ၊
 ဝါမံ ဟတ္ထော ပါဒ ဒါသော။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊
 ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
 မူလမ္ပိ ရက္ခဘိ ယက္ခော၊
 အဂ္ဂမ္ပိစ ကာလကဏ္ဍိ။
 တာနိ ဘုဒ္ဓေယျ ဆိန္နိတု၊
 သိရီဝေ ပဝစ္ဆတိ။

၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဏ ရက္ခော ဗြဟ္မဝ၊
 အတ္ထု ရက္ခောစ ပိဿဏော။
 တသ္မာဟိ တေ ပူဇယန္တု၊
 သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏေဟိ သဗ္ဗ ဂိဟိနံ၊
 ပေါသကာ ဘောဂဒါယကာ။
 တသ္မာဟိ မာတာပိတူစ၊
 မာနယေ သက္ကရေယျစ။

ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊
မာတု မသံဝ ခါဒယေ။
မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။
- ၁၅၃။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊
ရဝိ သောကြာစ မဇ္ဈိမော။
န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓ စန္ဒရော၊
သောရိ အင်္ဂါစ မရဏံ။
- ၁၅၄။ အဠမိယံ ဂုရုဟန္တိ၊
သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊
မာတာပိတာစ ပုဏ္ဏမိ။
- ၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဇ္ဇေ၊
န လာဗု နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသပြိန္ဒံ တြိမိနံ၊
ဘုဇ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနယတိ။
- ၁၅၆။ စဒဇ ကုလအတ္ထံ ကေ၊
စဇေ ကုလံ ဂါမအတ္ထံ။
ဂါမံ ဇနပဒ အတ္ထံ၊
အတ္ထတ္ထံ ပထဝီ စဇေ။
- ၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇေ။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။

၁၅၈။ ယမ္ပိ ပဒေသေ န မာနော၊
 န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
 နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
 န တတ္ထ ဝသန ကဓေ။

၁၅၉။ စရဇ္ဈေကေန ပါဒေန၊
 တိဋ္ဌဇ္ဈေကေန ပဏ္ဍိတော။
 အ-နိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊
 န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။

၁၆၀။ ဓန ဓည ပယောဂေသု၊
 တထာ ဝိဒျာဂမေသုစ။
 ဒူတေသု အပစာရေသု၊
 စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါဘဝေ။

၁၆၁။ ဒွိဂူဏော ထိနမာဟာရော၊
 ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
 ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယမော၊
 ကာမောတုဋ္ဌ ဂူဏော ဘဝေ။

၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆ၊
 ဝိသေသ ရံသဝါဂ္ဂဘော။
 တထာ သု မေတ္တိကော သာဓု၊
 ဝိပရိတောဝ ဒုဇ္ဇေနော။

၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္စော၊
 သမဏော သုတ သီလဝါ။
 တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊
 ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဠာယ မလာ မန္တ၊
အနုဠာနံ မလာ သရာ၊
မလံ ဝဏ္ဏသ ကောသဇ္ဇံ၊
ဥမာဒေါ ရုက္ခသော မလံ၊

၁၆၅။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
ဝီရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
ဝဒန္တိစ ဟိနာ ဇနာ
ပုဗ္ဗ ကမ္မပ္ပဓါနာသိ၊

၁၆၆။ နဝဒန္တိ စေဝံ ဝီရာ၊
ဝယမိံသု သဗ္ဗကမ္မေ။
နစေ သိဇ္ဈတိ တံကမ္မံ
အ - ဖလံဝေ ကိံဒေါသော။

၁၆၇။ နိဝ ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
နိဇ္ဈပံ နိဗလံ သမံ၊
ဣမံကာလံ ဆုတ္တကာလံ
ဓနမေဝ ဝိသေသကံ၊

မကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော၊

လောကနီတိအနက်

ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္တသမုဒ္ဒဋ္ဌံ၊ အထူးထူးသော ကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနီတိ၊ လောကနီတိအမည်ရှိသောကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့်လျှင်။ သံခေပံ သံခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဝက္ခာမံ၊ ဟောပေလတ္တံ။

၂။ ဟိ၊ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သာရာ၊ အနှစ်လည်းမည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်း မည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ မိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းကို။ ဝိဇ္ဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဉာဏီ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလုသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အတတ် အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ် မရှိသောသူအား။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အနုဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ ချမ်းသာအဘယ်မှာ

ရအံ့နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသောသူအား။ ကုတော
ပုည၊ ကောင်းမှုအဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။ အပုညဿ၊
ကောင်းမှု မရှိသောသူအား။ ကုတောဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂက္ခန္တိ၊
မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်
သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊
တမလွန်ဘဝ၌။ သုခေါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင် ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏
ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။
နိဓါပယေ၊ ထားရာသာလျှင်ကတည်း။ ဝိမ္ဗိကေ၊ တောင်ပို၌။
ဥဒကဗိန္နု၊ ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဖန်များစွာ
ရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိပူရတိဣဝံ၊ ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကို၎င်း။ အထ၊ ထိုမြို့။ သိပ္ပံဝါ၊
လက်မှုပညာကို၎င်း။ ခုဒ္ဒေါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊
မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင် တတ်မှု
ကား။ ကေမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇိဝိထကပ္ပ
ကာရဏံ၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေ သေလေ၊ ထောင် စတောင် ဟူသမျှ၌။
နမာဏိက္ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေ ဂဇေ၊ ဆင် ဆင် ဟူသမျှ၌။
နမုတ္တိကံ၊ အမြူတေမရှိ။ ဝနေ ဝနေ၊ တောတော ဟူသမျှ၌။

နစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာနေဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း၊ အရပ်တိုင်း၌၊
နပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ သုခမိန့်မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတံ၊ ရှိ၏ဟူ၍။
စေသုတော၊ အကယ်၍ ကြားသြားအံ့။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။
သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။
မဟုဿာဟေန၊ သည်းခွာအားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ သွား
ရာသာလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏။
ဓနံဉစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။
အာရဟံ - အာရဟန္တာ၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊
ဖြည်းဖြည်း တက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သိနေ၊
ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊
အမျက်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း ထွက်ရာ၏။ ဣမေပဉ္စ၊
ဤငါးပါးတို့ကို။ သိနေ-သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ
အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်၎င်း။ သမ္မုတိစ၊
ဓမ္မသတ် အတတ်၎င်း။ သင်္ချာစ၊ ဂဏန်း အတတ်၎င်း။
ယောဂါစ၊ တစည်း၊ စူးဆောက် အတတ်၎င်း။ နိတိစ၊
နိတိကျမ်း အတတ်၎င်း။ ဝိသေ သကာစ၊ ယာယီ၊ ယတြာ
စသော ဗျာကရိုဏ်း အတတ်၎င်း။ ဂန္ထဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်း
စသော ကဗျာလင်္ကာ အတတ်၎င်း။ ဂဏိကာစေ၊ လက်ပစ်
အတတ်၎င်း။ ဓနုဗေဒါစ၊ ခူးလေး၊ လင်းလေး အတတ်၎င်း။
ပူရဏာစ၊ စကားဟောင်း အတတ်၎င်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ခေးအဘတ်၎င်း။ ဣတိဟာသာစ၊
ရယ်ရှင်မှ အဘတ်၎င်း။ ဇောတိစ၊ ပေဒင်အဘတ်၎င်း။
ဗာယာစ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော အဘတ်၎င်း။ ဆန္ဒတိစ၊
ဆန်းကျမ်း အဘတ်၎င်း။ ကေဘူစ၊ သံတမန်အဘတ်၎င်း။
မန္တာစ၊ မန္တာန်အဘတ်၎င်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်းအဘတ်
၎င်း။ ဣမေ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊ တဆယ့်
ရှစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပံ၊ အဘတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
အပုဋ္ဌော၊ သူမမေးမှုကား။ ဧဘရံ၊ စည်ကြီးသဘွယ်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်း မေး မှု ကား ။
ပဇ္ဇန္နော၊ မိုဃ်းကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊
သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊ မေးသော်၎င်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေး
သော်၎င်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။
ဘဏတေ-ဘဏတေဝ၊ ပြောဟောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။
ယံသံပုဉ္ဇ၊ အကြင် အ တ တ် သ ည် ၎င်း ။ ပရဟတ္ထေသု၊
သူတပါး၏ လက်တို့၌။ ယံဓနုဉ္ဇ၊ အကြင် ဥစ္စာသည်၎င်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပဓန္န၊
ဖြစ်လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ရှိသော အဘတ်သည်။
နသိပ္ပံ၊ အဘတ်မမည်။ တံဓနုဉ္ဇ၊ ထိုသူတပါးလက်၌ရှိသော
ဥစ္စာသည်လည်း။ န ဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ်
ရေနက်ကိုကား။ ကုမုသမာလံ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာကို မြင်သဖြင့်
သိအပ်၏။ ကုလပမာဏံ၊ အမျိုး ယုတ် မြတ် ကို ကား ။

ဝိနယောပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာနှင့် နှုတ်အမူအရာ အားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏ အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏ သော်လည်းဟူ) ဗျတ္တိပမာဏံ၊ ပညာရှိမရှိကိုကား။ ကထိတ ဝါကျံ၊ ဆိုသောစကားဖြင့် သိအပ်၏။ ပထဝီယာပမာဏံ၊ မြေကောင်းမကောင်းကိုကား။ တိဏမိလာတံ၊ မြက်ညှိုး မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော သုတရှိသောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတကို။ ဗဟုံမညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာနရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သိန္နုဒကံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍုကော၊ ဘားသူငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်းဝ၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟုံမညတိန္တဝ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပဌမအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောသိပ္ပံ၊ အတတ်မရတုံအံ။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယ အရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ။ တတိယံ၊ တတိယအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ္မံ၊ တရားမရတုံအံ။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှကား။ ကိံ၊ ကရိယတိ၊ အဘယ် မူလ၌ ရအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင် ကုန်လော့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိ သနည်း။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဗိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော့။ အဗျတ္တော၊ အတတ် ပညာမရှိသောသူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ဝန်ထမ်း

ဖြစ်တတ်၏။ ဘုတ္တကော၊ အတတ်ပညာ ရှိသောသူကို။
လောကေ လောကဉ္စ။ ပူဇိကော၊ သူတပါးတို့ ပူဇော်
အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင်အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သာ မာတာ၊
ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အမိသည်။ သတြ၊
ရန်သူမည်၏။ ယေန၊ အကြင် အကသည်။ ဗာလော၊
သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။
သောပိတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အဘ
သည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။ သော၊ ထိုအတတ်ပညာ
မရှိသောသူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏ အလယ်၌။
ဗကောယထာ၊ ဗျင်းကဲ့သို့။ သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။
နသောဘဘိ၊ မတင့်တယ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အတတ်ကို
မသင်သောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂီရိ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ရောက်သော
ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူ ထက်စီမံချန်သနည်း။ သမတိ
ဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင်။ မိဂက္ခိယံ၊
သမင်တို့၏ ဓျက်စိ၌။ ကောအဉ္စ၊ အသူ မျက်စဉ်းခင်၍
ကြည်သနည်း။ သမတိဘာဝေ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင်
ကြည်ပချေ၏ရှင်။ ပလ္လလေ၊ ညံ၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြား၌။
ကောသုဂန္ဓံ၊ အသူ အနံ ကောင်း ထည့်ပချေသနည်း။
သမတိဘာဝေ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင် အနံ ကောင်းတို့၏
ရှင်။ ကုလပုတ္တရူပေ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘော
သည်။ ဘောပဝတ္တတိ၊ အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သမတိ
ဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပချေ၏ရှင်။

လောကနီတိ အနက်

၂၀။ အကောတဗ္ဗလံ၊ ထုံးမရှိသောကွမ်းသည်။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကတဗ္ဗိ၊ တန်းဆာ ဆင်ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံတု၊ စားဘွယ်သည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ပျို့ကဗျာ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုဿ၊ နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာအားထုတ်သောသူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သုတပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခ၊ ဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနာနံ၊ အစာစားခြင်းသည်၎င်း။ မေထုနံ၊ မေထုန် မှီဝဲခြင်းသည်၎င်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဂေါဏေပိ၊ နွား၌၎င်း။ ပေါသေပိ၊ ယောက်ျား၌၎င်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာသည်ကား။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျားအား။ ဝိသေသော၊ အထူးပေတည်း။ ဟိနေ၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲမှုကား။ ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့်တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့်တူသော၊ ရိပ္ပါ၊ ရန်သူမည်သည်။
 နစအတ္တိ၊ မရှိ။ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊
 ချစ်သောသူမည်သည်။ နစအတ္တိ၊ မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့်
 တူသော။ ဗလံ၊ အားမည်သည်။ နစအတ္တိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကော၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟင်္သာသည်။
 ကာဏာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊
 မတင့်တယ်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊
 အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရဂေါ၊ မြင်း
 သည်။ ဂဒြဘမဇ္ဈေ၊ မြည်းတို့၏။ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊
 မတင့်တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊ သူမိုက်တို့၏။ အလယ်၌။
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်
 ထက်ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရုပါသတိ၊
 အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်
 သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝံ၊ အဘယ်
 ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊
 ဟင်း၏ အရသာကို။ န ဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့
 သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညာ၊ ပညာရှိသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။
 ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်း
 ကပ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊
 သိ၏။ ကိမိဝံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဇိဝှ၊
 လျှာသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိ
 ယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော၊ ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။
ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါ၊ မဘူမိယံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊
မသွားရာ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဘာသေယျ၊ စကား
ခဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသော။
ဘိဏ္ဍိတော၊ ကုန်သည်သည်။ သတ္တံ၊ အဖေကို။ ဝိနာ၊
ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကော၊ လောက၌။ ဓနနာသည၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်း
ကို၎င်း။ မနောတာပည၊ နှလုံး ပူပန်ခြင်းကို၎င်း။ သရေ၊
အိမ်၌။ ဒုစ္စရိတာနိစ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း။
ဘညနည၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ အဝမာနည၊ မထေမဲ့မြင်
ပြုခြင်းကို၎င်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယော၊
ဆင်ရှားမပြရာ။

၂၉။ လောကော၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေး
အခွင့်ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကို၎င်း။
သဘာဝရူပကံ၊ ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊
ချစ်အပ်သော သူကို၎င်း။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့်တန်ရုံ
သော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ
စားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အား မရှိဘဲလျက်။
ဟတာနရာ၊ အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။
အပညဿ၊ ပညာမရှိဘဲလျက်။ ဝါကျရတာ၊ စကားလို့လား

သောသူ၊ ဣမေ ဤသုတုံကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့်
တူကုန်၏။

၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ၊ သူမခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊
သူအိမ်သို့ သွားနေများသောသူ။ အပ္ပစ္ဆာ၊ သူမမေးဘဲ၊
ဗဟုဘာသကော၊ များစွာ ဟောပြောတတ်သောသူ။ အတ္တ
ဂုဏံ၊ မိဂိုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှားတတ်
သောသူ။ ဣဒံတိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါးသည်။ ဟိနုလက္ခဏံ၊
သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟု
ဘာသော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာ
နည်းသောသူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။
အပ္ပပူရော၊ ရေမပြည့်သော။ ဃဒ္ဓော၊ ဒုန့်သည်။ ခေါဘေ၊
ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပခိရာ၊ နို့ရည်ထွက်သော။ ဂါဝိ၊
နှားမသည်။ စလေ၊ ကြောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြ၊
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမူ။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟု ထင်၏။
ကာကဂ္ဂဟေ၊ ကျီးတည်းချီမှုကား။ ပိယေ ပိယေ၊ ချစ်ဆွေ
ချစ်ဆွေဟု မြည်တတ်၏။ အပ္ပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသော
သူမိုက်သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတော့၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ
ထင်ခြင်းကြောင့်။ ဓိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆေ၊ မေး
လတ်သော်။ ငယေငယေ၊ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်သော
စကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြ၊
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်း တူမှုကား။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့
ဟူကောင်းအံ့လော။ သူကရေပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟေ၊

အုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာမူ။ ခီပေ၊ ကျားသစ်ဟူကောင်း၊
အံ့လော။ ဗိဇ္ဇာရေပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊
အဆင်းသဏ္ဌာန် တူကာမူ။ ဗျဇ္ဇေ၊ ကျားဟူကောင်းအံ့
လော။ သဗ္ဗဓီရေ၊ ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့ သည်လည်း။
သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘောမည်သည်။ နေမ္မိ၊ ဥစ္စာ၌။
နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။
သုဘာသိတေ၊ ကောင်းကောင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။
စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကို
မြင်ခြင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာ
သည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ
လျှင်းလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝ၊ ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသော
အမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟီနာ၊ အတတ်ပညာမှ
ယုတ်ခဲ့မှုကား။ နလောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံ သုကာ၊
ပေါက်ပန်းတို့သည်။ နိဂဇ္ဇာဏုဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့
တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟီနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်
သောသူ၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇာမစ္စော၊ မင်း၏
အမတ် ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တောစ၊ သူမိုက်၏ သား
ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဖြစ်တတ်၏။ အနော၊
ဥစ္စာမရှိသောသူ၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
ဗဟု၊ များတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊
ယောက်ျားတို့အား။ န မညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိသော၊ အကြင်တပည့်သည်။ သိပ္ပလော
ဘေန၊ အတတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟု ၊ အထူးထူးအပြားပြား
များစွာ၊ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိသော၊ ထိုတပည့်
သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။
ပဿန္တော၊ မြင်သော။ မူဂေါ၊ သူ့အကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊
ပြန်ဆိုခြင်းငှါလည်း။ န ဥဿာဟေ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။
ဘိဇ္ဇေတုံ၊ ကဲ့စီမ့်သောငှါ။ ဃန္တတိ၊ မခတ်။ သောဘေတုံ၊
တင့်တယ်စီမ့်သောငှါ။ ဃန္တတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာ
သည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်
ဆင်းရဲတို့သို့။ ခိပေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှါ။ န ဃန္တတိ၊ မပုတ်
ခတ်။ ဝုနိကာရဏာ၊ အတတ်ပညာ အစီးအပွားဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ ဃန္တတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂရဉ္စ၊ တောင်
ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယုတိ၊
ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂရောဇေ၊ တောင်ဇလပ်ပန်း
သည်သာလျှင်။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယတိ၊
လှိုင်စေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့
သည်လည်း။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊
လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံဇာယာ၊ ထိုအတူ။ ဇီရုပသေဝနာ၊
ပညာရှိနှင့် ပေါင်း၍ ဖွဲ့စပ်သော သူတို့ကို။ ခဋ္ဌဗ္ဗာ၊
မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအဆင်းသည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂ - သုန္ဒရီ ကဏ္ဍ

၄၁။ သတ္တိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် သာလျှင်။
သမာသေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သတ္တိ၊ သူတော်ကောင်း
တို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။
သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊
သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊
ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။
စဇ စဇာဟိ၊ စွန့်လော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဘက်အပ်
သော သူတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်
လော့။ အဟောရတ္ထိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။
ကရ ကရေဟိ၊ ပြုသော့။ အနိစ္စဟံ၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏
မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ သရာဟိ၊ အောက်မွေ
လော့။

၄၃။ ဥဒ္ဓမ္မရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်။ ဗဟိ၊
အပ၌။ ရတ္တကမေဝ၊ နိစ္စာသာလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊
အတွင်း၌ကား။ ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ၊ ပိုးအတိပြည့်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံဟထာ၊ ထိုအတိုင်း။
ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊ သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နသီးမှည့်တို့ သည်ကား။ ဗဟိ၊
အပ၌။ ကဏ္ဍကမေဝ၊ ဆူးသာ ထင်ကုန်၏။ အန္တော၊
အတွင်း၌ကား။ အမတသမ္ပန္နာ၊ အမြန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံဟထာ၊

ထိုအတူ။ သုဇနဟဒယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံး
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ စန္ဒနုတရ၊ စန္ဒကူးပင်သည်။
သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။
နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊
စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေ၊ လူတို့၏
မျက်မှောက်၌။ လီဠံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။
ဥစ္ဆ၊ ကြံသည်။ ယန္တာ ဂတောပိ၊ ယန္တာရားစက်၏ အဝသို့
ရောက်သော်လည်း။ မဓုရသံ၊ ချိုသောအရသာကို။
နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ပဏ္ဍိတဇနော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း
သည်။ ဒုက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊
သူတော်ကောင်းဟုရားကို။ နဇဟာတိဝေ၊ မစွန့်သလျှင်
ကတည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိသစ္ဆာပိ၊ မှတ်
သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဏာဒီနိ၊ သစ်ရွက် စသည်တို့ကို။
နခါဒတိ၊ မစား။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။
ကံသောစာပိ၊ ကြုံလှီသော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။
နခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော်။
ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ်ထ
သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ၊
မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်
လည်း။ ဟိနကမ္ပံ၊ ယုတ်သောအမှုကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ စန္ဒောဝ၊ လ၊ သည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒနု စန္ဒသီတဗျာ၊ စန္ဒကူး၊ လ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါကျံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏု၊ ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်းသည်။ ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။ မေရုရာဇာပိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း သည်လည်း။ နမတိ၊ ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့ရာ၏။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ဝိပရိတံ၊ မဖောက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဥာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတော်

ထည်။ အနေကခါ၊ များစွာသော အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊
ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိတုန်းဘို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊
အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းဘို့သည်။ ဂုဏံ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်ဘို့
သည်။ ပူတိံ၊ အပုပ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇ္ဇနာ၊
သူယုတ်ဘို့သည်။ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိရာ
ကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟိနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊
မကောင်းသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ
ဟိနဿ၊ အဘယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ခိရိယာ၊ မကောင်း
သော အမူအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော
မာတာပိတာဟိနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံယုတ်မှုကား။ ဒုဗ္ဘာသာစ၊
မကောင်းသော စကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဒုက္ခိရိယာစ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့် ရှိသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာ
သာ၊ ကောင်းသော စကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌဿ၊ အဘ
မြတ်သောသူအား။ သုကိရိယာ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်
ရှိ၏။ ဥဘော မာတာပိတာ သေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မှု
ကား။ သုဘာသာစ၊ ကောင်းသော စကားလည်း ရှိ၏။
သုကိရိယာစ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော
သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ၊ ခိုက်ရန်

ဖြစ်သောအခါ၌။ မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ္မာသောသူကို။
ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အနုပဂါနေသု၊ ထမင်း အဖျော်
ကောင်း စားသောက်သော အခါတို့၌။ ပီယံ၊ ချစ်သော
သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တကံစေသု၊ အနက်သဒ္ဓါ
ခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။
ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနဓေ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနဓံ၊ ခွေး
တကောင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။
ဟိံသိတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှါ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒဿေတိ၊
ပြ၏။ ဒုဇ္ဇနေဘ၊ သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ၊
ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စ ဟူသမျှ
တို့ကို။ မာစကရောသိ၊ မိမိလည်း မပြုလင့်။ မာစကာရာ
ပေသိဝါ၊ သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။
သာဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမူကား။ မန္တော၊
ပညာနည်းသောသူသည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ အနု
တပ္ပတိ၊ ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။
ဝိဟိတော၊ ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။
နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူကျေးဇူးကို ဆိုဝတ်
သောသူကို။ ဣဿယော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သောသူတို့၏။ ဇရုသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။

ခမယ၊ သည်းခံကုန်လော့။ တေံခန္တိံ၊ ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္ဓေ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ၊ လောက၌၊ အသုစိသင်္ကတေ၊ မစင်အတိပြည့်သော။ သမ္မာဓေ၊ ကျန်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမ္မိ၊ ရန်သူ့ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတောပိ၊ ထို့ထက်လည်း။ အကတညူနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ သြဝါဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယျ၊ မပြတ် ဆုံးမရာ၏။ အသပ္ပံစ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ်ထက်မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ နိစံ၊ ကိုယ့်အောက်နှိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကခါနေန၊ တစိုးတပ် ပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြု
သဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသ
ဏ္ဍတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ န အာဟု၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။
ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသန္ဓတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။
ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ကေဝ ဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင်
သတ်တတ်၏။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။
သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်၊ အသတဗြ၊ မြင်းကောင်း
ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကို
ရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဓံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊
သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဓေနံ၊ နို့ထွက်သော
နွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊
ကြံစည်လျှီဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ
ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မှလည်း။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊
ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာဓုနံ၊
သူတော်ကောင်းမဟုတ်သော သူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
ဗဟု၊ အပို၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။
ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နစနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာ ငွီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇာ၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊
မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဓလံ၊ အသီးကို။
နောခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ဣစိ၊

၁၂၆

ဆယ်စောင်တွဲ

အချို့သောအရပ်၌။ နော ဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သဘ်၊
သုတော်ကောင်းတို့၏။ ခန့်၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္တာယ၊
သုတပါးတို့၏ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပတ္တေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္တေယျ၊
မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တေယျ၊
မကြံရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာ
လျှင်။ သုစိန္တေယျ၊ ကောင်းစွာ ကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်း
နီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နဗ္ဗုစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ၊ မကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ စိန္တတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်
တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမအား
၎င်း။ ပုရိသဿဝါ၊ ယောက်ျားအား၎င်း။ ဘောဂါ၊
စည်းစိမ်တို့သည်။ နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သုတော်
မဟုတ်သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သန္တံ၊ သုတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။
န ကုရတေ၊ မပြု။ အသတံ၊ မသုတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရား
ကိုသာလျှင်။ ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့
သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သုတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာအခန်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၃ - ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန် ချစ်အပ်သည်ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟမာနောပိ၊ ရှက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အစုပ္ပရော၊ မပြည့်သော ရေရှိသော။ သဒဋ္ဌာယထာ၊ အိုး ကဲ့သို့။ ကောတုဟလံ၊ အုတ် အုတ် ကျက် ကျက် ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော၊ သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပေါ၊ မြွေထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်လွန်၏။ သောသပ္ပေါ၊ ထိုမြွေကိုကား။ မန္တောသဓေဟိ၊ မန္တရား ဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယောဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်။ ဗာလျံ၊ မိမိမိုက်သောအဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ သောဝါပိ၊ ထိုသို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်ကား။ ဗာလောဝ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်၏။ သ သော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုး

မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မေ့ဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။
မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌
ကား။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုး
ပေး၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမှု။
နသာဓု၊ မကောင်း။ သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ ဓနံ၊ သူ၏
ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ
နည်းသော။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊
ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊
ရဲသို့။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်
ကား။ မုသိကော၊ ကြက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊
ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဝါနယော၊ မျောက်တည်း။
သကုဏေ၊ ငှက်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။
ကာကော၊ ကျီးတည်း။ နရေ၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီး
တတ်သည်ကား။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ ခိုးကြူးသောသူအား။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်
သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။
ယောဇနံ၊ တယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊
သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။
ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာခရီးသည်။
ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ဓလဇာတော၊ ယုတ်သောသဘောရှိသောသူသည်။
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္ထံဝေ၊ နှမ်းစေ့ ခန့်မျှသာ

ရှိသော၊ အပ္ပဒေါသဉ္စ အပ္ပဒေါသံဝေ၊ အနည်းငယ်သော
အပြစ်ကိုလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီး
မျှလောက် ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုကား။
န ပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊
မိမိ အပြစ်ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ န ဇညာ၊ မသိစေရာ။
ဗရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊
သိအောင်ပြုရာ၏။ ကိမိဝေ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။
ကုမ္မာ၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက် ခြေ ဦးခေါင်းတို့ကို။
ဂုယန္တိဣဝ၊ လျှို့ဝှက် ကုန် သ ကဲ့ သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိ
အပြစ်ကို။ ဂုယေ၊ လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါး
တို့၏ အပြစ်ကိုလည်း။ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသူ
အား။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။
ဒိယတေ၊ ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေ
နေဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။
သုဝဏ္ဏိတံ၊ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိ သော သူ ကို။
အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။
ထဒ္ဓံ၊ မာန်ခက်ထန်သောသူကို။ အဉ္ဇလိကမ္မုနာ၊ လက်အပ်
ချီသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မဠံ၊ သူမိုက်ကိုကား။
ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊ ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန်
ဆိုသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍ သုမိက်သုယုတ်တို့ကိုဆိုသော
အခင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၄ - မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရော၊ စီးပွားကို ဆောင်သည်ရှိသော်။
ပရောပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။
အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်မှု။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်
လည်း။ ပရော၊ သူတပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်။
ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွားကို
မဆောင်လေ။ သြသဓံ၊ ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌
ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကို ဆောင်လေသလျှင်ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို။
ချေတက်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ်
သော စကားကို ဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်
အိုး၌။ မဓံ၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြည်ရာသကဲ့သို့။
ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟီနေ၊ ဥစ္စာတည်း။ ယုတ်မှုကား။ မိတ္တော၊
အဆွေခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သား
မယားတို့သည်၎င်း။ သဟောဒရာ၊ ညီသားအစ်ကိုတို့
သည်၎င်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တေဝ၊ ဥစ္စာ

ရှိသောသူတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကေ၊
လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူခစားကိုး
ပေသေန၊ စေပါးခိုင်ခန့်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်း
မကောင်းကို သိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။
ဘယာဂတေ၊ ဘေးရန်သော အခါ၌။ ဇာနေယျ၊
သိရာ၏။ တထာ၊ ထိုမြို့။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပ
ကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသောအခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။
ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှ
သာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွား၌၊
ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊
အဆွေခင်ပွန်း မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေ၊
သကော၊ ကျေးဇူးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
ထိုသူသည်။ ပိတရော၊ မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။
ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊
ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။
သာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေတတ်သောသူသည်။ ဘရိယာ၊ မယား
မည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျမ်း
မဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊
အကျမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း
သည်။ ကုပိတေ၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊
ဓပ်သိမ်းသော အပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိကျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သက်၊ တကြိမ်။ ခုဌတံ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူ သည်။ ပုန၊ တဖန်။ သန္ဓိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတံ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဂစ္ဆော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိယထာ၊ အဿမိရ်မြင်းကို ဖွားအံ့သော မြင်းမတို့ကဲ့သို့။ မစ္စ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂဏှာတံ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏ အကြံ ကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ လောက်။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိ အကြံ ကာလ သည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမော၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ ဃဋံ၊ ရွက်ဆောင် သော အိုးကို။ ဘိန္ဒေဣဝ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်း၎င်း။ အဂ္ဂိသေသော၊ ခီးကြွင်း၎င်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊ ရောဂါကြွင်း၎င်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝုဒ္ဓိန္တိ၊ နားတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ၊ ပဒုမံဣဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကား သည်လည်း။ စန္ဒနသီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဘဒယေတု၊ နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေ ဘတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော ခွဲသောသူကို။ နောပသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုသော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ အပဂ္ဂဏှ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နေသသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသလျှင်ကတည်း။

၉၀။ သိင်္ဂီ၊ ဦးချိုရှိသောသတ္တဝါတို့ကို။ ပညာသဟတ္ထေန၊ အတောင်ငါးဆယ် ရှိသောအရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။ ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။ ဟတ္ထိဒန္တိ၊ အစွယ်ရှိသော ဆင်ကိုကား။ သဟဿေန၊ အတောင် တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်းကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသောအရပ်ကို၎င်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော အမျိုးကို၎င်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်းသော မယားကို၎င်း။ ကုဒါသဉ္စ၊ မကောင်းသောကျွန်ကို၎င်း။ ဣရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြည်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ၊ အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတုရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌၎င်း။ ဒုတ္တိက္ခေစ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကာလ၌၎င်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ် ဖျက်စီးသော ကာလ၌၎င်း။ သတြ၊ ဂဟေ၊ ရန်သူမိသော

ကာလ၌၎င်း။ ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ် တံခါး၌၎င်း။ သုသာ
နေစ၊ သုသာန် တစ်ပြင်၌၎င်း။ တိဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။
တေသခါ၊ ထိုင်ခင်းပွန်းတို့ သည်သာလျှင်။ သုမိတ္တကာ၊
ခင်းပွန်းကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခန်းချိုသော စကားရှိသော
သူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသော အဆွေခင်းပွန်း ရှိ၏။
ဗရသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊
နည်းသောအဆွေခင်းပွန်းရှိ၏။ သူရိယ စန္ဒရာဇ္ဇနံ၊ နေမင်း
လမင်းတို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဣ၊ ဤအရာ၌။ ဥာတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်းပွန်းကို ဆိုရာအခင်းသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

... .. ၀

၅ - ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။
သဒ္ဓံ၊ အသံလျှင်တည်း။ နာရီရူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်း
ကား။ ပတိဗ္ဗတ၊ နှလင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပဂါနံ၊
ရုပ်သဏ္ဌာန် မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။
ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်တည်း။ တပဿီနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊
အဆင်းကား။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်း
တည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊

အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသ၊ ရသေ့ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊
ကြံကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊
အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊
ဆူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊
ယောက်ျားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာ ရှိမှသာ
လျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္တိစ၊ မိန်းမတို့
သည်ကား။ သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊
တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။
ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။
ခန္တဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသောလေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊
ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊
တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်မှလည်း။ ဧကမာသာ၊
လင်နှင့်တလကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့
ကား။ အခုမာသာ၊ လခွဲမျှဆရာနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိ၊ ကျွဲကား။ ပင်၊ ညွှန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊
မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟင်္သာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်
ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊
ယောက်ျားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်း
ကား။ ဓံ၊ တရားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အဏ္ဏံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကြေမှု။
ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။
ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရှယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။
သုရံ၊ ရမက်ကိုကား။ ရဏပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ပြန်မှ။
ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟ
မာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ခွံတြိပတိ၊ နှစ်သင်သုံးလင်ကွာပြီးသော။ နာဓိဝ၊
မိန်းမသည်၎င်း။ ဝိဟာရခွံတြိ၊ နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်း
ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ခွံတြိပါသံ၊
ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော။ သကု
ဏောစ၊ ငှက်သည်၎င်း။ ကတမာယာဗဟူတရံ၊ ပြုအပ်
သော မာယာ များသလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကို။ အဘာ
ဏိကာ၊ စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဣတ္ထိနံ၊
မကောင်းသော မိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်
နှင်းသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌ တပ်မက်
မောတတ်သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနာ၊ အစာကို ယုတ်စေ
သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမှ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်
သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝီစိဝိနာ၊ လှိုင်း
တံပိုးမှ ကင်းသော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။
နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟင်္သာမှ
ကင်းသော။ ပေါက္ခရဏံ၊ ရေကန်သည်။ နသောဘတေ။

မတင့်တယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊ လင်မှကင်းသော။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ နှ သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမမှုကား။ သံဣတ္တနံ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဓါနော၊ ပဓါနတည်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမမှုကား။ သုစိသုတ္တယထာ၊ အပ်၌ချည်နှင့်သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသောမြစ်တို့သည်။ ဝက်နဒီ၊ မြစ်ကောက်သာ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသောတောတို့သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကဓေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊ ငြင်းခုံတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဥဿုယဘာဏီနီ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏှ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်းတပ်၏။ ဗဟုပါကတ္တနီ၊ များစွာလည်း ချက်၍စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္တဘုတ္တိ၊ လင်၏ အဦးစားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊ သူ့ အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊ သားတရာပင် မြင်ငြားသော်လည်း။ ပုမာ၊ ယောက်ျားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသုစ၊ စားသောအခါတို့၌၎င်း။ မဏ္ဍေသုစ၊ အဝတ်တန်းဆာပြုပြင်ဆင်ယင်သော အခါတို့၌၎င်း။ ဇနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တိနီ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု၊ လျှိုဝှက်အပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌။ ဘဂီနီဝ၊ နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သောအခါတို့၌၎င်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါး၌ သွားသောအခါတို့၌၎င်း။ ဒါသိနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကရီ၊ ရိုသေစွာ ပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသော အခါတို့၌။ မန္တိ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ သယနေသု၊ အိပ်သောအခါတို့၌။ ရမတီ၊ မေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခီ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက်ထွက်သောအခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဌိတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကာယဿဘေဒါစ၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒီဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာယုဝတ်၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊ ရွှေသော အဘားအရေလည်း ရှိ၏။ မိဂက္ခီ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့ ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ခါးစည်းတင်ကျယ် ငယ်သောဝမ်းလည်း ရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နွာမောင်းကဲ့သို့ အရင်းမှသည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင်ရှိ၏။ သုကေသီ၊ ဖြေ၍ နောက်သို့လှန်သော် ရှည်သော အဖျား၊ ကော့တက်သော ဆံလည်း ရှိ၏။ သမပန္နိဒန္တိ၊

ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရ
နာဘိ၊ နက်သောချက်လည်း ရှိ၏။ သုသိလီ၊ ကောင်းသော
အလေ့ အကျင့်လည်းရှိ၏။ သာယုဝတီ၊ ထိုသို့သောမိန်းမ
ငယ်ကို။ ဟီနကုလေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ ဇာတာပိ၊
ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမပျိုကို။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံ
ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်။ သရဒဉ္စတု၊ တန်ဆောင်
မုန်းလ သရဒဉ္စတုသည်။ ပဓါနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယား
တို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပဓါနံ၊
မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။
ပဓါနံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရာ
ဒိသာ၊ မြောက်အရပ်သည်။ ပဓါနံ၊ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊
ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊
ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊
ထိုမိန်းမသည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏မယားသည်။
ဣန္ဒြံ၊ သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိ ဣဝ၊ အရိုအသေ
လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊
အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။
ဇာတိံ ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
ပေါရိသံ၊ ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။
သောပေါသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏
မယားကို။ ဓေါတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊

ယောက်ျားသည်။ ကဒ္ဒမ၊ ညွှန်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့၊ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိတယောဗ္ဗနော၊ အရွယ်လွန်ပြီးသော၊ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။ တိမ္မရုတ္တနိံ၊ တည်သီးမျှငယ်သော သားမြတ်ရှိသော။ ယုဝတိံ၊ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ၊ ယူဆောင်သိမ်းဆည်း၏။ တဿ၊ ထိုမိန်းမပျိုအား။ ဣဿ၊ တပါးသူနှင့် ပျော်မွေ့မည်ကို မနာလိုခြင်းကြောင့်။ နသုပတိ၊ မအိပ်နိုင်။ တံ၊ ထိုငယ်သောမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သော အဆေးသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၆ - ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ကေယာမံ၊ တယာမ်သာ။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမညေဝ၊ နှစ်ယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းကား။ တိယာမောဝ၊ သုံးယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစကောတု၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာကား။ စတုယာမောဝ၊ လေးယာမ်စလုံးသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသော သူ၎င်း။ သုတိယောဝါ၊ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိ၎င်း။ ရာဇာ၊ မင်း၎င်း။ နဒိ၊ မြစ်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။

ဝေဠော၊ ဆေးသမား၎င်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။
နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့
တရက်မျှ။ နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ န မာနော၊
မြတ်နိုးခြင်းလည်း မရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစ
ဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်
မျှပင်။ နဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာ သင့်စိမ့်သောသူလည်း
မရှိ။ တတြ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။
နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိ
သော။ ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊
မင်းမရှိသော။ ရဋ္ဌံ၊ ထိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။
အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။
သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဒလိဒ္ဓတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊
အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊
အလိုရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဒျံ၊
အတတ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်
ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။
ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊
နေရာ၏။ ရာဇမစ္စံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလို
ရှိမှုကား။ ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမှု။
နုဋ္ဌော၊ ဖျက်၏။ မဟိပတိစ၊ မြေကြီးသေ၌နင်း ပြည့်ရှင်မင်း

သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။
ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ လဇ္ဇော၊ ရှက်တတ်မှု။
နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ ကုလဓိတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။
နိလ္လဇ္ဇော၊ မရှက်တတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာ
သော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊
အားကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသော
သူ၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရာဇော၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊
သုဇယ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်း၎င်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြား
ခြင်း၎င်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်း၎င်း။ သံဝိဘာဂေါ၊
ဝေဘန်ပေးကမ်းခြင်း၎င်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်း၎င်း။
ဣက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်း၎င်း။ ခတော၊ ဤခြောက်ပါးတို့
ကား။ နာယကဿ၊ မင်းစသော လူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
တို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့
သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏ
ဗြဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
ဓသဓေသောဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်။
သနန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ အလသော၊ ပျင်းသော။
ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ နဿာဓု၊
မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မစောင့်သော။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ နဿာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မ
ကာရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
နဿာဓု၊ မကောင်း။ ဗဏ္ဏိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊
အမျက်ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သော ပညာရှိ
သည်လည်း။ နဿာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီး
အကဲတို့သည်။ ဗဟဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာ
ပြုလိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မဟတ္တံ၊
အကြီးအမြတ်၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊
ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခုန်
အတုတ်၏ ထွက်မထွက်ကို၎င်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာကုန်မကုန်
ကို၎င်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။
ကတာကတံ၊ အမှုထမ်းသည်မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊
ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာ
ရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊
ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ အက္ကံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋ္ဌိ
တောဝ၊ ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

ဟုတသနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေ
ဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာ
ဂေန၊ အလုံးစုံသော အဘို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။
ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကိုကား။ အမောဟံဝ၊ မမိုက်
သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၎င်း။
အာပေါ၊ ရေကို၎င်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၎င်း။ မုဋ္ဌော၊ သူမိုက်
ကို၎င်း။ သပ္ပေါ၊ မြွေကို၎င်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုး
တို့ကို၎င်း။ အပယန္တေန၊ ထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်။
ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစ္စေကပါဏဟရာနိ၊ လတ်
တလော အသက်ကိုချုတ်တတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော၊
မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ၎င်း။
ဒေါသော စိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိ
သော ကျွန်ကိုစေသောသူ၎င်း။ သသပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။
သရေ၊ အိမ်၌။ ဝါသောစ၊ နေသောသူ၎င်း။ မစ္စု - ဝေ၊
သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း။ နသံသယော၊ ယုံမှား
မရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သမ္မုဋ္ဌသိသော၊ သဘော
သေန၊ မိုက်လှစွာသောတပည့်ကို အသက်ပညာသင်ကြား
သဖြင့်၎င်း။ ကုနာရီ ဘရဏေန၊ ယုတ်စွာသော မိန်းမကို
အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်၎င်း။ အသော သမ္ပယောဂေန၊
မသုတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်၎င်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာ

ရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဝသီဒတိ၊ နှစ်တတ်ချေ
သလျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော
အမှုကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်း ပြုလေမှုကား။ မာဏာ၊
အမိပြုသည် မည်၏။ တယာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊ တပည့်
တည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည် မည်၏။
ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်း
ပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇပါပံ၊ မင်းတည်း
မကောင်းမှု ပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်
မကောင်းမှု ပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊
အမျက်မာန်စောင့် ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊
အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓံ၊ မတော်
မမှန်သောသူကို။ သာဓုနာပိ၊ မိမိက သူတော်ကောင်း
လုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္စ၊ ဝန်တို
သောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊
အောင်ရာ၏။ အလိက ဝါဒိနံ၊ စကားမမှန်သောသူကို။
သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေ
တတ်၏။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထသမကံ၊
ခပ်သိမ်းသောအကျိုးကိုပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်း
ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကား

ကြောင့်၎င်း။ ဥဏ္ဏမန္တိ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မိမိမောက်
နိုင်ကုန်၏။ နမန္တိစ၊ မိမိသို့လည်း ရုံညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
သိနေဟတေသန္တံ၊ ချစ်စေတတ်သောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊
ဝန်တို့ခြင်းကား။ ဒေါသနောသမ၊ မုန်းစေတတ်သော
ဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယဿသိတေသန္တံ၊
အမြဲအခုများသောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တို့ခြင်းကား။
ဇာပဏောသမံ၊ အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗုဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။
အပ္ပဿာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းကုန်သော သူတို့အား။
သဒ္ဓါယာ၊ ညီညွတ်သည့်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်
သောရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မျက်ဖြင့်။
ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။ ဝဋ္ဋတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်
ဖြင့်။ နာဂေါပံ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်သလျှင်
ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာနယာပိ၊ ခိုလိပ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော် ပြည့်စုံ
ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္တော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်း
နိုင်သောမင်းကား။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ၊ ကမိဿတိ၊
အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေးထောင့်သောအရပ်၌။
ဇလိဟော၊ ညီအပ်သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယမေဝ၊
အလိုလိုသာလျှင်။ ဥပသန္ဓတိ၊ ငြိမ်းစေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။
သမကံ၊ အတူ။ ကုဗါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဘုဇ္ဈေ၊ မခံ
စားရ။ အာကု၊ အသွင်ကံ၎င်း။ ရသဘုတ္တိံ၊ ဝါ၊ အရသာ

စားခြင်းကို၎င်း။ မာလာဝန္တ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံသာ
ထုံခြင်းကို၎င်း။ ဝတ္တံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကို၎င်း။ အလင်္ကာနံ၊
တန်းဆာ ဆင်ခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊
မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ၊ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်း
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနေ၊
ဂုဏ်ရည်တူသော အပေါင်းအဖော်သည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်။ ဒေသာ၊ ဤမင်းကား။ မယံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊
အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး၊
သုဋ္ဌာပယေ၊ ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခယောက်ျားသည်။ ရညော၊
မင်းအား။ အတိဗ္ဗရေ၊ အလွန်စေးသောအရပ်၌။ နဘဇေ၊
မခစားရာ။ အစွာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊ မခ
စားရာ။ ဥပဝါတကေ၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။
ဥဇုကေ၊ ရွှေ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္ဒေစ၊ အလွန်
နိမ့်ရာအရပ်၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥစ္စမာသနေစ၊
မြင့်သောနေရာ၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဆဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသော အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊
ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယတော၊ စောင့်စည်း
လျက်၊ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားနှင့်
တူသော၊ ဂုဏောပံ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။
အနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသော မှီရာမရမှု။ နသောဘတိ၊
မထင်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနုတ္တမပိ၊ အဘိုး

အတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း။ ဟေမံ၊ ရှေ့ကို။ နိဿာယ၊
မှီဝဲသွားလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၇-ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိသေ၊ မိန်းမနှင့် နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမ္မိ၊
ရဟန်း၌။ ကုတောသီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။
မံသဘက္ခေ၊ အသားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတောဒယာ၊
အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေ
သောက်ကြူးသောသူ၌။ ကုတောသစ္စံ၊ အဘယ်မှာ စကား
မှန်အံ့နည်း။ မဟာလောဘေ၊ အလိုရမက် ကြီးသောသူ၌။
ကုတောလဇ္ဇာ၊ အဘယ်မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာစာဒန္တေ၊
အပျင်းကြီးသောသူ၌။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ်
တတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊ အမျက် ကြီးသောသူ၌။
ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါစ၊ သေသောက်ကြူးသောသူ
သည်၎င်း။ ဝိကာလောစ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့
ရှိသောသူသည်၎င်း။ သမဇ္ဇစရဏင်္ဂတောစ၊ သဘင်အသွား
များသောသူသည်၎င်း။ ခိန္တာဝုတ္တောစ၊ ကြွေအန် အစရှိ
သော လောင်းတမ်း ကစားကြူးသောသူသည်၎င်း။ ပါပ
မိတ္တောစ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူသည်
၎င်း။ အလသံ၊ ပျင်းရိစဉ်နဲ့သော သူသည်၎င်း။ ဣမေ၊

ဤသုတ္တံကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ယှက်စီး
အံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရူဦးဘဲ။ နဝတဗ္ဗာ၊
မဆိုအပ်။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဦးဘဲ။
နဝတဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ ဘိတော၊
ကြောက်သော။ ဝနစရီ၊ တောမုဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။
သဉ္ဇရတိ ယထာ၊ ရွှေ့နောက်ရုလျက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇ
ရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက် ရှင်ဇာတိလည်း။ မတံ၊
သေသုဟ၍။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဗျာသေန၊
ဗျာသဆရာသည်။ ပရိကံတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိ
တော၊ ဆင်းရဲသောသူ။ ဗျာဓိတော အနာနှိပ်စက်သောသူ။
မုဠော၊ မိုက်မဲသောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြီမျှားသောသူ။ နိဗ္ဗာ
သေဝကော၊ မင်းဝယ်ကိုယ်ကြပ် စေားသောသူ။ ဣမေ၊
ဤသုတ္တံတည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သဘောကား။ အနာဂတံ၊
မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်
ရှိသော်။ ဥရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဠေယ၊ ကြပ်
ရာ၏။ အာဇကံ၊ ရောက်ပြီး ရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်မှုကား။ အဘိဟော၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သော
သဘောမရှိသည်။ ဟောတံ၊ ပြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗာလုကော၊ အအိပ်
ကြုံးသောသူ၎င်း။ ခမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သောသူ၎င်း။
သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်သောသူ၎င်း။ ရောဂဝါ၊

အနာရီသောသူ၎င်း။ အလသော၊ ပျင်းသောသူ၎င်း။
ကုစ္ဆန္တော၊ အသိုကြီးသောသူ၎င်း။ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှု
သစ်၌ မွေ့လျော်သောသူ၎င်း။ တေသတ္တ၊ ဤခုနစ်
ယောက်သော သူတို့သည်။ သတ္တဝဇ္ဇိတော၊ ကျမ်းဂန်မှ
ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလဘာ၊ အိုလက်၊ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။
ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။
လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟေပဇ္ဇန္တ၊
အိုပဇ္ဇန်နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။
အာပေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊
ပြည့်၏။ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓါနံ၊ ကံသာလျှင် ပဓါနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စ
သည်။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်
သောသူကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။
နဟိသမုပေက္ခတေ၊ တဖန် မရှုကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ အမှု
တို့ကို။ သာဝသေသေန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊
ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ တူလံ၊ လဲဝါသည်။
သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိ
ကော၊ လျှပ်ပေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။
တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဗ္ဗမနောဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘတို့၏
အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ
တော်၌။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊
ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်
ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊
လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဇ္ဈာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။
ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊
ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်
သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လက်ျာ
လက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။
တ္ထေ၊ ဤလက်ျာလက်၌။ ကဏ္ဍိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။
ကဏ္ဍဇာနာနံ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့၏၎င်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိ
တို့၏၎င်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲ
လက်သည်ကား။ ပါဒဒါသော၊ ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ ကမ္မုလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြင့်သော။
ပတ္တေ၊ ထူရှည်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒေါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမ္ပိ၊ အရင်း၌။
ယက္ခော၊ ဘိလူးသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမ္ပစ၊
အဖျား၌လည်း။ ကာလကဏ္ဍံ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာ
သည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ကဿ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိ၊
ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်၍ ဘုရားယု၊
စားငြားအံ့။ သိရီဝေ၊ ကြက်သရေသည်သာလျှင်။ ပဝနုတိ၊
ပွား၏။

၁၅၀။ ပြဟွာဝ၊ ပြဟွာသည့်သာလျှင်၊ သမ္မုပ္ပုဗ္ဗကော၊
သင်ပုန်းကို စောင့်၏။ ဝိဿဏောစ၊ ဝိဿဏိုးနတ်သည်
လည်း။ အစ္စုရကော၊ ကမ္မလောကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ
တသ္မာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ သိပ္ပာရမ္ဘော၊ အတတ်
သင်သောသူတို့သည်။ တေ၊ ထိုပြဟွာ ဝိဿဏိုးတို့ကို
ပူဇာယန္တိ၊ ပူဇော်စေကုန်သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း
ဟံနရံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို၊ မာနေန္တိ၊ မြတ်ဦးသော်
ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားဘို့သည်၊ သဗ္ဗဂိဟီနံ၊ ခပ်သိမ်း
သော လူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပေါသကာ၊
မွေးကျွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေး
တတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊
မာတာပိတူပ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို
မာနဇယ၊ မြတ်ဦးရာ၏။ သက္ကဓေယျစ၊ အရိုအသေလည်း
ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင် သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမသံ၊
နွားတို့၏ အသားကို၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့
သည်၊ မာတု မံသံ၊ အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်၊ ခါဒယေ၊
စားသည်မည်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်၊ မတေသု၊
ဧသကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂိဇ္ဈာနံ၊ ငွင်းကကိုအား၊ ဒဒေ၊
ပေးရာ၏။ သောဓထစ၊ ရေအယာဉ်၌သော်လည်း။
ဝါဟဇယ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌၊ သိပ္ပာရမ္ဘော၊ အတတ်
ပညာစွာ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာစ၊

တနင်္ဂနွေနေ့-သောကြာနေ့၌ သင်မူကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျစ်
လျူရှိ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တနင်းလာနေ့၌ သင်မူ
ကား။ နသိပ္ပေါ၊ အတတ်မတတ်ရာ။ သောရီ အင်္ဂါစ၊
စနေနေ့ အင်္ဂါနေ့၌တည်း သင်မူကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက် လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌
အတတ်ပညာ သင်မူကား။ ဂုရုဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည်
မည်၏။ စတုဒ္ဓသ၊ လဆန်း တဆယ့်လေးရက် လဆုတ်
တဆယ့်လေးရက်နေ့၌ အထတ်သင်မူကား။ သိဿဟန္တိ၊
တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်
လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မူကား။ သိပ္ပံ
ဟန္တိ၊ အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမီ၊ လပြည့်နေ့၌
အတတ်ပညာသင်မူကား။ မာတာပိတာဟန္တိ၊ အမိအဘကို
သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပာရမ္ဘော၊ အတတ်
ပညာသင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ်
ခုနစ်ရက်၌။ နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။
နဝမံ၊ ကိုးရက်မြောက်၌။ လာဗု၊ အိမ်ဗူးကို။ တထာ၊
ထိုအတူ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ရက်
မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊ ကင်းပိန်ကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ တြိ၊
သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။
ဘုဉ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ ဝိနယတိ၊
ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏
အကျိုးငှါ။ ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

ဂါမအတ္ထံ၊ ရှာ၏အကျိုးငှါ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊
စွန့်ရာ၏။ ဖနဝဒအတ္ထံ၊ ဖနပုဒ်၏အကျိုးငှါ။ ဂါမံ၊ ရှာကို။
စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏ အကျိုးငှါ။ ပထဝီ၊
မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့
သည်၎င်း။ သပ္ပရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၎င်း။
ဂဇော၊ ဆင်သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊
အကျိုးမရှိသော အရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇေ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား
ကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီး၎င်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာ
သော ယောက်ျား၎င်း။ မိဂေါ၊ သမင်၎င်း။ ဣမေ၊
ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ မိမိကျင်လည်ရာ အရပ်၌
သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမိပဒေသေ၊ အကြင် အရပ်၌။ နမာနော၊
မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊
အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။
နစဝိဇ္ဇာဂါဟော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်း
မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊
မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ သဘောကား။ ဧကေန
ပါဒေန၊ လှမ်းသော ခြေတဘက်၌တူသော အရပ်သစ်ကို
မျှော်တင်းသောစိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေနပါဒေန၊
ရပ်သော ခြေတဘက်၌တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွဲ
သောစိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရံဋ္ဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။

အနိသမ္ဗု၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို။
ဇဟော၊ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနဓည ပဒယာဂေသ၊
ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး။ ဝိဒျာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌၎င်း။
ဒုတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသော အခါတို့၌၎င်း။
အပစာရေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသော အခါတို့၌၎င်း။ တဒါ
တေသု ကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အချက်
အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်း
ကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့ထက်။ ဒွိဂုဏော၊ နှစ်ဆ
လွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။
စတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယမော၊ လုံ့လကား။
ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကိုတပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊
ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂတော၊
အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်း
အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသော
အရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်း
ကောင်းဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်သူမြတ် သည်လည်း။
တထာ၊ ထိုကြံ၏အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍
ချီသည်နှင့်တူ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်း

ကား။ဝိပရိတောဝ၊ အရင်းအစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ်
သော် မချိုသော ကြံ၏သဘောနှင့် တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူ၎င်း။ဝါဏိဇော၊
ကုန်သည် ၎င်း။ အမစော၊ အမတ်၎င်း။ သုတသီလဝါ၊
အကြားအမြင် သိတင်းသီလနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမဏော၊
ရဟန်း၎င်း။ကေသု၊ဇို့လေးပါးကိုသည်။ဝိပုလဇာတေသု၊
ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော်
လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။ မန္တာ၊
ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ
ဝီရိယမရှိသောသူ၏။ သရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်း
ပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသောသူအား။ကောသဇ္ဇံ၊
ပျင်းရိခြင်းသည်။မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ရက္ခတော၊
ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်း အား။ ပမာဒေါ၊
မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနာနံ၊ ချို့သောလုံ့လ
ရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူငိုဋ်။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရာနံဝ၊
ကြီးသောလုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။သန္တကတ္တံ၊
ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟိနာဇနာ၊
ယုတ်မာသောသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓါနာတိ၊ ရှေးကံသာ
ပဓါနဟု ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဝဒန္တိ၊
မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။
ဝါယမိံသု၊ လုံ့လပြုကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။ စေ၊

အကယ်၍။ တံကမ္မ၊ ထိုအမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။
အလံဝေ၊ ရည်တိုင်း အကျိုးမဖြစ်ရုံ သည်သာလျှင်
ကတည်း။ ကိံဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ် ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင် ယောက်ျား မိန်းမသည်။
နိစ္စကုလံ၊ နိမ့်သော အမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်မှု
ပညာ လက်မှုပညာအတတ်လည်းမရှိ။ နိရူပံ၊ အရပ်အရည်
လည်း မတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်း မရှိ။
တထာပိ၊ ထိုသို့ အပြစ် ထင်သော်လည်း။ ဣမံကာလံ၊
ဤကာလကား။ ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။ ဓန
မေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော
ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော၊ ပြီးပြင်းကို ဆိုရာဖြစ်သော
အခင်းကား။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

..... ^

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ။
ရာဇ ပကိဏ္ဍကော စာတိ၊
သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာယံ၊
သောမိတော ကာသိကေ သတေ။
ဆနောတျ ဒုတိယာသဋ္ဌေ၊
ကာလသတ္ထမ အာဒိဟေ။

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။
 သုဇနောကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။
 ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်ကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ မိတ္တ ဣတ္ထိစံ၊
 အဆွေခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်း၊ မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။
 နာဇ ပကိဏ္ဍကောစ၊ မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း၊ ပြီးပြီမင်းသော
 စကားကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ ကဏ္ဍ
 ဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်းဆွာ ဆင်အပ်သော
 လောကနီတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိ
 သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု အမည်တော်ရှိသော
 မဟာ အောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်း ဆရာတော်သည်။
 သောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ လောကနီတိ
 နိဿယော၊ ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။ ကာသိကေ
 သတေဆနောတျ၊ ၁၁၉၆-ခု။ ဒုတိယသဋ္ဌေ၊ ဒုတိယ
 ဝါဆိုလ၌။ ကာလသံတ္တမ အာဒိဟေ၊ လပြည့်ကျော်
 ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိပါဌ်အနက် ပြီး၏။

.....၀.....

၇ - ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္က ဝါဠေသု၊
အတြာ-ဝစ္ဆန္တိ ဒေဝတာ၊
သဗ္ဗန္တိ မုနိရာဇဿ၊
သုဏန္တိ သဂ္ဂမောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မဿဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ
တိ-သရဏ-သရဏာ။
ဧတေ လောကန္တရေဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာစ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂုဏ ဂဟဏ
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗ ကာလံ။
ဧတေ အာယန္တိ ဒေဝါ
ဝရ ကနက မယေ
မေရ ရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တော သဟေတံ
မုနိဝရ ဝစနံ
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊
ယက္ခာ ဒေဝါစ ဗြာဟ္မဏော။

ယံ အမွေဟိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊
သမဂ္ဂါ သာသနော ရတာ၊
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊
ဇုဗ္ဗိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနဗ္ဗိစ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိသဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော၊
အနိဿာ သုမနာဟောန္တု၊
သဟသဗ္ဗေဟိ ညာတိတိ။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ စောရတောဝါ၊ မနုဿတောဝါ၊
အမနုဿတောဝါ၊ အဂ္ဂိတောဝါ၊ ဥဒကတောဝါ၊ ပိဿာစ
တောဝါ၊ ခါဏုကတောဝါ၊ ကဏ္ဍကတောဝါ၊ နက္ခတ္တ
တောဝါ၊ ဇနပာ-ရောဂတောဝါ၊ အ-သဒ္ဓမ္မတောဝါ၊
အ-သန္တိဋ္ဌိတောဝါ၊ အသပ္ပုရိသတောဝါ၊ စက္ခု-ဟတ္ထိ-
အဿ-မိဂ-ဂေါဏ-ကုက္ကုရ-အဟိ-ဝိစ္ဆိက-မဏိသပ္ပ-ဒိပိ-
အတ္ထ - တရတ္ထ - သူကရ - မဟိံသ - ယက္ခ-ယက္ခသာ - ဒိဟိ
နာနာဗယတောဝါ၊ နာနာရောဂတောဝါ၊ နာနာဥပ္ပဒွေ
တောဝါ၊ အာရက္ခံ ဂဏန္တု။

၁ - မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ (ပ) တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၂၄။ တောဒိသာနိ ကတုာန (ပ) တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၂ - ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓါနတော ပဋ္ဌာယတထာဂတဿ ဒသပါရမီ
ယော ဒသ ဥပပါရမီယော ဒသ ပရမတ္ထပါရမီယောတိ
သမတိံသပါရမီယော ပဉ္စ မဟာ ပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထ
စရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယန္တိ တိဿော စရိယာ
ယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ
ပဓါနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတဉာဏ
ပဋိပေခံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိ
မေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တိသု ပါကာ
ရန္တေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ
အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယ ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆။ ကောဋီသတ သဟဿေသု၊
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပတိဂဏ္ဍိ၊
ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

ဆယ်စောင်တွဲ

- ၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုတ္တိက္ခ၊
သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၂၈။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာ ဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တိ၊
အဓဿာပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တိ ဘာသိတံ။
- ၂၉။ တဿွာဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရေထ မာနသိယာ ပဇာယမ၊
ဒိဝါစ ရက္ခောစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ။
တဿွာဟိ နေရက္ခယ အပ္ပမတ္တာ။
- ၃၀။ ယံကိန္တိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ။
နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော။
နတေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိ ကည မာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော နဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္တာ၊
စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေ သု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနဿ ဒဋ္ဌေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမ သာသနမ္ပိ၊
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊
လဒ္ဓါ မုဗ္ဗ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၅။ ယထိန္ဒ ခိလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
စတုတ္ထိ ဝါတေဟိ အသမ္ဗုဒ္ဓကမ္ပိယော။
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘီရပညေန သုဒ္ဓေသိတာနိ၊
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 နတေဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
 ထယဿုဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိ တဉ္စ၊
 သီလဗျတံ ဝါဝိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။

၃၈။ စတူဟ ပါယေဟိစ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
 ဆစ္စာဘိ ဌာနာနိ အဘဗ္ဗကာတုံ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မကရေတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒဇေတသာဝါ၊
 အဘဗ္ဗသော တဿပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပဂုဓေ ယထာ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္ဘာန မာသေ ပဋ္ဌမသ္မိဂိမေ။

ဝရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ၊
နိဗ္ဗာန ဂါမိ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တောန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရည။ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တောန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ခိဏံ ပုရာဏံ နဝနတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တ စိတ္တာ ယတိကော ဘဝသ္မိ။
တေခိဏ ဗီဇော အဝိရုဋ္ဌိဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထာယံ ပဒိပေါ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တောန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာ ဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ၊
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ၊
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနိမ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

..... ၀

၃ - မေတ္တသုတ်

- ၄၆။ ယဿာ နုဘာဝတော ယက္ခာ၊
နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
ယမ္ပိ စေဝါ နုယုဉ္ဇန္တော၊
ရတ္တိန္တိဝ မတန္တိတော။
- ၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တောစ၊
ပါပံ ကိဉ္စိ နဝဿတိ၊
ဝေမာဒိ ဂုဏျပေတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၄၈။ ကရဏီယ မတ္တကုသလေန၊
ယန္တ သန္တံ ပဒိ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇ္ဇေ သုဟုဇ္ဇေ၊
သုဝစော စဿ မုဒု အနုတိမာနိ။
- ၄၉။ သန္တုဿကောစ သုဘရောစ၊
အပ္ပကိစ္စောစ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယောစ နိပကောစ၊
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသု နနုဂိန္ဒေ၊

ပရိတိကြီး ပါဠိတော်

- ၅၀။ နဝ ခုဒ္ဒ မာစရေကိဉ္ဇိ၊
ယေန ဝိညာ ပရေ ဥပဝဒေယျံ။
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
- ၅၁။ ယေနောစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
တသာဝါ ထာဝရာဝ နဝသေသာ၊
ဒိဃာဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ။
- ၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေဝ ဒုရေ ဝသန္တိ အဝိဒုရေ။
ဘူတာဝါ သမ္ဘဝေ သီဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
- ၅၃။ န ပရောပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
နာတံမညေထ ကတ္တစိ န ကိဉ္ဇိ၊
ဗျာရောသနာ ပဋိသ သညာ၊
နာည မညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။
- ၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသံ ကေ ပုတ္တ မနုရက္ခေ။
ဝေဗ္ဗိ သဗ္ဗ ဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
- ၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ လောကသ္မိံ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓေါစ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္မာဓံ အဝေရာမ သပတ္တံ။

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္ဓောဝ၊
 သယာနော ယာဝတဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊
 ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
 ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပက္ခမ္မ သီလဝါ ဥဿနေန
 သမ္ပန္နော၊
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေမံ၊
 န ဟိဇာတုဂ္ဂတ္တ သေယျ ပုနာရေတိ၊
 မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
၀.....

၄ - ခန္ဓသုတ်

၅၈။ သဗ္ဗာ သီဝိသ ဇာတိနံ၊
 ဒိဗ္ဗ မန္တာ ဂဒ္ဒိဝိယ။
 ယံ နာသေတိ ဝိသံသောရံ၊
 သေသဉ္ဇာပိ ပရိဿယံ။

၅၉။ အာဏာ ခေတ္တမ္ဘိ သဗ္ဗတ္ထ၊
 သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
 သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေ ဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဧပေထေဟိ မေ။
 ဆပျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမ ကေဟိဓ။

၆၁။ အ-ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၂။ မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာစ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။

၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံဃော၊
ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ-ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗ္ဗ မုသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တာနံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ဓမ္မသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။
.....၁.....

၅ - မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗုတ္တံ မောရ ယောနိယံ။
 ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊
 မဟာသတ္တံ ဝနေ စရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယ မန္တာပိ၊
 နေဝ သက္ခိံသု ဂဏ္ဍိတုံ။
 ဗြဟ္မ မန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂု လဗ္ဗဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တိ။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတော၊
 မောဇော စရတိ နာနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတူ၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....ဝ.....

၆ - ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာဓေ၊
နိဗ္ဗုတ္တံ ဝဋ္ဋ ဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဝါဝဂ္ဂိ၊
မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
လောက နာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၇၄။ အတ္ထိလောကေ သီလဂုဏော၊
သစ္စံ သောဓေယျ နိဗ္ဗယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စကိရိယ မနုတ္တရံ။

ဆယ်စောင်တံ

- ၇၅။ အာဝေဇ္ဇေတွာ ဓမ္မ ဗလံ၊
သရိတွာ ပုပ္ဖကေ ဇိနော၊
သစ္စဗလ မဝဿာယ။
သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။
- ၇၆။ သန္တိပက္ခာ အပတနာ၊
သန္တိပါဒါ အဝဉ္စနာ။
မာတာ ပိတာစ နိက္ခန္တာ၊
ဇာတဝေဒ ပဋိက္ခမ။
- ၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
မဟာ ပဇ္ဇလိတော သိခိ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠဿ ကရိသာနိ၊
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခိ။
သစ္စေန မေ သမေခ နတ္ထိ၊
သော မေ သစ္စ ပါရမိ။

ဝဇ္ဇသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

..... ၀
.....

၇ - ဇေဂ္ဂသုတ်

- ၇၈။ ယဿာ နုဿရဏေနာပိ၊
အန္တလိက္ခေဝိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မဓိ ဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝ - ဇာလမှာ၊
 ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊
 ဂဏနာ နစ မုတ္တာနံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ ကေ သမယံ ဘဂဝါ
 သာတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အ နာထ
 ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တတြခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခုဝေါ
 တိ။ ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ဗုဒ္ဓဇာတိသယံ၊
 ဘဂဝါ တေဒဝေါစ၊ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝါ သုရသင်္ဂါ
 မော သမုပ ဗျူဠော အဟောသိ။ အထခေါ ဘိက္ခုဝေ
 သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံ။ အာမန္တေ
 သိ၊ သစေ ဝေါမာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ
 ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ၊ မမေဝ
 တသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မမံ ဗဟိဝေါ
 ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ
 လောမဟံသောဝါ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ
 ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာ
 ပတိဿ ဟိဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ
 ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ
 သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
 ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ

ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတ် ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ
လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတ် ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ
လောမဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၅။ ဟံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါန
မိန္ဒဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတ်၊ ပဇာပဟိဿ ဝါ ဒေဝ
ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတ်၊ ဝရုဏဿဝါ ဒေဝရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတ်၊ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတ် ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိ
တတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ သော ပဟိယေထာပိ
နော ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါန
မိန္ဒော အဝိတ ရာဂေါ အဝိတ ဒေါသော အဝိတ
မောဟော ဘိရု ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၈၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝေ ဝဒါမိ သာစေတုဗ္ဗာကံ
ဘိက္ခဝေ အရည ဂတာနံဝါ ရုက္ခမူလ ဂတာနံဝါ သုညာ
ဂါရ ဂတာနံဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ
ဟံသောဝါ၊ မမေဝ တသ္မိ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဇ္ဇ၊ အနုတ္တရော
ပုရိသ ဓမ္မသာရဏိ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘဂဝါတိ။

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ၊
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သောပဟိ
ယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အကာလိကော၊ ဟေိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိတိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ၊
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သောပဟိ
ယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပုဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဥဇုပ္ပုဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥာယပ္ပုဋိ
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ သာမိစိပ္ပုဋိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ယဒိဒံစတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ
အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ သေဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိနေယျော၊ အဗ္ဗလိ
ကရဏိယော၊ အနုတ္တရံ ပုညဓမ္မံ လောကဿာဏိ။

၉၅။ သံဃာ် ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ
ဘဝိဿတိ ကယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမ ဟံသောဝါ
သော ပယံယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တဏှာဂတော ဟိ ဘိက္ခုဝေ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတရာဂေါ ဝိတ ဒေါသော ဝိတ
မောဟော အဘိရူ အဆမ္ဘိ အနုကြာသိ အပလာယိတိ။

၉၇။ ဣဓ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒံ ဝတုာန သုဂတော၊
အထာဝရံ တေဒဝေါစ သတ္တာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေဝါ၊
သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခုဝေါ၊
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမှာကံ နောသိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောကဇေဋ္ဌံ နုရာသဘံ၊
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံဃာ် သရေယျာထ၊
ဝုညဓမ္မံ အနုတ္တရံ။

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ၊
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊
လောမ ဟံသော န ဟေဿတိ။
ဇေဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
..... ၀

ဂ - အာဠာနာဠိယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာဓု သမ္မဟေ။
အ မနုဿေဟိ စဇ္ဇေဟိ၊
သဒါ ကိပ္ပိသ ကာရိဘိ။
၁၀၃။ ပရိသာနံ စတသန္တံ၊
အ ဟိ သာယစ ဂုတ္တိယာ၊
ယံ ဒေသေသိ မဟာ ဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
စက္ခုမန္တဿ သီရိမတော၊
သိခိဿာပိစ နမတ္ထု၊
သဗ္ဗ ဘူတာ နုကမ္ပိနော၊
၁၀၅။ ဝေဿဘုဿစ နမတ္ထု၊
နွာတကဿ တပဿိနော၊
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
မာရ သေနာ ပမဒ္ဓိနော။

၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
ဗြဟ္မဏဿ ဝုသိမတော၊
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပ မုတ္တဿ သပ္ပဓိ။

၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
သကျဗုဒ္ဓဿ သိရိမတော၊
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
သဗ္ဗ ဝုက္ခာ ဝန္တုနံ။

၁၀၈။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ၊
တေ ဇနာ အဝိသုဏာယ၊
မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။

၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊
ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ၊
ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊
မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။

၁၁၀။ ဧတေ ဝဠေဝ သမ္ပုဒ္ဓါ၊
အနော သတ ကောဋိယော၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒဿ ဗလူပေတာ၊
ဝေသာရဇ္ဇေ ဟုဝါကတာ၊
သဗ္ဗေ ထေ ပဋိဇာနန္တိ၊
အာသတံ ဌာနမုတ္တမံ။

၁၁၂။ သီဟနာဒံ နဒန္တေ တေ၊
 ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
 ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝဇတ္တန္တိ၊
 လောကေ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊
 အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
 ဗာတ္တိံသ လက္ခဏုပေတာ၊
 သီတာ နုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သပ္ပဘာ၊
 သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ၊
 ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
 သဗ္ဗေ ခိဏသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
 မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ၊
 မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
 သဗ္ဗေသာနံ သုခေါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါနာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊
 တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ၊
 ဂတိ ဗန္ဓုမဟေဿာသာ၊
 သရဏာ စ ဟိတသိနော။

၁၁၇။ သဒ္ဓေဝကဿ လောကဿ၊
 သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ၊
 တေသာဟံ သိရသာ ပါဝေ၊
 ဝန္တာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

ဆယ်စောင်တို့

- ၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ ဧဝံ၊
ဝန္ဓာမေ တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိ ကရာ တုဝံ။
တေဟိ တွံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗ ဘယေဟိ စ။
- ၁၂၀။ သဗ္ဗ ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗ သန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗ ဝေရ မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗူတောစ တုဝံ ဘဝ။
- ၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ဓန္တိ မေတ္တာ ဗလေနစ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေနစ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

- ၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ၊
သန္တိနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ၊
သန္တိယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန တေရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော၊
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရဒိသံ။
- ၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသသိနော၊
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ ဗေဒေဝ
ဝသန္တာ ဣမ သာသနော၊
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၁၃၀။ သဗ္ဗိ တိယော ဝိဝဇ္ဇန္တိ။
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာတေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊
သုခိ ဒိဿာ ယုကော ဘဝ။

၁၃၁။ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊
နိစ္စံ ဝုဇ္ဈာ ပဓာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝစုန္တိ၊
အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဠာနာဒိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....ဝ.....

၉ - အင်္ဂုလိမာဏသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
နိသိန္နဌာန ခေါဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
သဗ္ဗမေဝ ပရိသာယံ။

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂစ္ဆ ဝုဠာနံ၊
ယဉ္ဇ သာဓေတိ တင်္ခဏေ။
ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဌာယိ မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနံ အရိယာယ ဇာတိယာ
ဇာတော နာဘိဇာနာမိ သိဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဧဝါနော
ပေတာ။ တေန သစ္စေန သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သောတ္ထိံ
သဗ္ဗဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....ဝ.....

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ်

- ၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊
သဗ္ဗ ဒုက္ခ ဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ။
- ၁၃၆။ ဗုဒ္ဓိက္ခာ ယေစိ မေ သတ္တာ၊
တိဘဝါ မုတ္တ ကုတ္တမာ။
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အ မတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။
- ၁၃၇။ ဧဝ မာဒိ ဂုဏျပေတံ၊
အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သတိ သင်္ခါဘော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝိရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ တထာ ပရေ။

- ၁၃၉။ သမာဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိနာ သမ္ပ ဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။
- ၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
နိဗ္ဗာနာယစ ဗောဓိယာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၁။ ကေသျှိ သမယေ နာထော၊
မောဂ္ဂလာနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
- ၁၄၂။ တေစ တံ အဘိနန္ဒိတု၊
ရောဂါ မုဉ္ဇိသု တခံဏေ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၃။ ကေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊
ဂေလညေနာဘိ ပိဋိတော။
စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊
ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
- ၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
တမ္ဘာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟိန္ဒာ တေ စ အာဗာဓာ၊
တိဏ္ဏန္ဒမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
ပတ္တာ နုပတ္တိ ဓမ္မတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဠိတံ။

.....၀.....

၁၁ - ပုဗ္ဗဏသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တိ။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တိ။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တိ။

၁၄၉။ ဒုက္ခပတ္တာစ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
ဘယပတ္တာစ နိစ္ဆယာ။

ပဒေသာ
ဆယ်စောင်တွဲ

သောကပတ္တာစ နိဿယကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေဝိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ ဣတ္တာဝတာစ အမေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နမောဒန္တု၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဋ္ဌိယာ။

၁၅၁။ ခါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
တေေန သဇ္ဇေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံကိဉ္စ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ။
နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
တေေန သဇ္ဇေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ငိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ၊
နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏီကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏီနံ၊
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
ပတ္တော သမ္မောဓိ မုတ္တမံ၊
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောက္ခိ တေ ဟောတု သဗ္ဗာ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဟေမိယာ မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိ ဝဗ္ဗနော။
ဝေမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿ ဇယမင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊
သီသေ ပုထုဇိပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊
သုပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ၊
သုခဏောစ သုမဟုတ္တောစ၊
သုယိဋ္ဌံ ပြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊
ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊
ပဏီဓိတေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတုာန၊
လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓသာသနော။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏုသတ္ထံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး အနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စက္ကဝါ
ဇေယျ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်၊ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို
ပေးတော်မူတတ်သော၊ သဒ္ဓမ္မ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရား
တော်ကို၊ သောတံ၊ နာအံ့သောငှါ၊ အတြ၊ ဤအရပ်သို့၊
အာဂစ္ဆန္တ၊ လာလတ်ကုန်လော့၊ သုဏန္တ၊ နာလင့်
ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အိုနတ်များတို့၊ အယံ၊ ဤအခါကာ၊
ဓမ္မဿဝဏကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သော အခါ
တည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်
သော၊ အရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်း
မှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော်မမူသော၊ အရဟတော၊
သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်
မူပြီးသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေ
သာတို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာ မိမိအလိုလို
သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ တဿ
ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထဝါ၊ ဤစကြဝဠာ၌၎င်း၊ လောကန္တရေဝါ၊
စကြဝဠာတပါး၌၎င်း၊ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော၊
သတ္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တိသရဏ
သရဏာ၊ ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သော၊
ဘုဗ္ဗာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်

နတ်တို့သည်၎င်း။ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော
 သော၊ ယေဝေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗကာလံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ၊ လောကီကျေးဇူး၊
 လောကုတ္တရာကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို ယူခြင်း၌
 ကြောင့်ကျကုန်၏။ တေဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်၎င်း။
 ဝရကနကမယေ၊ မြတ်သော ရွှေစိုင်အတိဖြစ် ပြီးသော၊
 မေရုရာဇေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်
 သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့
 သည်၎င်း။ သန္တောသဟေတုံ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ မုနိဝရဝစနံ၊
 မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှါ။
 သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။

၅ - ၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊
 စကြဝဠာတို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘိလူးတို့သည်၎င်း။ ဒေဝါစ၊
 နတ်တို့သည်၎င်း။ ဗြဟ္မဏောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘိလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
 တို့သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသဘဏံ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို
 ပြီးစေတတ်ထသော။ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။
 အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံပုညံ၊ ထိုကောင်း
 မှုကို။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊
 ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။
 ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။
 အာရက္ခာသု၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌။ ဝိသေသစတာ၊
 အထူးသဖြင့်။ ပမာစရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်
 သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏၎င်း။ လောကဿစ၊ လူအများ၏၎င်း။ ဝုနိ၊ စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနမ္ပိစ၊ သာသနာတော်ကို၎င်း။ လောကဉ္စ၊ လူအများကို၎င်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခိ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဥာဟိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနိဿ၊ ဆင်းရဲ မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ မင်းဘေးမှ၎င်း။ စောရတောဝါ၊ ခိုးသူဘေးမှ၎င်း။ မနုဿတောဝါ၊ လူဘေးမှ၎င်း။ အမနုဿတောဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးဘေးမှ၎င်း။ ဥဒကတောဝါ၊ ရေဘေးမှ၎င်း။ ပိဿာစတောဝါ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ ခါဏုကတောဝါ၊ သစ်ငုတ်ဘေးမှ၎င်း။ ကဏ္ဍကတောဝါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှ၎င်း။ နက္ခတ္တတောဝါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှ၎င်း။ ဇနပဒရောဂတောဝါ၊ ဇနပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော အနာဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ၊ မသုထေန်တို့၏ တရားဘေးမှ၎င်း။ အသန္နိဋ္ဌိတောဝါ၊ မှားသော အယူဘေးမှ၎င်း။ အသပ္ပုရိသတောဝါ၊ မသုတော်ဘေးမှ၎င်း။

စဏ္ဍာ ဟတ္ထိ ဆဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကရ အဟိ ဝိစ္ဆိက
မဏိသပ္ပ ဒိပိ အတ္ထ တရုတ္ထ ဘူကာရ မဟိသ ယက္ခ
ရက္ခသာဒိဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်း၊ ကြမ်းနောမြင်း၊ ကြမ်း
သော သား၊ ကြမ်းသောနွား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသော
မြွေ၊ ကြမ်းသော ကင်းသန်း၊ ကြမ်းသော မြွေစိမ်း၊
ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောပံ၊ ကြမ်းသော အောင်း၊
ကြမ်းသောဝက်၊ ကြမ်းသောကွဲ၊ ကြမ်းသော ဘီလူး၊
ကြမ်းသောရေစောင့်သီလူး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်
သော။ နာနာဘယတောဝါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေး
တို့မှ၎င်း၊ နာနာရောဂတောဝါ၊ အထူးထူးသော ရောဂါ
ဘေးတို့မှ၎င်း၊ နာနာဥပ္ပဒ္ဒဝတောဝါ၊ အထူးထူးသော
ဥပ္ပဒ္ဒဝေါတို့မှ၎င်း၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊
ဂဏ္ဍန္တံ၊ ယူကုန်လော့။

..... ၀ — —

* (မင်္ဂလသုတ်အနက်-ရှေးကဆိုခဲ့ပြီ)

..... ၀

၂ - ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓါနတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
တော်၌ ဘုရားဆုကိုတောင်းသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
ပါရမီတို့ကို၎င်း၊ ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပ
ပါရမီတို့ကို၎င်း၊ ဒသပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
ပရမတ္ထပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော။

ပရိတ်ကြီး အနက်

သမဝါသ ပါရမီယော၊ အဗျသုံးတယ်သော ပါရမီတို့ကို
နှင့်။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့
ကိုနှင့်။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကျိုးငှါး
အလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဥာတဏှာရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရား
ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿောစရိ
ယာယော၊ သုံးပါးသော အကျင့်တို့ကိုနှင့်။ ပဉ္စမတဝေ၊
အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။ ဂဗ္ဘပေါက္ကန္တံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ
နှင့်ခြင်းကိုနှင့်။ ဇာတိံ၊ ဇွားခြင်းကိုနှင့်။ အဘိနိက္ခမနံ၊
မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကိုနှင့်။ ပဓါနစရိယံ၊ ပြင်းစွာ
သော လုံ့လဖြင့် ကျင့်ခြင်းကိုနှင့်။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိ
ပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကိုနှင့်။
သဗ္ဗညုတဥာဏပုဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်ကို သိတော်
မူခြင်းကိုနှင့်။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို
ဟောတော်မူခြင်းကိုနှင့်။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါး
သော လောကုတ္တရာတရားတို့ကိုနှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊
ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာဝေဇ္ဇေတွာ၊
ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏။ တိသု၊
သုံးထပ်ကုန်သော။ ပါကာရန္တရေသု၊ မြှိုတံတိုင်း၏ အကြား
တို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံ
အတားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယ၊ အာနန္ဒာထေရ်
ကဲ့သို့။ ကာရညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။
ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆-၂၇။ ကောဋိသတ သဟဿေသု၊ ကုဋေတသိနံ၊
 မျလေ ကံကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတိုက်တိုဉ်း၊
 ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်
 တော်၏။ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပတိဂဏ္ဌန္တိ၊ ခံကုန်၏။
 ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီအမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။
 ရောဂါမနုဿ ဒုတ္တိက္ခသမ္ဘူတံ၊ အနာ၊ ဘီလူး၊ မှတ်သိပ်
 မြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။
 ဘယံ၊ ဘေးကို။ ယဉ္ဇ ယံဝေပရိတ္တံ၊ အကြင် ရတနသုတ်
 ပရိတ်တော်သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အန္တရဓါပေသိ၊
 ကွယ်စေတတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို။
 ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
 အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
 နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
 ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
 နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
 အညွတ် လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာ
 ဝေ၊ နတ်တို့သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော
 နှလုံးရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောဝိ၊
 သို့မှီလည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရား
 တော်ကို။ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အို နတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။
 ယသ္မာဟိ၊ တဗ္ဗာဝေ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သော

ကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမေ၊ သင်
တို့သည်။ နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်
သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊
ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါစ၊ နေ၌၎င်း။ ရတ္တာစ၊ ည၌၎င်း။
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊
ပူဇော်သက္ကာရကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-
တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ ဆောင်ကုန် သော ကြောင့် သာ လျှင် ။
အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။
ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည်
ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊
ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝိတ္တံဝါ၊ အကြင်သုံးဆောင်အပ်သော
ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယံရတနံဝါ၊ အကြင် အလေးအမြတ်
သိုထားအပ်သော ရတနာသည်၎င်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊
ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊
တူသော ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်
ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ
အယမ္ပိရတနဘာဝေ၊ ဤအရဟံစသော ကျေးဇူးတို့နှင့်
ပြည့်စုံသော ရတနာ၏ အဖြစ် သည် လည်း ။ ပဏီတံ-
ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော
စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သက္ခမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ်ဖြစ်တော်
မူသော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်
သော။ နှလုံး ရှိတော် မူ သည် ဖြစ် ၍ ။ ခယံ၊ ရာဂစသော

ကံလေသာတို့၏ ကုန်ရာလည်းဖြစ်ထသောအဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏
ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ အမတံ၊ သေခြင်း ကင်းထ
သော။ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ကို၊
အဗျဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ထို နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော
တရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ရတနာ
သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ၊
နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ - အယမ္ပိ ရတနာ
ဘာဝေါ၊ ဤဓယတာစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း၊ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့
မှန်သောစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊
သောတာပတ္တိမဂ် သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ
သိတတ်ထသော၊ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော၊ ယံသမာဓိံ၊
အကြင်အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ ပရိဝဏ္ဏယံ၊
ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို
ပေးတတ်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေန
သမာဓိနာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ် သမာဓိနှင့်၊ သမော၊ တူသော
သမာဓိသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော
သမာဓိတရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ - အယမ္ပိ ရတနာဘာဝေါ၊ ဤ
စင်ကြယ်ခြင်းစသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ
ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော
စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသောသူတို့သည်။ ပသတ္တာ၊
ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား။ အဋ္ဌသတံ၊ တရား
ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
ပသတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ ဧတဒ္ဓံ၊
ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိယဂါနိ၊
လေးပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။
သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့် ဖြစ်ကုန်
သော။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။
တနည်းကား။ တေ၊ ထိုတရားရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်ကား။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်
တုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။
ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟပူလာနိ၊
များသော အကျိုးရှိကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သင်္ဃာ
တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ မြတ်စွာ
ဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊
ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာ တို့သည်။ ဂေါတမ
သာသနမ္ပိ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။
သစ္စေန၊ ပြင်းစွာသော။ မနဿ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊
ကောင်းစွာ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်
ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။

အမတ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယ၊ အာရုံပြု၍။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်
 ဖြစ်၍။ မုဓ၊ ကိလေသာကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သင်္ဃာ
 တော်၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ-အယမ္ဗိရတနဘာဝေါ၊ ဤအရဟတ္တ
 ဖလ သမာပတ်ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
 ပဏိတံပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော
 စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိဿိတော၊ မြေ၌မြှုပ်သော။ ဣန္ဒြိလော၊
 ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုတ္ထိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာ
 ကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊
 မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။
 ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော
 အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝေဇ္ဇ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်
 ဝင်၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံသပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာပတ္တိ
 မဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြား
 သို့သော သောတာပန် ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းကို။
 တထူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့် တူ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါ
 ဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါး
 သော သောတာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ-အယမ္ဗိရတန
 ဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်း
 ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊
 မြတ်၏ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။

ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသောပညာရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာ
တို့ကို။ ဟေ၊ အကြင် သတ္တကုတ္တု၊ ပရမသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တကုတ္တု၊
ပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံပမတ္တာ၊
တာဝနာ၌။ အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊
အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မေ့လျော့ကုန်
သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တကုတ္တု၊ ပရမသောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ အဝံ၊
ဘာကို။ နအာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံဃေ-လံဘေယ၊
သတ္တကုတ္တု၊ ပရမဖြစ်သော သောတာပန် သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိ
ရတနံ အယဒ္ဓိရတနဘာဝေ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက်တစ်ကို
မယူခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော
စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ၊ အတ္တဟူသော မိမိကိုယ် ရှိ၏
ဟူသော အယူ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသော ဌာန၌
ယုံမှားခြင်း၎င်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နှား၏သီတင်းအကျင့်
ခွေး၏သီတင်းအကျင့် စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ယွက်မြောက်
၏ဟူသော အယူ၎င်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ မမ္မာ၊
သဘောတရားတို့ကို။ အဿ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏။

ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။
သဟာဝ၊ တက္ခလျှင်။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿု
ဘာဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်
မှားသောအယူသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှားသော
အယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သော-သောတာပဋ္ဌော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်
တို့မှ။ ဝိပုမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။
အဘိဌာနာနိစ၊ လွန်စွာသော အကြောင်းတို့ကိုလည်း။
ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဃေ
သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်ဖြစ်သော သင်္ဃာ
တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါး
သော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်းအစရှိသော ရတနာ၏
အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ - ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ
တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန
ဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ-ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်
၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့။ စေတသာဝါ၊ မနော ဒွါရဖြင့်၎င်း။
ဝါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္ဇာပိ၊ အကယ်၍
လည်း။ ကရောတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့
သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဌပဒဿ၊ မဂ်ဖြင့် မြင်အပ်
ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အဘဗ္ဗတာ၊

မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်သော အဖြစ်ကို
 ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါး
 သော သောတာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒ္ဓမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတန
 ဘာဝေ၊ ဤသို့ ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း
 ငှါ မထိုက်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
 လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ တေနသဇ္ဇေန၊ ဤသို့
 မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
 သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်
 စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္ဘာနုမာသေ၊ နေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ
 ဂိမ္မေ၊ အစဉာသော နေလ၌။ ဗုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သောအဖျား
 ရှိသော။ ဝနပုဂ္ဂမ္မေ၊ တောအုပ်သည်။ သိရိကောယံထာ၊
 အသရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သော လော
 ကုတ္တရာ စီးပွားအလို့ငှါ။ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်
 တူသော။ နိဗ္ဗာနဝါမိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။
 ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယံ၊ ဟော
 ကော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒ္ဓမ္ပိရတနံ-
 အယမ္ပိရတနဘာဝေ၊ ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ၏
 အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ တေန
 သဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော မြတ်သော။ ဝရည၊ မြတ်သောကရား
 ကိုလည်း သိတော်မူတတ်သော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော

လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ယသော။
 ဝရာဟဇော၊ မြတ်သောစီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူ
 တတ်ထသော။ အနတ္တဇော၊ လွန်သောသူမရှိသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။
 အဒေသယံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနံ ဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣဒ္ဓိယ
 ပရော ပရိယတ္တိဉာဏ် ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို
 ဟောခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
 ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ တေန သစ္စေန၊ ဤသို့
 မှန်သော ဘုရားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထံ၊
 လောင်းသောပိုးမွှား၊ ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ငြိမ်းဝေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊
 လာလတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်း
 ကင်းသောစိတ် ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။
 ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောကံသည်။ ခိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ၊
 ဘဝသစ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဝိဏပိဇာ၊ ကုန်ပြီးသော ကံဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန်ထ
 သော။ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒ
 လည်း ရှိကုန်သော။ ဓီရာ၊ ပညာလည်း ရှိကုန်သော။
 တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်။
 နိဗ္ဗာယတိယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။
 သံသေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ
 ရတနံ-အယမ္ပိရတနံ ဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်း
 တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-

ပဏီတော၊ မြတ်၏။ တောန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော
စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝဏ္ဏိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာ
နိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်
အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေး
ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ
ပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား။ သုဝဏ္ဏိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာ
နိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်
အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေး
ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ
ပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရား

၂၀၄

ဆယ်စောင်တွဲ

တော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား၊ ဣဇတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြင့်တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
နတ်သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်
အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေး
ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ
ပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃံ၊
သမံတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
တို့အား။ သုဇတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၃ - မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင် မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊
အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုး
နတ်တို့သည်။ ဘိသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအဆင်းကို။
နေဝာယေန္တိ၊ မပြင် ကုန်။ ယမ္ပိစေဝ-ယမ္ပိစေဝ၊ အကြင်

မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၎င်း။
ဒိဝံ၊ နေ့၌၎င်း။ အတန္တိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနု
ယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တောစ၊
အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်း
သော အိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဝေမာဒိ ဂုဏှ၊
ပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။
တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်
သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်
နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိ
သမေစ္စ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်
ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္တကုသလေန၊ အစီးအပွား၌ လိမ္မာ
သော သူသည်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကောစ၊ ပြုခြင်းငှါ
တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇ္ဇစ၊
ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
အနုတိမာနိစ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကောစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသော ကိစ္စရှိသည်လည်း။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိစ၊ ပေါ့သော အသက်
မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊

ဆယ်စောင်တွဲ

ဣဒ္ဓိမသက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 နိပကောစ၊ ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်
 ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘောစ၊ မကြမ်းဘန်းသည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အနုနုဂိဒ္ဓေါစ၊
 မမက်မောသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင် မကောင်းသောအမှုဖြင့်။ ဝိည၊
 ပညာရှိကုန်သော။ ဗရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ ဥပ
 ဝဒေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊
 ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သော အမှုကို။ ခုဒ္ဓမ္မိ၊ အနည်း
 ငယ်မျှသော်လည်း။ နစ အာစရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနောဝါ၊
 ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၎င်း။ ခေမိနောဝါ၊ ဘေးမရှိကုန်
 သည်၎င်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊
 ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနုဝသေသော၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေကေစိ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာဝါ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
 ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်
 သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တာဝရာဝါ၊ တည်ကြည်
 ဣဒ္ဓိသက်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒိဿ၊ ရှည်ကုန်
 သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။
 ဟောန္တု၊ ကြီးသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာ၊ မတို
 မရှည် မကြီး၊ မငယ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ရဿကာ
 တိုသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဏုကထူလာစ၊ ကြုံသေ
 သတ္တဝါ ဆူသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေ သတ္တာဝ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဝိဒုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဘူတာဝ၊ ဖြစ်ပြီး သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သမ္ဘဝေသီဝ၊ နောင် ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါသည်၎င်း။ တနည်းကား-သမ္ဘဝေ သုဂ်၌။ သီဝ၊ ကိန်းသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ သည်။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ့်စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိ ကုပ္ပေထ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္တစိ၊ တစုံတခုသော အမှု၌။ နံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဗျာရောသနာ - ဗျာရောသနာယ၊ ချုပ် ချယ်သော စကားဖြင့်၎င်း။ ပဋိသသညာ-ပဋိသသညာယ၊ အမျက်ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်၎င်း။ ကိဉ္ဇိ၊ တစိုးတစီမျှ။ နာတိမညေထ၊ မထမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ အည မညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နုလ္လစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံသုတ္တံ၊ မိမိကိုနှင့် ဖြစ်သော။ နကပုတ္တံ၊ တယောက်ထည်းသော သားကို။ အာယုသာ၊ အသက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေ ယထာ၊ အဖန်တလဲလဲ စောင့် ထကဲ့သို့။ ဝေဗ္ဗိ၊ ဝံ၊ အတူ၎င်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်း

သော သတ္တဝါတို့၌။ အရိယာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။
မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဉ္ဇ၊ အထက်၌၎င်း။ အခေါစ၊ အောက်၌၎င်း။
တိရိယဉ္ဇ၊ ဖီလာ၌၎င်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသော
လောက၌။ အသမ္မာမံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိသ
သော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်း မရှိသသော။ အသပက္ခံ၊
အပရန်လည်း မရှိသသော။ အရိယာဏံ၊ အတိုင်းမသိ
သော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္ဇ၊
မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊
ကင်းသော ငိုက်မည်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌဝါ၊ ရပ်သော်၎င်း။ စရံငါ၊
သွားသော်၎င်း။ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သယာ
နောဝါ၊ လျောင်းသော်၎င်း။ တေသတိံ၊ ထိုမေတ္တာ
စိတ်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်
ရာ၏။ တေဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်၍နေခြင်းကို။
ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
တော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌဉ္ဇ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်
မှုရှိ။ သီလဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေနံ၊ မဂိပညာ
နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမ၊
ကိလေသာ ကာမတို့၌။ ဂေမံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊
ဖျောက်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂစ္ဆသေယျ၊ အမိဝမ်း၌

ဗဒ္ဓိသန္ဓေ နေခြင်းသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာတု၊ အကယ်မလွဲ
သဖြင့်။ နဟိတေ၊ မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၄ - ခန္ဓသုတ်အနက်

၅၀-၅၉။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်
လျင်သော မြေလေးပါးတို့၏။ သောရံ၊ ပြင်းစွာသော။
ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒိဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေး
မန္တရားကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊
ဖျောက်တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာခေတ္တမ္ပိ၊
အာဏာခေတ်ဖြစ်သော ကုဋေကသိန်းသော စကြဝဠာ၌။
သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊ မြေဆီပ်မှု
ကြွင်းသော။ ပရိယယဉ္ဇာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြား
အားဖြင့်လည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထို
ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ တဏှာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ရောပထေဟိ၊ ရောပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဆပ္ပာပုတ္တေဟိ၊ ဆပ္ပာပုတ္တ နဂါးမင်း
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။

ဆယ်စောင်ဘုံ

ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာဂေါတမကေဟိ၊
ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊
ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ခွိပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊
သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေ
လေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏၊
မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါ
သည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
ခွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊
မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေလေးခု
ရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။
မံ၊ ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါ
သည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်
ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်း
မရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊
ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊

ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော အမြင်
တို့ကို၊ ပဿန္တ၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ရာ၊
ပါပုံ၊ မကောင်းမှု၌၊ မာအာဂမာ၊ မရောက်စေကုန်
သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊
နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ၊ မေဓော၊ တရား
တော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော
ကိလေသာမရှိ၊ သံဃော၊ သင်္ဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊
နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရီသပါနိ၊
ကင်း၊ သန့်၊ တို့သည်၎င်း။ အဟိ၊ မြေသည်၎င်း။ ဝိတ္ထိကာ၊
ကင်းပုဇွန်သည်၎င်း။ သတပဿိ၊ ကင်းခြေချားသည်၎င်း။
ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်ကူသည်၎င်း - (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)။ သရေဗ္ဗ၊
တက်တူသည်၎င်း - (အိမ်မြောင်လည်းဟူ)။ မူသိကာ၊
ကြက်သည်၎င်း။ ပမာဏ ဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း
ဖြစ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။
ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ခမန္တ၊
ဖဲလေကုန်လော့။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူ
ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿိ အစရှိသော ဘုရားရှင်
တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၅ - မောရသုတ် အနက်

၆၆ - ၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော၊ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင် မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိထ သော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တော မုဆိုးတို့သည်။ စိရဿံ၊ မြင့်ရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး။ ဝါယ မန္တာပိ၊ လုံ့လ ပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏ္ဍိတံ၊ ဖမ်းယူအံ့ သောငှါ။ နေဝသက္ခံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သော မန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ် သော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော် ကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿ ဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထ သော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံတဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ တံ၊ ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿံမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင် နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ နောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမ၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ပြာဟူကာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီး
ထသော၊ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂ္ဂုံ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်
ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊
ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်စေ
ကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီး
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သော မောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ
ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သေနာ-
သေနာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။
ကောရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿ၊
ဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိတ
သော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေထွန်းသောအရောင်လည်း
ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်
တံထသော၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်း
တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ
ထွန်းသောအရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုနေမင်းက

အဟံ၊ ငါသည်၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ရတ္တိံ၊
တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင် နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊
စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟာရေမု၊
နေကုန်အံ့။

၇၁။ ပြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီး
ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
စပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်
ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊
ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်လည်း။ မ၊ ငါကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်
စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်
ပြီးသော။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း
သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော မောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်း
သည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတော၊ ပြု၍။
ခါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယံ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရ ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆ - ဝဋ္ဋသုတ် အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေး၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ယဿပရိတ္တဿ၊ အကြင် ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂံ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယံ၊ ကြည်မဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော်မူသော။ ယေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူ့လုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာဓောဇံ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုငုံးမင်းပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာဓ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊ သီလ၏ ကျေးဇူးသည်၎င်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၎င်း။ သောစေယျဉ္စ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အနုဇ္ဈယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာဝကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အကုမရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဝလံ၊ သစ္စာတရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေက္ခာ၊ ဆင်ခြင်၍ ပုပ္ဖကေ၊ ရှေး၌ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီသော။ ဇိနော၊

မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဒ္ဓိတော၊ အောက်
မေ့၍။ သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏ အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီ
ပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အာကာသိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အံ တောမိး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊
အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မယှံ နိုင်ခဲ့။
မေ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇနာ၊
မသွားတတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ ပိတာစ၊ အမိအဘတို့
သည်လည်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊
အံတောမိး။ ပဋိက္ကမ၊ ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယှံ
မယာ၊ ငါငဲ့မင် သည်။ သစ္စေ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်
ရှိသော်။ သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သောသစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။
သိခိ၊ တောမိးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတော၊ ရောက်၍။
ဝဇ္ဇေသိယထာ၊ ဖဲကြဉ် သ ကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိထော၊
ကြီးသောအလျှံရှိသော။ သိခိ၊ တောမိးသည်။ သောဠသ
ကရိသာနိ၊ တ ဆယ့် ခြောက် မင်းပယ်စာတို့ တိုင်တိုင်။
ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊
ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသော တရား
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊
ငါ၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝနုပရိတ္တ၊ ဝနုသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

----- ၀ -----

၇-ဇေဂ္ဂသုတ် အနက်

၇၀။ ယဿ၊ အကြင် ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရဏေနာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှ တည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ဝါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး၊ သူခိုး စသည်တို့ ကြောင့် ဖြစ်ဒသာ။ သဗ္ဗပဒ္ဓဝဇာလမှ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဓဝေတည်းဟူသော ကုန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နဝအတ္ထိ၊ မရှိသည့်ကတည်း။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတော်ကောင်းတို့၊ ယေ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွက်ကြကုန်အံ့။

၈၁-၈၂။ ဘန္တမဟာကဿပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။ ဣဒံဇေဂ္ဂံ၊ ဤဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေ-ယော၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ ငါ့အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းကား။ ဘန္တမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပ၊ ခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိက သေဌေး၏။ အာရာမေ၊

နှလုံး မွေ့လျော်ဘယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝနံ
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊
 ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု။
 ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ-အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဩဌာ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စယောသု၊
 ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ဤသို့သော
 စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 သူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊
 တာဝတိံသာနတ်၊ အသုရာတို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပ
 ဗျူဠော၊ ကောင်းစွာ တက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊
 နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်
 သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 မာရိသော၊ ငါနှင့်တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမ
 ဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်၌သွားကုန်သော။ ဝေါဒေဝါနံ၊ သင်
 နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆန္ဒိ
 တတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။
 လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
 သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တသ္မိံသမယေ၊
 ထိုသို့ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏ သာလျှင်။ ဓဇ္ဇဂ္ဂံ၊
 တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊
 သင့်စွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ဓဇ္ဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယထံ၊

ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင်
 ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်
 တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝ၊
 အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ လောမဟံသသည်။
 ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ် သတည်း။

၈၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
 နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
 မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်
 ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ပဇာ
 ပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်
 မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်
 သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်
 ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်
 တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝ၊
 အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ လောမဟံသသည်။
 ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ် သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ
 ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
 နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
 မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်
 ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။

ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်
မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်
သော၊ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝ၊ အကြင်
ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမ
ဟံသောဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယဆမ္ဘိတတ္ထ လောမ
ဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ်သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊
နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော
ဥလ္လောကေယျာယ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်၊ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်
ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
ဥလ္လောကေယျာယ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဟိ၊ သင့်စွာ။
ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊
နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်
ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝ၊ အကြင် ကိုယ်
ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံ
သောဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယဆမ္ဘိတတ္ထ လောမ
ဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ်သတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသော၊
တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်
တို့ကို။ အာမဇ္ဈေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံခေါပနဇေဂ္ဂံ၊ ထိုတံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဝဇာပတိဿ၊ ဝဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာနအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယေထာပိ၊ ပျောက်သည်မှလည်း ဖြစ်ရာ၏။ နောပဟိယေထာပိ၊ မပျောက်သည်မှလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ ငါ၊ ထိုပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိ၏။ အဝိတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အဝိတမောဟော၊ မကင်းသော မောဟရှိ၏။ ဘိရူ၊ ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥတြာသိ၊ လန့်တတ်၏။ ပလာယိ၊ ပြေးတတ်၏။

၈၇။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်ကား၊ ခေါ်၊
 အကယ်မလွဲသဖြင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟော၏၊
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရည ဂတာနံ၊ တော၌မူလည်း
 နေကုန်သသော၊ ရုက္ခမူလဂတာနံ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း
 နေကုန်သသော၊ သုညာဂါရ ဂဟာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 အရပ်၌မူလည်း နေကုန်သသော၊ ဟုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား၊
 ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်ခက်
 တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ လောမဟံသော၊
 ကြက်သီးမေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ သစေ၊ အကယ်၌၊
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံတုံ၊ တသ္မိံ၊ လမယေ၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ
 လောမဟံသ ဖြစ်သောအခါ၌၊ မမေဝ-မမံဝေ၊ ငါဘုရား၏
 ဂုဏ်ကို သာ လျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့
 ကုန်လော့။

၈၈။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့
 ကိလေသာတို့မှ ဝေ၊ တော်မူသောကြောင့်လည်း၊ ဝါ၊
 ကိလေသာရန်တို့ကို သတ်တော်မူတတ်သောကြောင့်
 လည်း၊ ဝါ၊ သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်
 မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသော
 ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း၊ ဝါ၊
 ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့်
 လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းစွာ သယမ္ဘူ
 ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်
 မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
 မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။

ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တဆယ့်
ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်
မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်
မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို
ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ
မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမလောက ရူပလောက အရူပလောက၊
တနည်းကား။ သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ သြကာသ-
လောက ဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်
သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်
မူ၏။ သောဘဂဝံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
အတုမရှိသော တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော
ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသ-
ဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ တနည်း
ကား။ သောဘဂဝံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
လွန်သောသူမရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ
မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆုံးမတော်မူအပ်သော
ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်
လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်
မူ၏။ သောဘဂဝံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့
နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သတ္တာ-
ဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာန မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့
ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်
လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား၊ ဣတိပိ၊
ဤသို့ နတ်လူတို့ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော
ဘုန်းရှိတော် မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ
မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမေဝ၊ ငါ၏ ဂုဏ်ကို
သာလျှင်၊ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမံ၊ ငါဘုရား၏
ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့
အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆဗ္ဗံ
တတ္ထံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ
ဆဗ္ဗံတတ္ထံ လောမဟံသ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်
လတ် သတည်း။

၉၀။ မ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော
အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူ
အပ်သော တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊
အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ အဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော် သည်။ သန္တိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဟေ ပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသောစကားကို ဆိုထိုက်၏။ သြပနေယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ - ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌။ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစား အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရား တော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရံတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ် သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော၊ အကြင် ကြွယ်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္ထ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ် သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ ဧနာ အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည် ရှိသော်။ သံဃံ၊ ငါတပည့် သင်္ဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊
 တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သုပ္ပုဋ်ပဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက
 သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဥဇုပ္ပုဋ်ပဇ္ဇော၊
 ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဥာယပ္ပုဋ်
 ပဇ္ဇော၊ အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။
 ဘာမိစိပ္ပုဋ်ပဇ္ဇော၊ အရိုအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင်
 ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ-ယာနိ
 ပုရိသ ယုဂါနိ၊ အကြင် ယောက်ျားမြတ်၏ အစုံတို့သည်။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါးအစုံ ဖြစ်
 သော ယောက်ျားတို့သည်ကား။ အဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့
 တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သေသော သာဝက
 သံဃော၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာတော်သည်ကား။
 အာဟုနေယျော၊ ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ပါဟု
 နေယျော၊ ညှော်သည်တို့အား ရည်၍ ဆားသော ပစ္စည်း
 အထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊
 မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်၏။ အဉ္စလိကရဏီယော၊
 လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ၏။
 အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညဓေတ္ထံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်
 ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊
 အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဃံ၊ သံဃာ
တော် ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ ကုန်သော၊ ဝေ၊
သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းဘည်၎င်း၊
ယံဆန္ဒိတတ္ထံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်
သည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသောဝ၊ အကြင် ကြက်သီး
မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့၊ သော၊
ထိုဘယ ဆန္ဒိတတ္ထ လောမဟံသ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊
ပျောက်လတ် သတည်း။

၉၆။ တံ၊ ယိုဘယ ဆန္ဒိတတ္ထ လောမဟံသ ပျောက်
ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ဝိပဿိ အစရှိသော ရှေးဘုရား
တို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကေ ခင်း သော လာခြင်းရှိသော
သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌
မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းငှါ မထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်း
စွာ ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူတတ်၏။
ဝီတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်း
သော ဒေါသရှိ၏။ ဝီတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟ
ရှိ၏။ အဘိရူ၊ မကြောက်တတ်။ အဆန္ဒိ၊ ကိုယ်ခက်
တရော် မရှိတတ်။ အနုကြာသိ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယိ၊
မပြေးတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟိယိဿတိ၊
ပျောက်လတ် သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတုန၊ မိန့်ဦး၍၊
ဘယ၊ ထိုနောက်မှ၊ အပရံ၊ တပါးသော၊ တေ၊ ဤသို့သော

စကားကို။ သတ္တဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းဦးအရညောင်၊ တော၌၎င်း။
ရုက္ခမူလေဝ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ သုညာဝါရေဝ၊ ဆိတ်
ကွယ်ရာ အရပ်၌၎င်း။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။
တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်
လော့။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။
နောသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏ အကြီး ဖြစ်ထသော။
နရာသဘံ၊ လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊
မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိ
ကုန်သည်ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွား
တတ်ထသော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော။
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့
ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွား
တတ်ထသော-(ဝဋ်ဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သောလည်းပေး)။
သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊
မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိ
ကုန်သည်ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပညဇေတိံ၊
ကောင်းမှု၏ပွားရာ လယ်သာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း
ဖြစ်ထသောသံဃံ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊
အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓည၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို၎င်း။ ဓမ္မည၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ သံဃည၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ သရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ ကုန်သော သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆန္ဒိတတ္တံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဘယ ဆန္ဒိတတ္တ လောမဟံသ သည်။ နဟေဿတိ၊ မဖြစ်လတ် သတည်း။

ဇေဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

ဂ-အာဠာနာဋိယသုတ် အနက်

၁၀၂။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓုသမ္ပတေ၊ ကောင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်ထသော။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စဇ္ဈေဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ကိဗ္ဗိသကာရိတံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။

၁၀၃။ တေဿန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်ငှါကို။ အဟိံသာယစ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှါ၎င်း။ ဂုတ္တိယာစ၊ စောင့်စိမ့်သောငှါ၎င်း။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဠာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။

ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအာဠာနာဒိယ
သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထ
သော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
ထသော။ ဝိပဿိဿစ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သဗ္ဗ ဣတာ နုကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို
သနားတော်မူတတ်သော။ သိခိဿာပိစ၊ သိခိ မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။
တပဿိနော၊ မြှိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထ
သော။ ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအား
လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ မာရသေနာ ပမဒ္ဓိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်း
ကတ်သော။ ကကုဿန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအား
လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။
ဗုသိမတော၊ ငါးပါးသော ဝသိတော်နှင့် ပြည့်စုံထသော။
ဝါ၊ သုံးပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။
ကောဏာဂမနဿ၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေ
သာမှ။ ဝိပုဗ္ဗတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော။ ကဿ
ဓဿစ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင် ဂေါတမ ဘုရားသခင်သည်။
သဗ္ဗဒုက္ခာပနုဒနံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်
တော် မူတတ်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ အဂီရဿဿ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော
အ ရောင် ရှိ ထ သော။ သိရီမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသား
ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊ ထိုဂေါတမဘုရားသခင်အား။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေ
ကုန်ပြီးထသော။ ယေစာပိဇနာ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော အလျောက်။
ဘိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီးတော့နာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။
အ-ပိသုဏာ၊ ချောပစ်သောစကားကို မဆိုကုန်။ အထ၊
ထိုမြို့။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝိတသာရခါ၊ ကင်းသော
ရှင်ကြောက်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာရေဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရစ်ပါး
ရေဏ သေသလုံးဝါးပါးနှင့် ပြည့်စုံ လောက် မူ ပြီး ထ သော။
မဟန္တံ၊ မြတ်စွာထသော။ ဝိတသာရခါ၊ ကင်းသော
ရှင်ကြောက်ခြင်း ရှိ ဟ သော။ ဝေဓမ္မဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။
ပဏ္ဍိတံ၊ အင်းအပွားလည်း ဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ

အမျိုးလည်းဖြစ်ထသော။ယံဗုဒ္ဓံ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။
နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ တေတ၊ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား
ခုနစ်ဆူတို့သည်၎င်း။ အညေ၊ ဟပါးကုန်သော။ အနေက
သတ ကောဋိယော၊ အကုဋေအရာမက များကုန်သော။
သမ္ပုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ-သမာ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့နှင့် မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရား
ချင်းသာ တူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုး
ရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ဒသဗလ္လပေတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာဌာန အစ
ရှိသော အာဒွေ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာ
ရဇ္ဇ ဥာဏ်တို့နှင့် ဥပါဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
စွာသော။ အာသဘံ၊ ပုရိသဥဿဘ၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိ
ဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊
ပရိသတ်တို့၌။ ဝိတသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟ
နာဒံ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ရဲရင့်သောစကားကို။
နန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊
သုတပါးတို့ မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော

ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို၊ ဝဝတ္ထေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏-
(ဟောကုန်၏ ဟုလိုသည်။)

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဓရီးညွှန် ဖြစ်တော်
မူသော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊ ဘုရား၏ ကျေးဇူးငှာများတို့နှင့်၊
ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏာပေတာ၊
သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံ
ကုန်၏။ အသီတာနုဗျူနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာ
ငယ် တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလုံမျှလောက်သော
ကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့်၊ သုပဘာ၊ ကောင်းစွာ ယွန်းပ
ကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်၊ သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်းသောဟရားကို သိတတ်
ကုန်၏။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။
ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော်အရောင်
လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးလည်း
ရှိကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။
မဟာဗုဒ္ဓလ၊ ကြီးသော ခွန်ထားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာ
ကာရုဏိကာ၊ များသော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဇိရာ၊
လုံးလလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သတ္တဝါတို့၏၊ သုခေါဝဟာ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ ဒိပါစ၊ ကျွန်းလည်း မည်ကုန်၏၊ နာထာစ၊ ကိုးကွယ်
 ရာလည်း မည်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း မည်
 ကုန်၏၊ တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏၊
 လောကာစ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏၊ ဂတိစ၊ လားရာ
 လည်း မည်ကုန်၏၊ ဗဒ္ဓန္တစ၊ အဆွေလည်း မည်ကုန်၏၊
 မဟေဿာသာစ၊ မြတ်သော လေးသမားလည်း မည်
 ကုန်၏၊ သရဏာစ၊ အောက်မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏၊
 ဟိတေသိနောစ၊ စီးပွားကိုလည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧဟေ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်။ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်နှင့် တကွသော၊
 လောကဿ၊ လူ၏၊ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း
 မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊
 ယောက်ျားတို့ထက် မြတ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားတို့၏၊ ဝါဠေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်း
 ဖြင့်၊ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဧတေ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊
 သယနေ၊ အိပ်သောအခါ၌၎င်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သော
 အခါ၌၎င်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌၎င်း။ ဂမနေစာပိ၊
 သွားသောအခါ၌၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊
 ဝစသာစေဝ၊ ဝစီဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း။ မနသာစေဝ၊ မနောဒ္ဓါရ
 ဖြင့်၎င်း။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း
 ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊

သင့်ကို။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်အပ်သော။ တံ၊ သင်
သည်။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်သည်၎င်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊
ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ။ မုတ္တော၊ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။
ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂ ဝိနိမုတ္တော၊ ခပ်သိမ်း
သော အနာမှ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ သဗ္ဗသန္တာပဝဇ္ဇိ
တော၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်၎င်း။ သဗ္ဗ
ဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်ကို။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်နိုင်သည်
၎င်း။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝ-ဘဝါဟိ၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေန၊
သီတင်းဖြင့်၎င်း။ သစ္စေန၊ သစ္စာဖြင့်၎င်း။ ခန္တိမေတ္တာ
ဗလေန၊ သည်းခံခြင်း မေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်၎င်း။
တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်လည်း။ အရောဂေန၊
အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။
အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။
အရောဂေန၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်
သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိဒိသာဘာဂေါ၊ တောင်မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကုမ္ဘာ
နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘာနတ်တို့
သည်လည်း။ အရာဝေဒ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေဒ၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တ၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပဇ္ဇိမသ္မိဒိသာဘာဂေါ၊ အနောက်မျက်နှာ
အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကုန်သော။ နဂါ၊
နဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည်
လည်း။ အရာဝေဒ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေဒ၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တ၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိဒိသာဘာဂေါ၊ မြောက်မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခ၊ ဘီလူး
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။
အရာဝေဒ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေဒ၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တ၊ စောင့်စေကုန်
သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ တေရဋ္ဌော၊
နန္ဒဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော တေရဋ္ဌ နတ်မင်း၎င်း။
ဒက္ခိဏေန၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရုဋ္ဌကေ၊ ကုမ္ဘာ
နတ်တို့ကို အစိုးရသော ဝိရုဋ္ဌက နတ်မင်း၎င်း။ ပဇ္ဇိမေန၊
အနောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရုပက္ခေ၊ နဂါးတို့ကို အစိုး
ရသော ဝိရုပက္ခ နတ်မင်း၎င်း။ ဥတ္တရဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာ

အရပ်၌။ ကုဝေရောစ၊ ဘ်လူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရ
နတ်မင်း၎င်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်သ
သော။ ယဿသိနော၊ အခြံအရံ များကုန်သော။
စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဧတေ မဟာရာဇာ၊
ထိုနတ်မင်းတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်
မင်းကြီးတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဘူမဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။
မဟိဒ္ဓိကာ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်၊ နဂါး
တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနု
ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း။ ဖြစ်ကုန်
သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင် နတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓ
သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။
တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန၊ အနာမရှိ
သဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိဘိယော၊ ပပ်သိမ်းသော ဥပ္ပဒ္ဓစေတီတို့သည်၊
ဝိဝဠန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း

သည်၎င်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်၎င်း။ ဝိနာသတု၊ ဖျောက်
စေသတည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်
တို့သည်။ မာဘဝန္တ၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ခံသာယုကော၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိယ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရိုသေ
ရှိခိုးသော အလေ့ရှိသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုစ္စာ
ပစာယိနော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို
ရိုသေသော အလေ့ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။
အာယု၊ အသက်သည်၎င်း။ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်းသည်၎င်း။
သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၎င်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်၎င်း။
စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတို့သည်။
ဝစုန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ၊ အာဠာနာဠိယသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။
ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္ဒဋ္ဌာနဓေါဝနံ၊ နေရာ
အရပ်ကို ဖေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊
ခပ်သိမ်းသော။ ပရိယယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိဝေ၊
ဖျောက်စေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္ထိနာ၊
ချင်းသောသဖြင့်။ ဂစ္ဆဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်းကိုလည်း။

တံသံဃေ၊ ထိုခဏ၌၊ သာဓေတံ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော၊ ဆေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကပ္ပဌာယံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်သော၊ မဟာဧတံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်း ရှိသော၊ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရှုတ်ကြကုန်၏။

၁၃၄။ အင်္ဂါနိ၊ နှမ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။ သိဉ္ဇိစ္စ၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ အသက်ရှိသော သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါဓောပေတာ ဣတိ၊ ချဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ ဟေနသစ္စေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသော၊ သတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၁၀ - ဗောဇ္ဈင်သုတ် အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ၊ ခပ်သိမ်းသော

ဆင်းရဲကိုဖျောက်တတ်ကုန်သော။ မာရသေနာပမဒ္ဒနော၊
ကိလေသာဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်သ
သော။ သတ္တု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အရဟတ္တ
မဂ်၏ အင်္ဂါဖြစ်ကုန်သော။

၁၃၆။ ယေ ဣမေဓမ္မေ၊ အကြင် တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတော၊
သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘဝ၊ သုံးပါး
သော ဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်
ကုန်၏။ အဇာတံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိသော။ အဇရံ၊
အိုခြင်း မရှိသော။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်း မရှိသော။
နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း မရှိသော။ အမတံ၊ သေခြင်း မရှိ
သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဝေမာဒိဂုဏျပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူး
တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ၊ များသော
ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကွ ယူရာဖြစ်သော။ ဩသဓဉ္စ၊
ဆေးလည်း ဖြစ်သော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တရားလည်း ဖြစ်သ
သော။ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ ဟေ၊ အရှင်
သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိသင်္ခါတော၊ သတိဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ ဓမ္မာနံ
ဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယ
သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ပီတိစ၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊
ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ အပရေ၊ တပါး
ကုန်သော။

၁၃၉။ သမာဓုလောက၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့၎င်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။
 ဧတေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုသမ္မောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊ ခပ်သိမ်း
 သောတရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသော အပြားဖြင့်၊
 အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေ
 အပ်ကုန်၏။ ဗဟုလိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရွှေ့၍ သိအပ်သော တရားတို့ကို
 သိခြင်းအကျိုးငှါ၎င်း။ နိဗ္ဗာနာယဏ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း
 အကျိုးငှါ၎င်း။ ဗောဓိယာစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ
 ၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့
 မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။
 နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာနဉ္စ၊ မောဂ္ဂလာနံ၊
 မထေရ်ကို၎င်း။ ကဿပဉ္စ၊ ကဿပ မထေရ်ကို၎င်း။
 နီလာနေ၊ နာကုန်သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။
 တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
 ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဒေသယံ၊
 နဟာတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ ဟံ၊ ထိုဟော
 တော်မူသော ဗောဇ္ဈင် တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိက္ခာ၊

အလွန်နှစ်လိုချင်။ တစ်ဏှာ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာမှ။
 နှစ်လိုချင်။ လွတ်ကုန်၏။ တောနု သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော
 စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။
 တေ၊ သင်၏။ သောတ္တိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ကေဒါ၊ တပါးသော အခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရား
 မင်းဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။ အဘိပဋိ၊
 တော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စန္ဒတ္ထေရေန၊ စန္ဒ
 မထေရ်ကိုး တံယေဝ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားကိုသာ
 လျှပ်။ သာဒရံ၊ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏာပေတွာန၊
 ဟောလေတံ၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊
 ဟောသောခဏ၌။ တမ္ဘာအာဇာဓါ၊ ထိုအနာမှ။ ဝုဌာသိ၊
 သတော်မူ၏။ တောနုသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို
 ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။
 သောတ္တိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဌန္တမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန် ထေသော။
 မဟေသီနံ၊ မဟာကဿပမထေရ် မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
 မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဇောဇာဇာဓါ၊ ထိုအနာကိုသည်
 လည်း။ ပဟီနာ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
 မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့။ အနုပတ္တိဓမ္မတံ၊
 တဖန်မဖြစ်ကောင်းသော သဘောသို့။ ပတ္တာဝေ၊ ရောက်
 ကုန်သည်သတည်း။ တောနုသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော

စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊
သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၁.....

၁၁ - ဗုဗ္ဗဏုသုတ် အနက်

၁၄၆-၇-ဂ။ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော
နိမိတ်သည်၎င်း။ ယံအဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော
အမင်္ဂလာသည်၎င်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊
မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယောသဒ္ဓေါစ၊ အကြင် အသံသည်
၎င်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ၊ အကြင် မကောင်းသော ပြုဟ်
သည်၎င်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယံ ဒုဿပိနဉ္စ၊
အကြင် မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း။ အတ္တံ၊ ရှိ၏။
ဧဝေ ဒုန္နိမိတ္တာယယော၊ ထိုမကောင်းသောနိမိတ် အစ
ရှိသည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနု
ဘော်ကြောင့်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနု
ဘော်ကြောင့်။ သံဃာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနု
ဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ နန္တေ၊ ရောက်စေ
ကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါ
တို့သည်။ နိဒ္ဒါက္ခာစ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊

ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဘယပတ္တာ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗယာစ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဿောကာစ၊ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ တောဝတာစ၊ ဤမျှလောက်သော အစဉ်ဖြင့်။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှါ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ခါနံ၊ အလှူကို။ ဘန္တု၊ ပေးစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ သီလံ၊ သီတင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန် မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှါ လာကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ၎င်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၎င်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊

ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ ယံဗလံ၊ အကြင်ဥာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ ဥာဏဗလဿ၊ ထိုဥာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့၏။

၁၅၃ - ၄ - ၅။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည် ဝဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံရတနံ၊ အကြင် ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တဿ ဝတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ - ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေ - ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေသံဃဿ၊ သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ - အယမ္ပိ ရတနာဘာဝေါ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆ - ၇ - ၈။ ထေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊

ခပ်သိမ်းသော သင်္ဃာတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်
ကြောင့်။ သဒ္ဓါ။ အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊
ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တု။ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
(နှစ်ဂါထာကား - ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သံဃာနုဘာဝေန၊
သဒ္ဓါ တူးသည်။)

၁၅၉။ ဟောကာရုဏိကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့်
ယှဉ်ထသော။ တနည်းကား။ များသော ကရုဏာနှင့်
ယှဉ်ထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏီနံ၊
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား
အလို့ငှါ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော
ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဥက္ကမံ၊ မြတ်စွာ
သော။ သမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။
ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဒေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့
မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊
စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သက္ခာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝုဗ္ဗနော၊
နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယန္တော
ယထာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူလေသကဲ့သို့။ ဝေ
မေဝ၊ ထိုအတူ၎င်း။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမဂ်လေ၊ အောင်အပ်သောမဂ်လေး၌။
တဝ၊ သင်အား။ ဇယဿု၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။
အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေကမဂ်လာကို ခံယူရာ ဖြစ်ထ

သော၊ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော၊
သီသေ၊ မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော။ အဝရာဇိတ
ဝလ္လကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌၊
အဂ္ဂပတ္တော၊ လူသုံးပါးထက်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
စမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၎င်း။ တဝ၊ သင်အား။ သုနက္ခတ္တံ၊
ကောင်းသော နက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ သုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွား
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏောစ၊
ကောင်းသော ခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ သုမုဟုတ္တောစ၊ ကောင်းသော မုဟုတ်သည်
လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်
သော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား။
သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ
သည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော၊ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်
၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်
၎င်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်သော
ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏိဓံ၊
ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေး၊ ထိုခပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်။ ပဒကို
 ဇာနိ၊ မြတ်သောအမှုကို။ ကတုာန၊ ပြု၍။ ပဒကိုဇာ၊
 မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။
 အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တေး၊
 ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း
 ရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ
 တော်၌။ ဝိရုဋ္ဌာ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။
 သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဥာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုး
 တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။
 သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်
 ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုဂ်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက် ပြီးပြီ။

.....O.....

၁ - သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်တွက်

[ကျင့်ဝတ်]

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမချသား၊
ဘုရားရွှေစက်၊ ရောင်ပြုံးပြက်ကို၊ ဦးထက်ဘင်
ထား၊ မိုးညွတ်တူးရုံ၊ သားနှင့်မိဘ၊ တပည့်
စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မူပါယ်ရှား၊ လားမည့်
တာကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊
လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာပိမ့်။ ။ နတ်ရွာဘို့
လုံးလုံး၊ ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လူမျှ
ဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်။ ။ ကျင့်ဘွယ်
သားတို့သာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်
သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်
ဘခင်မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညာထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမူကြိုဆီး၊ ထံနိုး
လုပ်ကျွေး၊ သင်တေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။ မညွှတ်
ငါးခုသာ။

၂၅၀

ဆယ်စောင်တွဲ

ဆရာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချွန်၊ ဘေးရန်
ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့။ ။ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

ထင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စား
ဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်။ ။ ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုတ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည်ရှောင်၊
လျော်အောင်ပြန်ချိုး၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။ အိမ်သူ
ကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွား
ဆောင်ရွက်၊ နှုတ်မြှောက်ချိုးသား၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးဆွေ-
ကျင့်လေမိတ်သဟာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချိုး၊
လိုလျှင်ပိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးဆွေ။ ။
ပြုလေဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

မ ကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်
ဟောကျူး၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊
ရဟန်းမှု။ ။ ခြောက်ခုလွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။ ။
ကျင့်ဝတ်မပြု၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။
ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။ ။
လည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘ နှင့် သား၊ မယား
နှင့် လင်၊ ထေရ်မှန် တကာ၊ မိတ်သဟာ်နှင့်၊ ဆရာ တပည့်၊
တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်း
မကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလှူပြည်၊ လှည့်လည်
အတူ၊ စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗူရေပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည့်
ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူတို့မှာ၊ မလွတ်သာသည်၊ လေးရွာဘို့
လုံးလုံး၊ လူဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှင်သဘင်၊
ပျော်ရွှင်အန်လေငင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်း
ကား။ ။ ယိုယွင်းဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းဟည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊
ကျော်စောမဲ့ထုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါး
ကား။ ။ သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကိုယ်သားမယား၊ တချားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊
မကောင်းအရာ၊ ရွံ့ရှာလေအပ်၊ ရိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု၊
ခြောက်ခုခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကုသိုလ်တလီ၊ သိခြင်းတသီး၊ မှတ်တီးတသင်း၊ ပြိန်ဖွင်း
တအုပ်၊ လက်ခုတ်တတည်း၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာ
ဖျက်မှု၊ ဤခြောက်ခုကား—ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

ထောင်းတမ်းကစားသူ အပြစ်ခြောက်ပါး

အောင်သူရန်ဝွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်စိမ်လျော့ပါး၊
တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို့၊ မလို
ထိမ်းမြား၊ ဤခြောက်ပါးကား။ ။ ပျော်ပါးကြွအန်
အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး

ကြွအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတု
ပြုငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ ဓျက်မှောက်လှည့်ရက်၊
နိုင်ထက်လုယူ၊ ဤသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ။
ပျက်ပြားမိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ဝှန်၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှ၊
လွန်းရောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်ထွေ၊ နေက
ဝဉာ၊ မပွားရာသည်။ ။ ခြောက်ဖြာပျင်းသူ အပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

ထကြွနိုးကြား၊ သနားသည်းခံ၊ ဝေဘန်ကြည့်ရှု၊
ဤခြောက်ခုကား။ ။ ကြီးသူ့ ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးသာငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်
ဖြင့်သာ၊ များစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံတိ၊
မိမိကျိုးငှါ၊ မှီလာပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား....
အညဒတ္ထ၊ ဟရတည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

ရှေ့ဖြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းဆီးသင်္ဂြိုဟ်၊
ပေးလိုစဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မှ၊ ပြည့်နိဗ္ဗာန်ပြား၊ ဤလေးပါး
ကား....မှတ်သားဝေ ပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြု
သည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့
ချင်သည်။ ။ လေးအင်ပီယ ဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရွက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်
ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်။ ။
လေးပြာ ဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပပ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

လျှိုဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှိုဝှက်၍၊
ဘေးတွေ့မစွန့်၊ မတွန့်တိုပီ၊ သူ့ ကိုညှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်
စွန့်မြောက်၊ ဤလေးယောက်ကား— ဓမ္မလောကချမ်းသာ
ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

မကောင်းမြစ်ကား၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြား
စတောင်း၊ အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊
ဤလေးဝကား.... မည်ရ အတ္ထကွာယိတည်း။

အဝဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွါးသမ္ပို၊ မနှစ်လိုငြား၊ ပွါးကရှင်မြူး၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်
ချီးမွမ်း၊ သူတို့ဇာမ်းကား— မိတ်ကျမ်း အနုကမ္ပတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ
အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှမယား၊ မြောက်
ကား မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျန်များ၊ အထက်ဖျား
ကား... ပုဏ္ဏားရဟန်း၊ ခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သောသူ လေးယောက်

ဆောက်ထုတ်သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစား
ဆာင်၊ ပျော်ရွှင်အစား၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်၊
လေးဇာဗိပါယ သဟဲတည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော်ခြောက်ပါး

လောဘ၊ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို့၊ တောခိုတဖြာ၊
ဆိတ်ရာငြိမ်သက်၊ဝင့်မှထွက်။ ခြောက်ချက်လောင်းလျာ
လိုတော်တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နှာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊
ကွဲပြားတတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေည၊
ဉာဏ်သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သောတရား တပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွားမြားမြောင်၊
အကျိုးဆောင်သည်။ အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

သိင်္ဂီလောဝါဒ ကျင့်ဝတ် ပြီး၏။

.....၀.....

၉ - ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း

၁။ တိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူ
ရဟနာ၊ဓာတာပိတ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှား
မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်
များတို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊
ဝမ်းကွင် အမြဲသွက်။

၂။ ဂယောက်ဂယက်၊ ဂျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊
စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊
စိတ်ယူစွဲ၍ အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊
ဓမ္မသစ်ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊ နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ တုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်
သစ်ပင်ကို၊ မြင်လျှင်မစွယ်၊ မတင့်ကယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်
မပြတ်၊ တံမြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေခိုးတွင်၊ ရေနည်း
မြင်သော်၊ ခေါ်ငင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်။
ကစား၍သာ ရေမှကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရ
မှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညနံနက်၊ ကိန်းစက်မေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊
ခင်းကာယူငြား၊ သွင်းခေါ်လိထား။

၈။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြံသွားခေါ်သော်၊
ယူရာသည်များ၊ ပြင်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊
ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လွှား၊ သွင်း
ခေါ်ကံထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မူကြီး
ငယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍ နေထံပါ။

၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိနံ၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာ
နှင့်၊ ဟူ ဟူ လောင်လောင်၊ တဖေါင်ဖေါင်သည်၊
ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။

၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍၊
မသွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာ
နီးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရှိသေ့ကိုင်းညွတ်၊ ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်
လားဟု၊ စကားသည့်နွယ် မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဦး၊ ဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ ဓမ္မာနာကွယ်
လျှင်၊ မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊
ဝပ်တူးခယ၊ တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်း
ဗျတ်ကို၊ ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြွေမှေးမတင်၊ စင်စင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်
ရှိသော်၊ ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား၊ ကောင်း
ကောင်းထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်က၊
ကြားသော်စေ၊ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားစေ၊
လာပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်
နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်၌၊
ညီဟွံအစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါ့ကိုအဘမှတ်ပါကြီး။

၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ၊
နှိမ့်ချလေ။

၂၄။ ခိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည်ဖြူ၊
နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာ
ကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်
သည်၊ ကျောင်းထွက်သူပေ၊ ဆိုရစေ။

၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာ
မစောင့်၊ တထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကား
မိုက်မဲ မပြောနှင့်။

၂၆။ လူ့ဘွယ်ခါနီးဘွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်
လာသည်ကို၊ လွယ်ကာဧက၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်
နေည၊ ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်း၊ ဆေး၊ မီး၊ လျှင်၊ ညွှေသည်မြင်သော်၊ အလျင်
ဧက၊ တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်းပယောဂ မပါစေရ)

၂၈။ မင်းသွားငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကား
တောက်ဆတ်၊ မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ ဆူလှယ်လာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေး
ရ၍၊ နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာထူး၊
သင်ဖြူးနှင့်ဗျာ၊ လာ၍ဖြဖြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်
ထာထွ၊ တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသော

ခါလည်း၊ ညီညာလျော့ကပ်လတ်၊ လက်ကန်တော့ကို၊
ကောင်းကောင်းထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျော်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမှု့သိမ်၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည်၊
ဟိန်းဟဲ့ မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြား
မကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလို့၊
တစီစီနှင့်၊ တဟိဟိသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၅။ ဟိန်နတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးကငယ်သည်၊ နင်ဟယ်
ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲဖည်၍၊ သတ်
မည်ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိုသေ၊
အချင်းချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအော့ဖရင်း၊ တဝမ်း
တွင်းသို့၊ သားရင်းတူကွ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်ထားပစ်လေ၊ မရိုသေ၍၊
ကလေကဝ၊ စုတ်ရှလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောဏ်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြ
လက်သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ၊ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရဘုနေခင်း၊ အင်းယှဉ် ညောင်စောင်း၊
လည်းလျောင်းဘုံလျှီ၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊
မြင့်ရာမသင့်၊ မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရွှေကစူးစူး၊ ခူးလက်ကိုဆောင်၊ ထိုင်ဆောင့်
ကြောင်နှင့်၊ ပေါင်ဆောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ်၊
မနေတပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို တခြားတယ်၊
ထုံးတမ်းမသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသား ငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘ
ဆရာ၊ သယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိ
ကိုသာ၊ ထောမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊
မပါမည်လား၊ ဘယ်ခံ့ညားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှား
ကြလျှင်၊ မိဒဏ်ဘဒဏ်၊ ဆရာဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည်
မယွင်းစွ။

၄၂။ ရဟန်းသမ္ဗာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေတို့၊
ကြိုကြို ငဲ့ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊
ရိုသေကြစေ၊ မြွေပွေး မြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့၊
ခွံကြောက်စေ။

၄၃။ မွေတော်ဓါတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ဖူးမျှော်
မပြတ်၊ ရှေ့ကျောင်းဦးမှ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်
မိုးသောက်၊ ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊
လက်အုပ်ထင်ထား၊ ဘုရား၊ တရား၊ သမ္ဗာ၊ ရတနာ
သုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ၊ ဆောက်
တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စား၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊
ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်
လည်းရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင်၊ ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊
မသာမချို၊ ထိုထိုအကြံ၊ ကြိုးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါ
နှင့်၊ မျက်နှာတပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊
တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တညံ့ညံသည့်၊ စာအံစာဘတ်၊
ကြပ်ကြပ်မြဲမြဲ၊ သည်လည်း၊ ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊
စကားဆိုထွေ၊ ပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသော
ခါလည်း၊ အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း၊
လှတတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရီ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊
တဖေါင်ဖေါင်လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊
စစကုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ်၊ ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊
မဘတ်စာပေ၊ မရေးမရာ၊ နေသာကုန်ငြား၊ ရက်သာ
ဈေးအောင်၊ စကားဖေါင်ဖွဲ့၊ တုံ့လွဲကျယ်ပွား၊ စကား
ပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း၊
မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါး၊
သင်ပုန်းပေမှာ၊ လက်မကွာအောင်၊ စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွား
ခေါင်းပေါင်း၊ နားချောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊
သိကာမြူးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ်၊ မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်
ပပ၊ ပြုကြမသင့်၊ နှုတ်ဆိုးနှင့်၊ တိမ်ညက်ဆိုးကို၊ မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ခဏသိဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါ၌၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊
စောင့်ကြပ်မြဲထွေ၊ ညီလှစေ။

၅၄။ ရှေးဆရာမ္မန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏၊ နံ့မျှ
အကျော်၊ မိန့်တော် နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်
သာသာ၊ ပါဠိဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊
နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊
လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဥာဏ်ဖြင့်လောင်း
သည်၊ ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို၊
သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းကခွါသော်၊
နောင်ခါနောင်တ၊ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ
နေကျိုး၊ နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ ဗွတ်သားငမ်းထဲ၊
စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်မည်၊ ခံမည်သာ
ကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမှ၊ လူ့ပြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊
လူမှသာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသင်္ဃာ၊ ဖြစ်ပြန်
ပါမူ၊ ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည်ထက်
သည်သာ၊ မြတ်ရာသို့သာ၊ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏၊ ဆုံးမစကား၊
မနာကြားက၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုဘဝ၊ နေရ ကိုယ်ထီးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နှမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

- ၆၄။ မျက်နှာညိုပေါး၊ လူ့ငနွား၊ အစားစားရာ။
 ၆၅။ စေတနာလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။
 ၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။
 ၆၇။ ဘယ်ငှါကိုမှ၊ စွဲမရ၊ တလ္လရွံ့ဘွယ်သာ။
 ၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူ့ဥစ္စာ။
 ၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှား
 နေလေပါ။
 ၇၀။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့
 ရပ်ဝေးစွာ။
 ၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။
 ၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတုန်းကာ။
 ၇၃။ ကျင်နာရိပွပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်ဘို့ပါ။
 ၇၄။ ရှာဖွေချေးငှါး၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။
 ၇၅။ ခိုးကာမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။
 ၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခဏ်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်
 ကြည်လင်၊ ထင်လိမ့်ယခုပါ။
 ၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းကာ၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။
 ၇၈။ လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဓါတ်၊ တတ်လိမ့် များ
 ဂုဏ်အင်။
 ၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဝန်၊ သူထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။
 ၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံ့ညား၊ သိကြားနတ်အသွင်။
 ၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနှမ်းမျက်နှာမြင်။
 ၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။

- ၈၃။ လိုဒင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်
ပေါ်ထင်။
- ၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည်သွား၊ ဘိုးများ
ကျောက်အသွင်။
- ၈၅။ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်း
အသွင်။
- ၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။
- ၈၇။ များဖြင့်နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊
လောင်းတော်နတ်အသွင်။
- ၈၈။ ပဉ္စင်းငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။
- ၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကိုးအင်။
- ၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမီတေးတွင်။
- ၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။
- ၉၂။ ငဉ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့်
နိဗ္ဗာန်ခွင်။
- ၉၃။ ပြီးပေခသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊
ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလှိုင်း၍၊
နေတိုင်းလုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊
သိဿာတပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြု
သေချာ၊ အရာရာကို၊ စိတ်မှာမှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊
မခြားနိဗ္ဗာန်မှာကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ဇေ
လောင်းသည်။ ။ အပေါင်းသိဿ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာ သီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း ပြီး၏။

၁၀ - ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ

မြန်ဇမ္ဗူပေါ်၊ ဥာဏ်ယူမျှော်သည်။ သူတော်ကျွန်ုပ်၊
နား၏တန်းဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ပုဒ်ဖြင့်၊
အာလုပ်ချိုမြ၊ စကားပုံသရုပ်၊ အမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊
အချုပ်ကို ပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်။ ယုတ်လှတာကို ပယ်ရမည်။
ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှ အေးမြရာသည်။ ယုတ်လှတာကို
ပယ်မှ ဘေးပက္ခာသည်။

သေရည်ကို မသောက်နှင့်။ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်။
သေရည်ကို သောက်က အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်။
ရေကြည်ကို နှောက်က အနယ်အမှုန်တို့ ထတတ်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်။ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍
မမျှီနှင့်။ ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်
သည်။ ဝင်တိုင်းသိပ်၍မျှီက အန္တရာယ်များတတ်သည်။

ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်။ ကောဓဒြရံကိုလည်း
မပွားနှင့်။ ဂေါဏမံသံကိုစားက မိဘသဘွယ်ဖြစ်ပေသည်။
ကောဓဒြရံကိုပွားက အဓိကရ အပါယ်နှစ်ချေသည်။

အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ်စကားကို
မဆိုဘိနှင့်။ အယုတ်တရားကို အလိုရှိက ဘဂဝါ၏စကားကို
ပယ်ရာကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကို ဆိုဘိက သမာဓိ
တရားတို့ ကွယ်လွှာရလေသည်။

မြို့သလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစောင့်။ လူကို ယုံ သဖြင့်
အကြွေးမချနှင့်။ မြို့သလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစောင့် ကလေး
အမိက်မိ ဆဲတတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးချက
အရေးမခိုက်သမို့ မှဲတတ်သည်။

အမျိုးယုတ်သူအဆင်းလှလျှင် သတိထားလင့်။ တန်ခိုး
နပ်သူ ထမင်းဝလျှင် မကြည့်စားနှင့်။ အမျိုးယုတ်သူ
အဆင်းလှက စာဂတန်တတ်သည်။ တန်ခိုးနပ်သူ ထမင်း
ဝက မာနထန်တတ်သည်။

အဟုတ်အမှန်ကိုလည်း သိမှ။ အလုပ်အကြံလည်းရှိမှ။
အဟုတ်အမှန်ကိုသိက သံသရာဘေးပ၍ အနေကျယ်ကြ
မည်။ အလုပ်အကြံရှိမှ ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေတယ်
ကြမည်။

သေဌေးလို ကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်။
မြွေပွေးကိုငယ်သော်လည်း အလမ္ဘာယ်မပြနှင့်။ သေဌေးလို
ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရိုအသေနဲ့လို့ ပြေမုန်း
တတ်သည်။ မြွေပွေးကို ငယ်သည်ဟု အလမ္ဘာယ်ပြက
ထိုမြွေခဲသမို့ မကြာခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

မတော်ဘဲ မဝယ်နှင့်။ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်။ မတော်ဘဲ
ဝယ်လေက အသပြာနေ ရှုံးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ လယ်
ချေက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို မြီးမစားနှင့်။ အဖေမပါလျှင် ခရီး
မသွားနှင့်။ မတော်တာကိုမြီးစားက ဘေးရန်ရလို့ ရောဂါ
ပွားတတ်သည်။ အဖေမပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလွ
သမို့ သောကများတတ်သည်။

ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်၊ မီးကိုလည်း အကြွင်း
မထားနှင့်။ ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်၊ မီးကို
အကြွင်းထားက ပွားတတ်သည်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါ
ကို မကြီးပွားစေနှင့်။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုချ
မှောက်တတ်သည်။ အနာရောဂါ ကြီးပွားက ဒုက္ခရောက်
တတ်သည်။

စကားစကား ပြောပါများ စကားထဲက ဇာတ်ပြု၍
မာနတံခွန်ထူတတ်သည်။ ဘုရား၊ တရား ဟောဖန်များက
တရားထဲက ပါဠိရ၍ ခါနီအလွန် လှူတတ်သည်။

အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကိုကြံရာသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဘိုး
တန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံ
ပြုလျက်၊ ဦးနုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊
ဆုံးမစာကို၊ တကာ-တကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ည
လေ့ကျက်ကြပါကုန်လော့။

ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ ပြီး၏။

..... ၀
.....

သားရွှေတောင်ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မဲ့ဆံကျင်သည်၊
အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချိုဖျားသို့၊
မိအားဆုံးမ၊ အတတ်ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင်ဗိမာန်၊
ဇေတဝန်တို့၊ သက်နဲ့လူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပြော
ပြောတောင်းပန်၊ သားရွှေရံကို၊ လျင်ထန်မိမင်း၊ ဆီနုနှင်း
နှင့်၊ ထုံသင်းမွေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလျှောငါ့၍၊ နားချောင်း
လက်ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီဖဲဝါ၊ ခါသာ
သက္ကလပ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်ခြေကျဉ်း၊ ကြော့
ကြော့ရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်
သက်နဲ့၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်..... သက်နဲ့ရွှေတောင်
အမဲ့မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သလေး၊ အကြံကွေး
သည်၊ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မိသဆရာ၊
စောင်မပါအံ့၊ ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင်ကြက်သရေ၊
တတ်မျိုးတွေကို၊ စုစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသား
သက်ဝေ၊ မဲ့ဖအလျှင်၊ သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဖတသီး၊
ဝါးလည်းတသွယ်၊ ဇွားငယ်ဇွားကြီး၊ ဝရီးတူကူ၊ ရှင်ပြ
လူစုံ၊ လှကြေးမုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ့၊ သုံးဆယ်ရှစ်ဖြာ၊
မင်္ဂလာက၊ တေ၊ ဇာ၊ ဝိ၊ ဇေ၊ ဇာတ်ပေါင်းတွေနှင့်၊ နှိုင်းဖွေ
လိမ္မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်းပြောင်
ရွှန်းရွှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိဓမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊
ရွတ်ခါသွင်သွင်၊ တတ်စေချင်၍၊ ငါးအင်္ဂါနည်း၊ လွန်
သိမ်းဆည်းမှ၊ ခမည်းမောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်း

ပြင်းစွာ၊ မှတ်စိမ့်ငါ့ဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားန့'သည်၊
သက်န့'ရွှေတောင်၊ အမဲ့မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊
မောင်မင့်ဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာက၊ မျှော်ကာလည်း
ကြည့်၊ ငါ့တပည့်ဟု၊ ရွှေမည့်သိင်္ဂီ၊ ကျမ်းစေစာကို၊ အသာ
လည်းစွင့်၊ ငုံပေလင့်အံ့၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊
ကျောင်းမှာနေဟု၊ ခုလေသွားပ၊ ဆိုသောခါလည်း၊
မာတာမိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်း
ပမာသို့၊ တင်ကာဝပ်တူး၊ မြတ်ထံပါးသို့၊ မြှားခုပင်၊
သွားစေချင်၍၊ ရွှေစင်သက်ဝေ၊ မကြာစေနှင့်၊ လူရေး
လူရာ၊ ရှိပါမည်ကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သားကောင်း
ရွှေလျော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊ ကျောင်းတော်ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်
သို့၊ မြတ်မှုန်ထံပါး၊ အပ်န့'ထားသည်၊ သက်န့'ရွှေတောင်
အမဲ့မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မယ့်ပန်းညိုသည်၊
အိမ်ကိုမမင်၊ မပျော်ရွှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊
မခံရွက်သော်၊ လူဖျက်လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော်
ယှဉ်ကပ်၊ ဖျက်ချေတတ်၏၊ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊
ယူတုံယှဉ်သော၊ မယ့်မင်းပြောအံ့၊ မစ္ဆော ပုပ်ဟောင်း၊
ငါးသေကောင်ကို၊ ပညောင်ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါလည်း၊
ငါးသာမယုပ်၊ ပညောင်ရွက်အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ၊
ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါသက်ဝေး၊ မယ့်ရင်သွေးလည်း၊ ဝေးဝေး
လျင်စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာကြည့်မဲ၊ အယူစွဲ၍၊

ဆယ်စောင်တွဲ

ငမ်းထဲရုံရုံ၊ ယုန်လျှင်ကြုံသို့၊ ဆိုတုံမဝံ၊ စောင်းမာန်
ညံ့လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ရိုသေ၊ မိမိအောက်၊ ဝိုသေခညွတ်၊
ဟုတ်ပေတက်၏၊ သက်မှတ်ပလေ၊ မအောင်ခင်၊ သွန်သင်
လိမ္မာ၊ ဘတ်ကြောင်းရှာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံ
သည့်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲမောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရွဲလုံး၊ မယ့်ဆံထုံးမှာ၊
ပန်းကုံးပမာ၊ သံဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာ မြော်မြင်၊
ကောင်းခေချင်၍၊ ကောင်းတင်စေငြား၊ ထံငါးဆရာ၊
နေသောခါငယ်၊ ရွှေသားလျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်
မင်းလူနု၊ သားမျက်ရှု၏၊ တနွှဲပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျို
အရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါမူကား၊ ကြည်ဖြူခံ့ညား၊
လျှိုးဝပ်တွား၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ မယ်
မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊
ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တက်စိမ့်ငါ့ဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထား
နှံသည့်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲမောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ ရွှေလိုဦး၍၊
ပျံ့ပြူးသာယာ၊ ငယ်ဆိပ်သာက၊ တတ်ပါစေချင်၊ ခြင်ပါ
စေလို၊ ဆိုတိုင်းယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အပြာပြာကို၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ သက်နှံထုံသင်း၊ သားမောင်
မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်သွင်သို့၊ အိမ်တွင်ထေး၊
မပျော်ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊ မနေပါတည့်၊ သင်သာ
ခိုက်တွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊ ကျောင်း
ရွှေဆောင်သို့၊ မယ်မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊
ထွတ်ဖျားဆရာ၊ ပညာသင်ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ်မောင်း၍၊

ရွှေကျောင်းတော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိ
စေချင်၊ ဘမိခင်နှင့်၊ တူပင်အပ်နှံ၊ သားရွှေရံကို၊ သင်အံ
မည်ကြောင်း၊ တဖြောင်းဖြဖြ၊ ဆိုမြွက်ဟသည်၊ ကြွကြွ
လှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊
သက်နှံရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နုနယ်၊ ပုလဲသွယ်သို့၊
အမယ်မွေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နိုးဆိုအံ့၊ လူလိုသင်
ထား၊ ငှက်ကျေးသားမှ၊ သင်ကြားနားမှ၊ သူဘာသာဖြင့်၊
ဗုဒ္ဓ၊ မိန့်မှာ၊ ဒုတ္တိံ သာကို၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွတ်စီးဖြန်း၍၊
နေချမ်းညလျှင်၊ တောင်လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊
လေသောနန်း၌၊ ဖြန့်သန်းလူးလာ၊ နေသည့်ခါမှ၊ လဟာ
မိုးပြင်၊ ထက်ကောင်းကင်က၊ စွန့်လျှင်စုတ်ထွေ၊ ပါရလေ
သော်၊ သံချေညံ့ညံ့၊ ဘဝဂ်လျှ မျှ၊ ရွတ်အံလန်းလန်း၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊ စွန့်လျှင်
မနေ၊ လွတ်လိက်ပေ၏၊ အရှေ့မကြာ၊ ထိုအနာကြောင့်၊
နိစ္စာတဝ၊ မရဏဖြင့်၊ ပြောင်းကြွနတ်ထံ၊ ကျေးသားစံသို့၊
သက်နှံလူပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊ လိုလိုရာရာ၊ တတ်
ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊
ရွှေကျောင်းဝိယာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊
အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၈။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သာ၊ မိစကားကို၊
ရွှေနားချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့တောင်
တွင်၊ မိုက်ခေါင်အတိ၊ မိုက်လှဘိသည်၊ ဒိဋ္ဌိယူမှား၊ မြေ
သမားလည်း၊ သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ နားမှမဝင်၊

ခိတ်သောသွင်သို့၊ မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဟလှမ်း၍၊ လူစွမ်း
 တာသာ၊ အရွာရွာသို့၊ မြွေရှာသွားချင်၊ တည်းလေဝင်
 ဆော်၊ ရွာတွင်အများ၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ နေညမကွာ၊
 သရဏဂုံ၊ မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံဆောက်တည်၊ မြည်ကြ
 သည်ကို၊ နားလည်းမဝင်၊ မြွေသခင်လည်း၊ ငြီးချင်ဘွယ်
 သာ၊ တစာစာနှင့်၊ သည်ရွာတွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြွေလျှင်
 ဖမ်းမည်၊ သွားလေသည်ကို၊ တောလည်သို့ရောက်၊ ထူး
 တွင်းပေါက်၌၊ မြွေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီးစွာဖန်၍၊ သဏ္ဌာန်
 မယွင်း၊ နဂါးမင်းကို၊ အလျင်းမနေ၊ ဖမ်းရှာချေဟု၊
 ပျက်ထွေအမျက်၊ ချောင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေ
 ကလျှင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ၊ သေအံ့ငါဟု၊ ပြေးရှာ
 ပင်ပန်း၊ အစွမ်းဂုဏ်ကို၊ ကိုယ်ပင်မယုံ၊ အသည်းတုံ့မျှ၊
 ထိုရွာကလျှင်၊ ကြားရစကား၊ သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်
 ဂါထာကို၊ ပြေးကာယောင်ယမ်း၊ အမှန်းမသိ၊ ရှုတ်မိ
 ကာကာ၊ ဂုဏ်တေဇာကြောင့်၊ ကြားကဝမ်းတွင်း၊ နဂါးမင်း
 လည်း၊ ချက်ချင်းယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊ ရိုသေမသတ်၊
 အသက်လွှတ်၍၊ ကြည်ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ ချီးမြှင့်
 ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ်တော်ကြောင့်၊ မိုက်ဖေါ်မဝင်၊ ဖြစ်သော
 သွင်တို့၊ သဇင်ကြက်ရုံး၊ သားရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံးအချာ၊
 ရတနာကို၊ ထိပ်မှာပန်းဟန်၊ ပန်ပါစေကြောင်း၊ အမယ်
 မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်
 ဆရာထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင် အမဲမောင်။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်ခြင်း၏

အကျိုးကျေးဇူး။

ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ကိတ္တယန္တဿ၊ ကာယေ ဘဝတိ ယာ
ပီတိ၊ ဝရမေဝဟံ သာပီတိ။ ကာသိနေနာပိဇမ္မုဒီပဿဟူ၍
မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီဘုရား-ဘုရားဟူ၍
လည်းကောင်း၊ တရား-တရား ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သံဃာ
သံဃာ ဟူ၍လည်းကောင်း ကြားရသောသူတို့၏ ကိုယ်၌ဖြစ်
သော ပီတိသည် ဇမ္မုဒီပါကျန်းလုံးကို အစိုးရသည်ထက်
မြတ်၏။ မျက်စိကိုဖွင့်၍ကြည့်ကာမျှနှင့်လည်း များစွာသော
အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သောဘုရားရှင်ကိုရှိခိုးပူဇော် စူးမျှော်
ခြင်းငှါ သွားရာ၌ ခြေလှမ်းတလှမ်းတွင် ဖြစ်သော ကုသိုလ်၏
ကြီးမြတ်သည်ကိုလည်း။

သတံဟတ္ထိ သတံအဿ၊ သတံအဿတရီရထာ၊ သတံ
ကညာသဟဿာနိ အာမုတ္တမနိကုဏ္ဍလာ၊ ကေသာပဒင်္ဂိထိ
ဟာရဿ ကာလံနန္ဒိတိ သောဠသိ ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဆင်တသိန်း၊ မြင်းတသိန်း၊ အဿမိရ်
ကသော ရှထားတသိန်း၊ လှပ ယဉ်ကျေးသော ကျောက်စိ
ပတ္တမြားနားငွေဘင်းဝတ်ဆင်သော သတို့သမီးတသိန်း ရသည်
ထက် ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်သွားသူ၏ ခြေတလှမ်း၌ ဖြစ်သော
စေတနာ၏အကျိုးကို ၁၆-စိတ်စိတ်၍တစိတ်မျှမမှီနိုင်။ ထိုသို့
ဟောခြင်းသည်လည်း နိဗ္ဗာန်သုခသဘာဝ မှတ်ယူကုန်၏။

အနန္တငါးပါး အရင်းရှိခိုး

(ဗုဒ္ဓဂုဏော) အနန္တောဟု။ ကျော်ငှာထင်ရှား။ သုံးပါး
ရပ်သူ။ နတ်လူဗြဟ္မာ။ သတ္တဝါကို။ ခေမာသာခေါင်။ နိဗ္ဗာန်
သောင်သို့။ ရွှေဘောင်မဂ္ဂင်။ သဘောယာဉ်နှင့်။ ကယ်တင်
ဆောင်ယူ။ ပို့တော်မူသည်။ နတ်လူတို့ထိပ်ပန်း။ ရဟန်းတို့
ဆရာ။ အစိန္တေယျာဟု။ အနန္တ ဂုဏ်အင်။ ကျေးဇူးရှင်ကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(ဓမ္မဂုဏော) အနန္တောဟု။ တည်သောကမ္ဘာ။ သတ္တဝါ
လူနတ်။ အထပ်ထပ်ကို။ လေးမြတ်ကြင်နာ။ အဝိဇ္ဇာနှင့်။
တဏှာသံယော။ ကိလေတောမှ၊ ဆေးကြော သုတ်သင်။ မြူ
မတင်အောင်။ ရှောင်ကြဉ်ပေတတ်။ တရားမြတ်ကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(သံဃဂုဏော) အနန္တောဟု။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
ကင်းကွာ။ တဏှာကာမ။ ကိလေသနှင့်။ ဓာတုအပိုက်။ နှစ်
ခြုံက်မပျော်၊ မဇ္ဇေ၊ လျော်ဘဲ၊ ရှင်တော်ဟောကြား၊ မြတ်တရား
ကို။ မှတ်သားကြည်ညို။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်။ ရောက်ကြောင်း
မှန်သည်။ မြတ်မှန်ထေရ်ကျော်။ သံဃာတော်တို့။ ဂုဏ်တော်
ကြီးစွာ။ အနန္တကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇေ ဝန္တာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

(မာတာပိတုဂုဏော) အနန္တောဟု။ အပြောကျယ်စွာ၊
သံသရာဝယ်။ မာတာပိတ။ မိနှင့်ဘတို့။ ရေကြည်ကလလ။
တည်ဦးစ၊ က။ ချိုချည်ပူဇော်။ ရှင်းရှင်းပြတ်အောင်။ မပြတ်

ယုယ၊မိဘတို့မှာ။ စိုးရိမ်စွာဖြင့်။ အစာဆိမ့်အေး။ နို့ချို၊
 စား၍၊ ကျေးသည့်မိခင်။ မွေးဘရွှင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 လည်း။ ဝဇ္ဇေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(အာစရိယဂုဏော) အနန္တောဟု။ မိန့်ဟောအရ။
 ကောက်ယူပြသော်။ နယနည်းနာ။ အဖြာဖြာကို။ လိမ္မာစေ
 ကြောင်း။ မေတ္တာလောင်း၍။ မကောင်းကိုကြဉ်။ ကောင်းရာ
 ယှဉ်လျက်။ နှုတ်မြက်သံချို။ ဆုံးမဆိုသား။ အဟိုမျှားစွာ။
 သံသရာတယ်။ သုံးသွယ်သောကပ်၊ လေးရပ်အပါယ်။ ရွတ်သွယ်
 ရပ်ပြစ် ဆိုးညွှတ်ယုတ်မာ။ အဖြာဖြာကို။ ခေမာဘုမ္မိ။ ဘေး
 မရှိအောင်။ နိဗ္ဗာန်သောင့်သို့။ ရောက်အောင်ပြည့်
 သွန်သင်ပေဟတ်။ ဆရာမြတ်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ဝဇ္ဇေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ နိဒါန်း။

၁။ အစိန္တေယျ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
မင်္ဂလာမောင်း ရိုက်ညောင်းဆော်ကာ
တရားစည်ကြီး ခတ်တီးပါဘုရား
ကျွန်နတ်သား လျှောက်ထားတောင်းမုန့်ရွာ။

၂။ သုံးဆယ်ရှစ်ပါး တရားမင်္ဂလာ
သေချာမှတ်သား နတ်သားဒေဝါ
ရွှေနှုတ်တော်ဖွင့် ကျူးရင့်သာယာ
ငါဘုရား ဟောကြားဒေသနာ။
“အသေဝနာစ ဗာလာနံ”

၃။ အသေဝန ဗာလရွှောင်ခွါ
ပညာရှိမြတ် ဆည်းကပ်လေပါ
ရတနာသုံး ညွတ်ရုံးပူဇာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။
‘ပတိရူပ’

၄။ ပတိရူပ ဒေသနေရာ
ရှေးကပြုစု ကောင်းမှုပုညာ
ကိုယ် ကိုစောင့်ရှောက် ဆောက်တည်မကွာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။
“ဗာဟုဿစ္စဉ္စ”

၅။ ဗဟုသုတ များလှဖြာဖြာ
အပြစ်မရှိ တတ်သိပညာ
ဝိနည်းတရား သင်ကြားခါခါ
ကောင်းကား ဟောကြားအပ်သော။

ဂီလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

“မာတာပိတု”

- ၂၆။ မိဘနှစ်ပါး ကျေးဇူးခါခါ
သာနှင့်မယား ထောက်ထားသယံဇာတ
နှောက်ယှက်မရှိ ပြုဘိမူသာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“ဒါနဉ္စ”

- ၂၇။ အလှူဒါန ပြုကြမကွာ
တရားကိုကျင့် ထောက်ပံ့ညာတကွာ
အပြစ်မရှိ ပြုဘိမူသာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“အာရတိ ဝိရတိ”

- ၂၈။ မကောင်းမှုမှ ဝေးလှကြည့်ခွါ
အထူးသဖြင့် ရှောင်သင့်သည်သာ
သေရည်မတွေ့ မမေ့စရာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“ဝါရုဇေဝါ”

- ၂၉။ ရိုသေနှိမ့်ချ လှူငွေကြမကွာ
ရသမျှဘဲ ရောင့်ရဲကြပါ
သူ့ကျေးဇူးသိ နာဘိဓမ္မာ
ဤငါးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“ခန္တီစ”

- ၃၀။ သည်းခံတဝ ဆုံးမလွယ်ရာ
ရဟန်းသူမြတ် ဖူးလတ်ကြည်သာ

(၃၆)

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

ဆွေးနွေးပြောကြား တရားပေစာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။
“တပေါစ”

၁၁။ ဇိုးခြံတဝ ကျင့်ကြမကွာ
မြတ်သည့်ကိုကျင့် သိသင့်သစ္စာ
နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက် ဆိုက်ရောက်မကြွာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။
“ဗုဒ္ဓဿ”

၁၂။ လောကဓဋ္ဌေ၊ ကြုံတွေ့ရှစ်ဖြာ
နကမ္မတိ မရှိသောကာ
ကိလေမြူဇွေး ဘေးမရှိရာ
ဤလေးပါး ဘုရားရဟန္တာ။
“မင်္ဂလာ၏ အကျိုး”

၁၃။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး တရားမင်္ဂလာ
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းချမ်းသာ၊
ကျင့်သူအပေါင်း ရောက်ကြောင်းနတ်ရွာ
မင်္ဂလိုလ်မှန်း ရွှေနန်းပြည်ခေမာ။
“နိဂုံး”

၁၄။ ရှစ်လုံးဖွဲ့နှင့် သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ
စိကာရေးရ မြန်မာ့ကဗျာ
အောင်စည်တီးလို့ အပြီးတက်မှာ
နတ်လူများ ခေါ်ငြားသာစုသာ။

ဦးပညာဝံသ
ငါးမျက်နှာကျောင်းသစ် စဉ့်ကူးမြို့

အဲဒါမှာ ကံအလဲပေါင်း

[illegible]

294.312, 2-61

A1MMGB013254

ပုဂံဒေဝီ

ဆယ်စာအုပ်

လက်ဝဲညီညာ

ဒီမဟာသာ

ပညာတန်ခိုး

ဒီမဟာသာ

